

613.907
พ 239๗
ร.๒

พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ปริญญานิพนธ์

ของ

พรทิพย์ ศิริภัทรราชย์

17 ก.พ. 2540

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

ตุลาคม 2539

เลขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

h 104:00

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ผศ.วินัส ปัทมภาสพงษ์)
..... กรรมการ
(ผศ.นภาพร มัชฌิมางกูร)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผศ.วินัส ปัทมภาสพงษ์)
..... กรรมการ
(ผศ.นภาพร มัชฌิมางกูร)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.มานี ชูไทย)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.วิริยา สุขวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ...11... เดือนตุลาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัส ปัทมภาสพงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌิมางกูร และกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม รองศาสตราจารย์มานี ชูไทย และ อาจารย์วีริยา สุขวงศ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ วรรณรัตน์ รองศาสตราจารย์ อาวุธ วัฒนสิน ดร.สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิม คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องซึ่งให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่พิจารณาให้ทุนในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบคุณ คุณจรินทร์ ยางจิต อาจารย์จรัส คุชกาสร อาจารย์จรัส คุชกาสร คุณ ประเทือง ประสบสันต์ และ Mr.Jochen Wascher ตลอดจนญาติพี่น้องที่ให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอดจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

พรทิพย์ ศิริภัทราชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	10
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	45
การวิจัยในต่างประเทศ	45
การวิจัยในประเทศไทย	61
สมมติฐานในการวิจัย	71
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	74
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	74
ประชากร.....	74
กลุ่มตัวอย่าง.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	75
ลักษณะของเครื่องมือ.....	75
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	76
เกณฑ์การให้คะแนนเครื่องมือ.....	76
การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	78
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	86
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	86
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	87
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	138
บทย่อ	138
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	138
วิธีดำเนินการวิจัย	138
กลุ่มตัวอย่าง	138
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	139
การวิเคราะห์ข้อมูล	139
สรุปผลการค้นคว้า	140
อภิปรายผล	142
ข้อเสนอแนะ	150
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	152
บรรณานุกรม	153
ภาคผนวก	172
ภาคผนวก ก.	173
ภาคผนวก ข.	181
ประวัติย่อของผู้วิจัย	198

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แหล่งความรู้เรื่องเพศสำหรับเด็ก.....	2
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของตัวแปร.....	8
3	คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรจำแนกตามเพศ.....	91
4	ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามเพศ.....	92
5	ผลการเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามเพศ.....	93
6	ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามเพศ.....	94
7	คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ.....	95
8	ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ.....	96
9	ผลการเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ.....	97
10	ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ.....	98
11	คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	99
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	100
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	101

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	102
15	คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะ การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	103
16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก ตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	104
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก ตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	105
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก ตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว.....	106
19	คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก ตามระดับการศึกษาของมารดา.....	107
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา.....	108
21	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา.....	109
22	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา.....	110

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 23 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับการ
ศึกษาของมารดา..... 111
- 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก
ตามระดับการศึกษาของมารดา..... 112
- 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก
ตามระดับการศึกษาของมารดา..... 113
- 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก
ตามระดับการศึกษาของมารดา..... 114
- 27 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามระดับการศึกษาของบิดา..... 115
- 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา..... 116
- 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา..... 117
- 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา..... 118
- 31 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับ
การศึกษาของบิดา..... 119

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

32	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก ตามระดับการศึกษาของบิดา	120
33	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตาม ระดับการศึกษาของบิดา	121
34	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก ตามระดับการศึกษาของบิดา	122
35	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก ตามระดับการศึกษาของบิดา.....	123
36	คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู.....	124
37	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	125
38	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	126
39	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	127
40	คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะ การอบรมเลี้ยงดู	128

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก
ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู129
- 42 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตาม
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู130
- 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก
ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู131
- 44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนก
ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู132
- 45 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตาม
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู133
- 46 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และ
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)134
- 47 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียน
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)135
- 48 ผลการเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียน
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)136
- 49 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียน
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)137

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงลักษณะพฤติกรรมสุขภาพ	12
2	แสดงชั้นพฤติกรรมด้านความรู้	16
3	แสดงการเกิดเจตคติ	18
4	แสดงชั้นพฤติกรรมด้านเจตคติ	20
5	แสดงชั้นพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ	22
6	แสดงความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ	23
7	แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสาม	26
8	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ถ้อยคำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากวัยเด็ก ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นักจิตวิทยาเรียกวัยนี้ว่า วัยช่วงวิกฤต (Critical Period) หรือวัยพายุบุแคม (Storm and Stress Age) เพราะเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ หรือเรียกว่า วัยครึ่งเด็กครึ่งผู้ใหญ่ (สมศรี ประเสริฐวงษ์. 2524 : 168; อ้างอิงมาจาก ทวีริศม์ ธนาคม)

สุชา จันทน์เอม (2529 : 37) ได้กล่าวถึงความต้องการที่สำคัญในวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นต้องการความรัก ตำแหน่งทางสังคม อิสรภาพ ปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ทางด้านเพศ การเป็นที่ยอมรับนับถือ และการหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง จากความต้องการดังกล่าว จะเห็นได้ว่าความต้องการทางเพศนั้น เป็นลักษณะเด่นที่สำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเข้าสู่วัยรุ่น เนื่องจากต่อมเพศเริ่มทำงาน และผลิตฮอร์โมน ทำให้เกิดแรงจูงใจทางเพศขึ้น และเริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีอารมณ์รุนแรง อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองเรื่องเพศ รักเพื่อนต่างเพศ จิตใจต้องการอย่างยิ่งที่จะเป็นอิสระ ต้องการเสรีภาพที่จะไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ เป็นกลุ่ม และแสดงให้สังคมเห็นว่าตนเอง มีความสามารถอย่างแสดงและน่าจำ เช่น การมีคู่วัยเดียวกัน การนัดพบเพื่อนต่างเพศ โดยถือเป็นแฟชั่นนิยม (นันทวัน สุชาโต. 2516 : 18) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าภารกิจสำคัญ ในช่วงวัยรุ่นคือ การเสาะแสวงหาความรู้และบทบาทเกี่ยวกับเพศ ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้น และกำหนดพฤติกรรมให้อยู่ในกรอบที่สังคมมุ่งหวัง เรียนรู้ที่จะปรับปรุงค่านิยมเกี่ยวกับเพศ อันจะนำไปสู่การเลือกคู่ เรียนรู้ที่จะแสดงความรักและแสดงบทบาทให้เหมาะสมกับเพศเพื่อเป็นที่ยอมรับ ในสังคมหรือกลุ่มเพื่อนเดียวกัน (ประสาธ อิศรปริดา. 2523 : 140) ทั้งนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พ่อแม่ ผู้ใกล้ชิด ตลอดจนครู อาจารย์ จะต้องตระหนักและให้ความช่วยเหลือเพื่อให้วัยรุ่นเหล่านี้ผ่านวัยแห่งความยุ่งยากไปอย่างราบรื่น

ปัจจุบัน ความคิด ความเชื่อ และการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ ของสังคมเราได้ก้าวหน้ากันไปไกลในทาง ที่ถูกต้องมีเหตุผลมากขึ้น เช่น ทักษะชายหญิง การเลี้ยงดูเด็ก ฯลฯ แต่ดูเหมือนว่าความคิด ความเข้าใจ ในเรื่องเพศของคนในสังคมยังล้าหลังไม่ถูกต้อง เพราะยังมีความคิดว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่สมควรปกปิดและปกป้องสำหรับเด็ก ด้วยทักษะนี้เองทำให้ผู้ใหญ่ในสังคมเรามีท่าทีการสอนเรื่องเพศ

ศึกษาอย่างไม่ถูกวิธี โดยนำทัศนคติของเราไปกำหนดพฤติกรรมเด็ก เช่น หากพบว่าลูกกำลังดูคลาอ์วียะเทศ พ่อแม่มักตีความไปในเรื่องเพศ และมักจะดูเรื่องเด็กมิให้เล่น ทั้งที่เด็กเล่นอ์วียะเทศ เพราะต้องการสำรวจอ์วียะเทศเนื่องจากความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นธรรมชาติของเขาเท่านั้น โดยที่พ่อแม่หรือผู้ใหญ่หารู้ไม่ว่าท่าทีหรือการกระทำของคนเหล่านี้ จะมีผลทำให้เด็กเกิดความผิดปกติทางเพศในอนาคตได้

เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันกับการตอบสนองสัญชาตญาณ พื้นฐานของมนุษย์เพื่อความ สุข ความพอใจของมนุษย์ เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น แต่เรายังคงใช้วัฒนธรรมเดิม เรื่องเพศ จึงยังเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด ทำให้พ่อแม่ในยุคปัจจุบันนี้ต้องวิ่งตามปัญหาทางเพศที่กำลังเกิดขึ้นอย่าง รุนแรงในกลุ่มวัยรุ่น ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือ ท้องนอกสมรส รวมทั้งการทำแท้ง (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. 2537 : 19) เมื่อสิ่งแวดล้อม เช่น สังคม วัฒนธรรม และศาสนา ไม่พร้อมที่จะ ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ประชาชนบางคนตลอดจนนักการศึกษาบางท่านยังมีความเข้าใจที่คลาด เคลื่อนและไม่ค่อยถูกต้องกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนเข้าใจว่าเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความ สัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องลามกอนาจารจึงมีการเรียนรู้อย่างลับ ๆ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2527 :32) จึง เป็นสาเหตุให้เด็กวัยรุ่นพยายามที่จะแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากแหล่งต่างๆดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แหล่งความรู้เรื่องเพศสำหรับเด็ก

แหล่งความรู้	เพศชาย (ร้อยละ)	เพศหญิง (ร้อยละ)
เพื่อน	59	46
การอ่านหนังสือ	20	22
แม่	3	16
พ่อ	6	1
โรงเรียน	3	5
ผู้ใหญ่	6	4
ญาติพี่น้อง	4	6
อื่น ๆ	7	7

ที่มา : Hyde, Janet Shibley. "Children's Main Sources of Sexual Information," *Understanding Human Sexuality*. USA : 1990. p. 640.

จากตารางดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศที่สำคัญคือ กลุ่มเพื่อน และจากหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของสถาบันวิจัยทางประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าเด็กวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่มักจะหาความรู้เรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อน มีจำนวนน้อยที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากบิดา มารดา (เดอเนชั่น. 18 ตุลาคม 2538 หน้า C2) ในสภาวะปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สื่อมวลชนก็มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศไม่ถูกต้องได้ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ตลอดจน แผ่นพับโฆษณาต่าง ๆ ซึ่งมักจะเป็นไปในทางขั้วกามารมณ์ หรือไม่ก็เป็นประสบการณ์ที่ดูบ้าง ผิดบ้าง บางครั้งเด็กอาจเกิดความสงสัย ไม่แน่ใจว่าจะอะไรคือสิ่งที่ถูกต้อง อะไรเชื่อถือได้ และเชื่อถือไม่ได้ ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ จะสะสมและเพิ่มพูนมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดก็จะระบายออกมาในรูปของปัญหา (สุชาติ โสมประยูร. 2514 : 19)

ดังนั้นเป็นการช่วยให้เด็กวัยรุ่น ได้มีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีสามารถแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งระหว่างแรงขับดันทางเพศและคุณค่าทางด้านศีลธรรม โดยเด็กวัยรุ่นสามารถที่จะควบคุมแรงผลักดันทางเพศของตนให้แสดงออกในรูปที่ตัวเองพอใจ และสังคมยอมรับได้นั้นจึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยสถาบันต่าง ๆ ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่เด็ก คือ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันในชุมชน (สุชาติ โสมประยูร.2531 : 185)

สถาบันครอบครัวจะต้องเริ่มปลูกฝังความรู้เรื่องเพศให้ปลูกตั้งแต่ด้วยเด็กเล็ก ควรมีการพูดคุยเรื่องเพศกับลูกอย่างเปิดเผย ซึ่งจะเป็นการป้องกันไม่让孩子ก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่อย่างผิดทาง วิธีสอนเรื่องเพศศึกษาของพ่อแม่จะสะท้อนถึงวิธีการเลี้ยงดู ซึ่งการเลี้ยงดูเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อบุคลิกและลักษณะนิสัยของเด็กในอนาคตด้วย (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ. 2533 : 5) ดังที่ สุชาติ โสมประยูร กล่าวไว้ว่า โดยทั่วไปการอบรมสั่งสอนเพศศึกษานั้นเริ่มต้นที่บ้านก่อน (Sex education begins at home) และถือได้ว่า การสอนเพศศึกษาที่บ้านนั้นย่อมเป็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบโดยตรง และสำคัญยิ่งของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่จะทำให้การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนง่ายขึ้น และประสบผลสำเร็จ (สุชาติ โสมประยูร.2531 : 226) ซึ่งสอดคล้องกับที่ โอบูร์ วาริรัถย์ กล่าวไว้ว่า เพศศึกษาที่ถูกต้องต้องเริ่มจากคู่ชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์ (โอบูร์ วาริรัถย์. 2527 : 49) โดยที่เนื้อหาที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองควรจะสอนเรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็กให้ครอบคลุมในค่านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ. 2537 : 20)

1. กายวิภาคและสรีระของร่างกาย
2. การจัดการกับความรู้สึกทางเพศ และการจัดการด้วยการช่วยตัวเอง
3. การรู้จักความสัมพันธ์ชายและหญิงในภาวะที่พร้อม
4. การมีเพศสัมพันธ์ที่รับผิดชอบและปลอดภัย

สถาบันโรงเรียนเป็นสถาบันที่รองจากสถาบันครอบครัวในการที่จะสอนเรื่องเพศศึกษา ต่อจากที่เด็กได้รับมาแล้วจากพ่อแม่ (เสนอ อินทรสุขศรี. 2509 : 26) โดยการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นการจัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเพศที่เด็กควรเรียนรู้มาจากบ้าน แต่ในทางปฏิบัติปัจจุบันบ้านไม่สามารถทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเพศศึกษา ได้สมบูรณ์แบบสมัยก่อน ทำให้โรงเรียนมีบทบาทในการสอนเพศศึกษามากขึ้น (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 186) ซึ่งสอดคล้องกับที่ วันทนี วาสิกะสิน (2526 : 196) กล่าวเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไว้ว่า การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กที่ไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง สามารถรับได้จากโรงเรียน ในส่วนของหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษาในโรงเรียน จิตรา ทองเกิด (2537 : 9) กล่าวไว้ว่า ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยมีการกำหนดเนื้อหาเพศศึกษาไว้ค่อนข้างชัดเจนและเพียงพอเหมาะสมกันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยสอนในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สุขศึกษา และสอดแทรกในวิชาอื่น ๆ อีกด้วย เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว คณะกรรมการกิจการเยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ท.สภาผู้แทนราษฎร ยังเสนอให้การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เป็นแนวทางในการป้องกัน ปัญหาการทำแท้งในกลุ่มวัยรุ่นอีกด้วย เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตเรื่องเพศให้กับนักเรียน (ข่าวการศึกษา. 2538 : 10)

แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาแหล่งสุดท้ายที่เด็กจะสามารถหาได้ ก่อนที่จะไปหาความรู้จากแหล่งอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ให้ความถูกต้องหรือกลายเป็นเหยื่อทางเพศของผู้อื่น คือ สถาบันต่าง ๆ ในชุมชน (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 209) ซึ่งชุมชนที่ทำหน้าที่สอนเรื่องเพศ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข สถาบันอุดมศึกษา สื่อมวลชน องค์กรเอกชนและ สถาบันศาสนา (สุชาติ โสมประยูร. 2531 : 183) โดยที่เนื้อหาสาระที่ชุมชนควรจะสอน ได้แก่ (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 210)

1. ความรู้ทางสรีระวิทยาของระบบอวัยวะสืบพันธุ์
2. ความรู้ในการส่งเสริมเจตคติที่ดีเรื่องเพศ
3. ความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว

4. ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศ

5. ความรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ระยะวัยรุ่น สภาพของร่างกายมีการเจริญเติบโตและพัฒนาทางเพศ สนใจเรื่องเพศ ดังที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นนั้น ตลอดจนจนการได้เรียนเกี่ยวกับเพศศึกษามาแล้ว ในช่วงของประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจึงทำให้เด็กในวัยนี้เป็นวัยที่มีจรรยาวิพากษ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศสูงกว่าวัยรุ่นตอนปลาย (วีระ น้าฟ้า. 2536 : 16) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วาสนา ศิลากร (2532 : 34) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปาง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาดี สุชาติ โสมประยูร (2525 : 51) กล่าวไว้ว่าการที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพได้นั้น เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา โดยการสอนสุขศึกษาระดับมัศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในด้านต่าง ๆ คือ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านเจตคติ (Attitude) และด้านการปฏิบัติ (Practice) ซึ่งในส่วนของความรู้หรือทฤษฎีกับการปฏิบัตินั้นจะไม่ค่อยไปด้วยกัน ผู้ที่มีความรู้ดีไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติดีงามเสมอไป และปัจจุบันเจตคติก็มีส่วนสำคัญในเรื่องสุขปฏิบัติของนักเรียนโดยเชื่อว่า ความศรัทธา ความสนใจ การเห็นคุณค่า สามารถที่จะเปลี่ยนความรู้ให้เป็นการปฏิบัติได้

สถานศึกษาหรือโรงเรียนแต่ละแห่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ดังจากการศึกษาของ พิศมัย เค้นดวงบริพัทธ์ (2535 : 160) ที่กล่าวเกี่ยวกับใน เรื่องเจตคติทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า นักเรียนสาธิตมีเจตคติทางเพศในเชิงนิมาน เนื่องจากได้เรียนโรงเรียนสาธิตมีความรู้กว้างขวางในเรื่องเพศศึกษา เพราะโรงเรียนสาธิตตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับมหาวิทยาลัยที่สังกัดอยู่เป็นแหล่งวิทยาการที่ค่อนข้างพร้อมมูลในทุก ๆ ด้าน ดังที่ พิศมัย เค้นดวงบริพัทธ์ และคนอื่นๆ (2535 : 116) กล่าวว่า นักเรียนสาธิตมีโอกาสค้นคว้าหาประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านวิชาการและความเป็นอยู่ในสังคม ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนสาธิตมีเจตคติทางเพศในเชิงนิมานสูงกว่าที่ อรุณ ปาละโค (2527 : 58) อภิรัตน์ วัฒนไพลิน (2527 : 78) และ ศกาศพันธุ์ ชนะภัย (2528 : 63) ที่พบว่า นักเรียนมีเจตคติทางเพศในเชิงปานกลาง

โรงเรียนสาธิตเป็นโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่มีการจัดการสอนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา โดยยึดหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลักเช่นเดียวกับโรงเรียนอื่น ๆ โดยมีนักเรียนส่วนหนึ่งนั้นเป็นบุตร ของข้าราชการ อาจารย์ และบุคลากร ที่โรงเรียนสาธิตนั้นสังกัดอยู่ อีกส่วนหนึ่งเป็นบุตรหลานของบุคลากรภายนอกที่สอบคัดเลือกเข้ามาศึกษา โดยยึดความ

พร้อมของนักเรียนเป็นสำคัญ ด้วยลักษณะการเข้ามาศึกษาในโรงเรียนมีทั้งสวัสดิการและการสอบคัดเลือก จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน และมีพื้นฐานความสนใจและความคาดหวังของครอบครัวแตกต่างกัน โรงเรียนสาธิตเป็นแหล่งทดลองในการเรียนการสอนของนิสิต นักศึกษา คณะครูศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนสาธิตมีอิสระในการคิดค้นคว้าด้วยตนเอง และเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างเสรี ทำให้นักเรียนโรงเรียนสาธิต มีบุคลิกลักษณะพฤติกรรมแสดงออกที่แตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนมัธยมทั่วไปอย่างเห็นได้ชัดว่านักเรียนสาธิตไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนสาธิตใด ย่อมมีลักษณะเฉพาะที่เรียกได้อ่านักเรียนสาธิต (พิศมัย เคนดวงบริพัทธ์. 2535 : 158; อ้างอิงมาจาก ทิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคนอื่น ๆ. 2531 : 113 - 116)

เนื่องจากลักษณะนักเรียนโรงเรียนสาธิต มีลักษณะที่เฉพาะแตกต่างไปจากโรงเรียนมัธยมทั่วไป โดยเฉพาะในเรื่องของพฤติกรรม เช่น การกล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมสุขภาพในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษาโดยนักเรียนทั้งสองโรงเรียนเป็นวัยรุ่นตอนต้นและเป็นระดับชั้นที่ได้รับการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาทั้งในวิชาสุขศึกษา และที่สอดแทรกในรายวิชาอื่น ๆ มาแล้วประกอบกับผู้วิจัยเป็นบุคลากรปฏิบัติงานในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นระยะเวลาานพอควรจึงทำให้ทราบถึงสภาพทั่วไป และปัญหาอันสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมสุขภาพ ในเรื่องเพศของนักเรียนทั้งนี้โดยคาดว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร และปรับปรุงการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมสุขภาพในเรื่องเพศของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยจำแนกตามเพศการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยจำแนกตามเพศ การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

5. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

1. ผลจากการศึกษาทำให้ทราบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

2. เพื่อเป็นข้อมูลแนวทางในการให้คำปรึกษาแนะแนวแก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

3. เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง และความต้องการของนักเรียน

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 271 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 661 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 150 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำนวน 240 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ยามานะ (Yamane)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดามารดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัวของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้เป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดความหมายของคำดังนี้

1. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ แต่สามารถจะวัดได้ว่าเกิดขึ้น

1.1 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติของเพศซึ่งเกี่ยวข้องกับกายวิภาค สรีระวิทยา สุขปฏิบัติ และมนุษยสัมพันธ์อันดีงาม ทั้งในด้านส่วนตัว และส่วนรวม

1.2 เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ

1.3 การปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง สุขปฏิบัติหรือการดูแลสุขภาพตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศและการปฏิบัติตนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538

3. ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว หมายถึง สภาพของความสัมพันธ์ ความเป็นอยู่ร่วมกันของบิดา มารดา และนักเรียน

- 3.1 อยู่ร่วมกับบิดามารดา
- 3.2 อยู่ร่วมกับบิดา
- 3.3 อยู่ร่วมกับมารดา
- 3.4 อื่น ๆ -----

4. ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของบิดาและมารดาของนักเรียนแบ่งเป็น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 25 - 26)

- 4.1 ประถมศึกษา 4.4 ปริญญาตรี
- 4.2 มัธยมศึกษา 4.5 ปริญญาโท
- 4.3 อาชีวศึกษา 4.6 ปริญญาเอก

5. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา ซึ่งสามารถแยกออกอย่างเด่นชัดใน 3 ลักษณะ คือ (สมศรี ประเสริฐวงษ์. 2529 : 194 - 195)

5.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democratic) คือ พฤติกรรม การเลี้ยงดูที่พ่อแม่ รับผิดชอบร่วมกันเกี่ยวกับการเลี้ยงดูและสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบุตรและในครอบครัว เช่น การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การสร้างนิสัยให้รู้จักเริ่มคิด การกล้าแสดงความคิดเห็นการเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบอิตาเลียน (Authoritarian) คือ พฤติกรรม การเลี้ยงดูที่พ่อแม่มีอำนาจสิทธิขาดในการเลี้ยงดูบุตรและกิจการทุกอย่างภายในครอบครัว พ่อแม่จะตั้งกฎเกณฑ์ให้ลูกปฏิบัติตาม ทำให้เด็กมีลักษณะต่าง ๆ เช่น ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีพัฒนาการเท่าที่ควร ไม่เป็นตัวของตัวเอง ขาดความริเริ่ม เป็นต้น

5.3 การเลี้ยงดูบุตรแบบปล่อยตามใจ (Laissez - faire) คือ พฤติกรรม การเลี้ยงดูที่พ่อแม่ใช้อารมณ์กับบุตรมากกว่าเหตุผล ไม่สนใจว่าลูกจะทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำให้เด็กมีลักษณะต่าง ๆ เช่น ไม่ขยัน เฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น ขาดระเบียบวินัย ขาดการเรียนรู้ เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของพฤติกรรมสุขภาพ องค์ประกอบพฤติกรรมสุขภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ประเภทของพฤติกรรมสุขภาพ องค์ประกอบที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ การปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพ การสอนเพศศึกษา หลักและความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา การสอนเพศศึกษาที่บ้าน การอบรมเลี้ยงดู การอยู่ร่วมกันในครอบครัว การสอนเพศศึกษาที่โรงเรียน หลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา ตลอดจนการวิจัยในต่างประเทศและในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับงานวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของพฤติกรรมสุขภาพ

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิต ทั้งสังเกตได้โดยบุคคลอื่น หรือด้วยเครื่องมือของผู้ทำการทดลอง (Hilgard, 1966 : 6) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมจิตต์ สุพรรณทัศน (2532 : 97) โดยกล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิต จะสังเกตได้ หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม ซึ่งแบ่งเป็นพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอก สำหรับพฤติกรรมภายในนั้น หมายถึง กิจกรรมหรือปฏิกริยาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล รวมทั้งความคิด ความรู้สึก ทักษะคติ ความเชื่อและค่านิยม ส่วนพฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิกริยา หรือการกระทำของบุคคลที่แสดงออกมาให้ผู้อื่นเห็นได้ทั้งด้วยการพูด การกระทำกริยาท่าทางของบุคคล

กู๊ด (Good, 1973 : 55 - 56) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งภายใน (Covert Behavior) และเกิดขึ้นภายนอก (Overt Behavior) ที่คาดหวังจะให้เป็นผู้เรียนมี หรือเกิดขึ้น ในตัวผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ พฤติกรรมสุขภาพนี้จะรวมถึงการปฏิบัติที่สังเกตได้ และการเปลี่ยนแปลงภายในที่สังเกตไม่ได้ แต่สามารถจะวัดได้ว่าเกิดขึ้น

ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ (2523 : 26) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมสุขภาพคือพฤติกรรมที่คนพยายามทำขึ้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเจ็บป่วย

สุชาติ โสมประยูร (2525 : 44) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมสุขภาพว่าหมายถึง ความสามารถในการแสดงออกของเด็กเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพทั้งทางด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และทักษะ โดยเน้นในเรื่องพฤติกรรมสุขภาพที่ครูจะสามารถสังเกตได้

ประภาเทัญ สุวรรณ (2527 : 202) ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวกับสุขภาพที่มนุษย์แสดงออกทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ซึ่งสามารถจะสังเกตหรือวัดได้โดยทางตรงและทางอ้อม พฤติกรรมด้าน การปฏิบัติที่สังเกตมองเห็นได้ นั้น อาจแยกประเภทได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การปฏิบัติตามปกติวิถีในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะ เป็นการปฏิบัติที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค อีกประการหนึ่งคือ การปฏิบัติเมื่อเจ็บป่วย ซึ่งจะรวมถึงการปฏิบัติตนโดยทั่ว ๆ ไป และการไปรับบริการรักษาพยาบาลและการปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ หรือบุคลากรสาธารณสุข

ทวีสิทธิ์ สิทธิกร (2531 : 44) ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การแสดงออกของเด็กเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ และทักษะโดยเน้นเรื่อง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายนอกที่ครูสามารถสังเกตได้และวัดได้

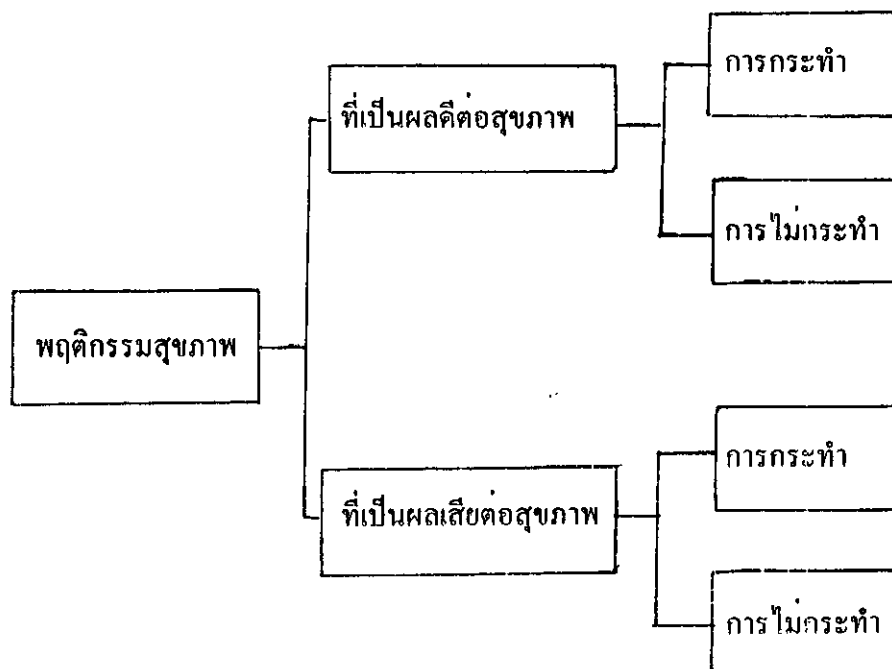
ธนวรรณ อัมสมบูรณ์ (2535 : 2) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมสุขภาพว่า หมายถึง การกระทำ การปฏิบัติ การแสดงออก และที่ท่าที่จะกระทำ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดี หรือผลเสียต่อสุขภาพตนเอง ครอบครัว หรือชุมชน พฤติกรรมสุขภาพจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

ลักษณะแรก เป็นการกระทำ (Action) และ

ลักษณะที่สอง เป็นการไม่กระทำ (Non Action)

พฤติกรรมสุขภาพในลักษณะที่เป็นการกระทำ ได้แก่ การกระทำหรือการปฏิบัติของบุคคล ที่มีผลดีหรือผลเสียต่อสุขภาพ

ส่วนพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เห็นการกระทำ ได้แก่ การงดเว้นไม่กระทำ หรือการไม่ปฏิบัติ ของบุคคลที่มีผลดีหรือผลเสียต่อสุขภาพ ดังปรากฏตามภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงลักษณะพฤติกรรมสุขภาพ

ที่มา : สาธารณสุข, กระทรวง. การวิเคราะห์พฤติกรรมสุขภาพ การวางแผนและประเมินผล
 แผนงาน. สมุทรปราการ : ฝ่ายสุขภาพและประชาสัมพันธ์ สำนักงานสาธารณสุข
 กระทรวงสาธารณสุข, 2537.

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นนี้ พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การปฏิบัติ
 หรือการแสดงออกของบุคคล ในการกระทำ หรืองดเว้นการกระทำในสิ่งที่มีผลต่อสุขภาพ โดยอาศัย
 ความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตนทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม

องค์ประกอบของพฤติกรรมสุขภาพ

เกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมสุขภาพได้มีนักสุขศึกษาหลายท่านกล่าวถึงองค์ประกอบของพฤติกรรมสุขภาพไว้ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2523 : 8) กล่าวว่า การสอนสุขศึกษาเป็นโครงการซึ่งได้วางแผนและจัดการอย่างเป็นขั้นตอนในการที่จะให้มีประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพคือ เจตคติ การปฏิบัติและความรู้

ล้วน ขาวหนู (ม.ป.ป. : 13 - 14) กล่าวว่าความมุ่งหมายและขอบข่ายของการสอนสุขศึกษาเป็นการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกี่ยวกับสุขภาพทั้งสามด้านคือ ความรู้ (Cognitive Domain) เจตคติ (Affective Domain) และการปฏิบัติ (Psychomotor Domain)

พิชัย แก้วลำภู (2521 : 7) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมสุขภาพมีองค์ประกอบสามด้านคือ ความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice)

จากแนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของพฤติกรรมสุขภาพดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบของพฤติกรรมสุขภาพประกอบด้วย

1. ความรู้ (Cognitive Domain)
2. เจตคติ (Affective Domain)
3. การปฏิบัติ (Psychomotor Domain)

ความรู้และพฤติกรรมด้านความรู้

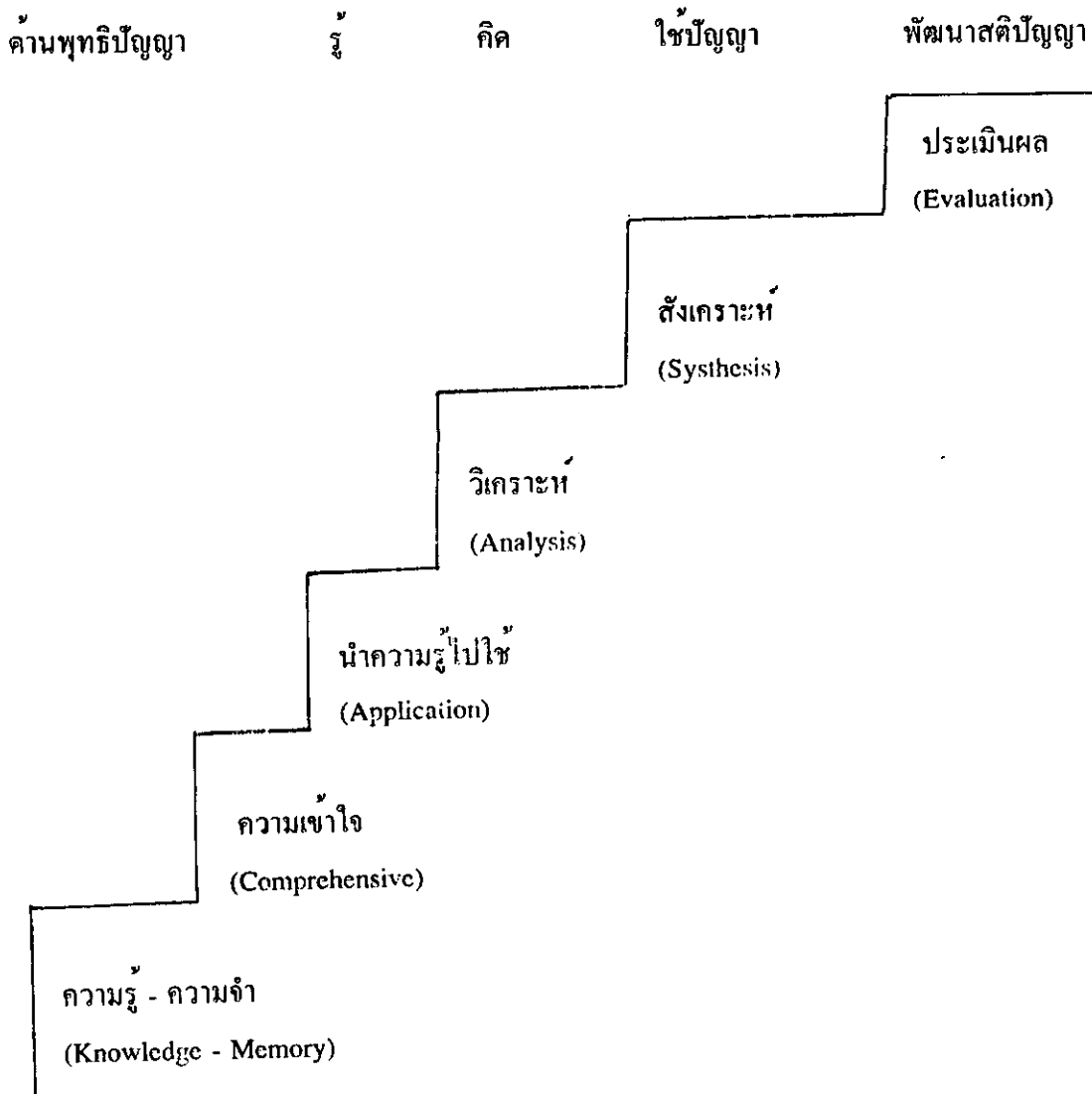
กู๊ด (Good. 1973 : 325) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง ความรู้ ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บสะสมไว้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 10) กล่าวว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการฝึกหรือโดยการมองเห็น ได้ยิน จำได้ ความรู้ขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎโครงสร้าง และวิธีแก้ปัญหา เหล่านี้ เป็นต้น

บลูม (Bloom. 1975 : 18) กล่าวว่าพฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) จัดเป็นพฤติกรรมส่วนหนึ่งของมนุษย์ โดยอาจจำแนกพฤติกรรมนี้ออกเป็น

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การวัดความสามารถในการจำหรือระลึกได้แต่ไม่ใช่ การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้น ๆ แบ่งเป็นลักษณะย่อย ๆ ดังนี้

- 1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง
- 1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินงาน
- 1.3 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี โครงสร้างและหลักการ
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งแบ่งเป็น
 - 2.1 การแปลความ หมายถึง การแปลความหมายสิ่งที่สื่อความหมายได้ถูกต้อง หรือเรียกว่าจับใจความได้ถูกต้อง
 - 2.2 การตีความ หมายถึง การเก็บใจความเรียบเรียงใหม่ แต่ความหมายยังคงเหมือนเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง
 - 2.3 การขยายความ หมายถึง การนำข้อเท็จจริงในปัจจุบันไปทำนายเหตุการณ์ในอนาคต หรือนำไปขยายให้กว้าง หรือลึกลงไป
3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนประกอบย่อย เพื่อความสัมพันธ์ และหลักการหรือทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ แบ่งออกเป็น
 - 4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การใช้ความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ เพื่อหาค่าตยบที่ถูกต้องที่สุด สมเหตุสมผลที่สุด
 - 4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไป เพื่อให้เป็นหลักในการแก้ปัญหา
 - 4.3 การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการมองเห็นวิธีรวม องค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ
5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อยมาเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีการคัดแปลง ริเริ่ม สร้างสรรค์ ปรับปรุงของเก่าให้มี คุณค่าขึ้น
 - 5.1 การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการพูดหรือเขียนเพื่อสื่อความคิด ความรู้สึกไปยังบุคคล
 - 5.2 การสังเคราะห์แผนงาน เป็นการเสนอแผนการทำงานของงานที่รับผิดชอบหรือที่คิดจะทำขึ้น
 - 5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการสร้างชุดของความสัมพันธ์ขึ้น เพื่ออธิบายข้อมูลหรือสิ่งต่าง ๆ

— ความสามารถและทักษะในการคิดและใช้ปัญญา —

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นพฤติกรรมค่านความรู้

ที่มา : ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. "พฤติกรรมสุขภาพ คำนพทุธิปัญญา." นุฒนการการสอนสูงศึกษา.
 กรุงเทพฯ : 2535. หน้า 28.

เจตคติและพฤติกรรมด้านเจตคติ

เจตคติ อาจมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันออกไป เช่น ทศนคติ มาจากภาษาอังกฤษ คือ Attitude และมาจากคำว่า "Aptus" ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรับแต่ง (Adaptedness) (ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531 : 1)

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ศึกษาและค้นหาความหมายของคำว่า เจตคติ ไว้หลายคำ ดังกล่าวต่อไปนี้คือ

กู๊ด (Good. 1973 : 48) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า เจตคติคือความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจจะเป็นการเข้าหาหรือหนีหรือต่อต้านสภาพการณ์ บางอย่างของบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดกลัว ความไม่พอใจในสิ่งนั้น ๆ

ลินดี และอรอนสัน (Lindzey and Aronson. 1969 : 271 - 272) กล่าวว่า เจตคติเป็นความพร้อมของจิตใจและประสาท เกิดจากการได้รับประสบการณ์ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ และสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

โรคิช (Rokeach. 1970 : 112) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

อนาสตาซี (Anastasi. 2519 : 480) กล่าวว่า เจตคติเป็นความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่กำหนดไว้เป็นพวก ๆ ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ เช่น เชื้อชาติหรือ กลุ่มเผ่าพันธุ์ ประเพณีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือสถาบันใดสถาบันหนึ่ง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างจากสถานการณ์ภายนอก

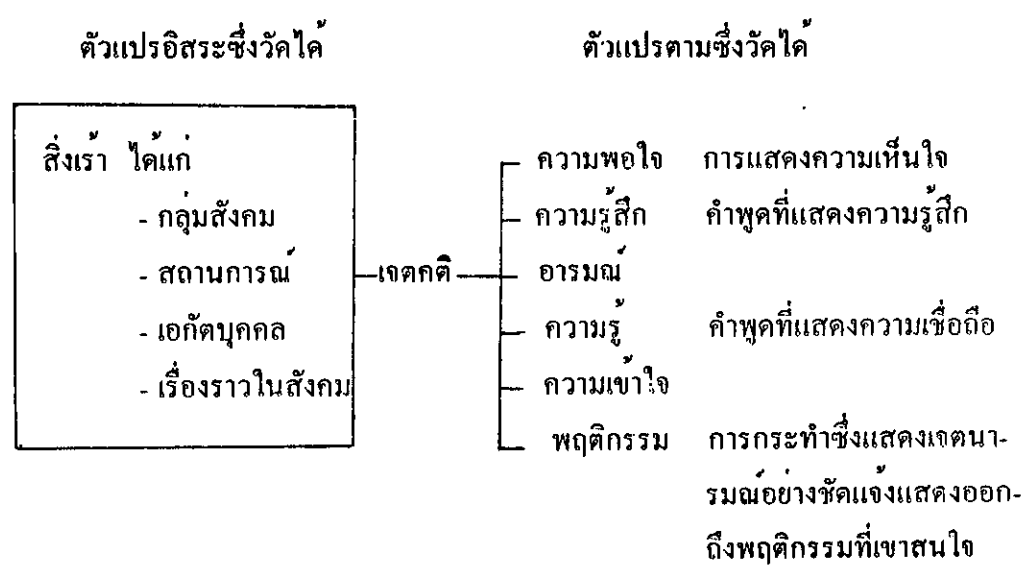
เคสเลอร์ คอลลินส์ และมิลเลอร์ (Keisler, Collins and Miller. 1969 : 238) ได้อธิบายลักษณะของเจตคติไว้ 5 ประการ ซึ่งช่วยให้ความหมายของเจตคติกระจ่างขึ้น คือ

1. เจตคติ เป็นสิ่งที่บุคคลเรียนรู้ไม่ใช่สิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดมาทางพันธุกรรม
2. เจตคติ ไม่ใช่สิ่งที่มีชั่วคราว เมื่อเกิดขึ้นแล้วมักมีความคงตัวพอสมควรแต่ก็ไม่ถึงกับไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ฉับพลัน
3. เจตคติ มีความคงตัวในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคม เป็นสิ่งที่เกิดจากการแสดงปฏิกิริยาต่อกันระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม เป็นอนุพันธ์ของค่านิยมของกลุ่มคน สังคม สถาบันและวัฒนธรรมนั้น ๆ

4. ความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อเป็นเจตคติแล้วมีลักษณะเป็นแรงจูงใจและความชอบ ไม่ชอบ เป็นกลาง

5. เจตคติ มีลักษณะเป็นกลุ่มที่ประกอบไปด้วยเจตคติย่อย ๆ

โรเซนเบิร์ก และโฮฟแลนด์ (Rosenberg and Hovland. 1963 : 1) ได้เขียนแผนภูมิแสดงการเกิดเจตคติ (Schematic Conception of Attitude) ไว้ดังนี้ภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 3 การเกิดเจตคติ

ที่มา : Rosenberg and Hovland. Part I Attitude Organization and Change. New Haven, Yale University Press : 1963. p.1.

จากแนวความคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปได้ว่า เจตคติ คือ สภาพความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ชอบ ไม่ชอบ สนับสนุน หรือต่อต้าน เป็นต้น และขั้นตอนของการเกิดเจตคติดังนี้

1. การรับรู้หรือการให้ความสนใจ ในขั้นนี้บุคคลจะถูกกระตุ้นให้รับทราบว่าเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าบางอย่างปรากฏอยู่ และบุคคลนั้นจะมีความยินดีหรือมีภาวะจิตใจที่พร้อมจะรับสิ่งเร้านั้น หรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น การรับหรือการให้ความสนใจนี้เป็นขั้นของ "สภาพจิตใจ" ขั้นแรกที่จะนำไปสู่สภาพจิตใจขั้นต่อไป แต่เนื่องจากคนเรามีประสบการณ์เดิม หรืออาจจะได้จากการเรียนรู้ชนิดเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ จากประสบการณ์เดิมนี้อาจจะมีสภาพจิตใจในขั้น

ของการรับหรือการให้ความสนใจผู้พร้อมแล้ว โดยที่ไม่ต้องถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้ การรับหรือการให้ความสนใจนี้ บุคคลจะมีสภาพจิตใจ 3 ลักษณะ คือ

1.1 เกิดความตระหนัก ถูกคิด หรือเกิดความรู้สึกว่ามีสิ่งหนึ่ง มีเหตุการณ์หนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งการรู้สึกว่ามี หรือการได้ถูกคิดเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจเท่านั้น

1.2 ความเต็มใจที่จะรับสิ่งมากระตุ้นนั้น

1.3 การเลือกรับหรือการเลือกให้ความสนใจ โดยบางบุคคลจะเลือกรับในสิ่งที่ทำความพอใจมาให้ และจะไม่รับในสิ่งที่เขาไม่ชอบ

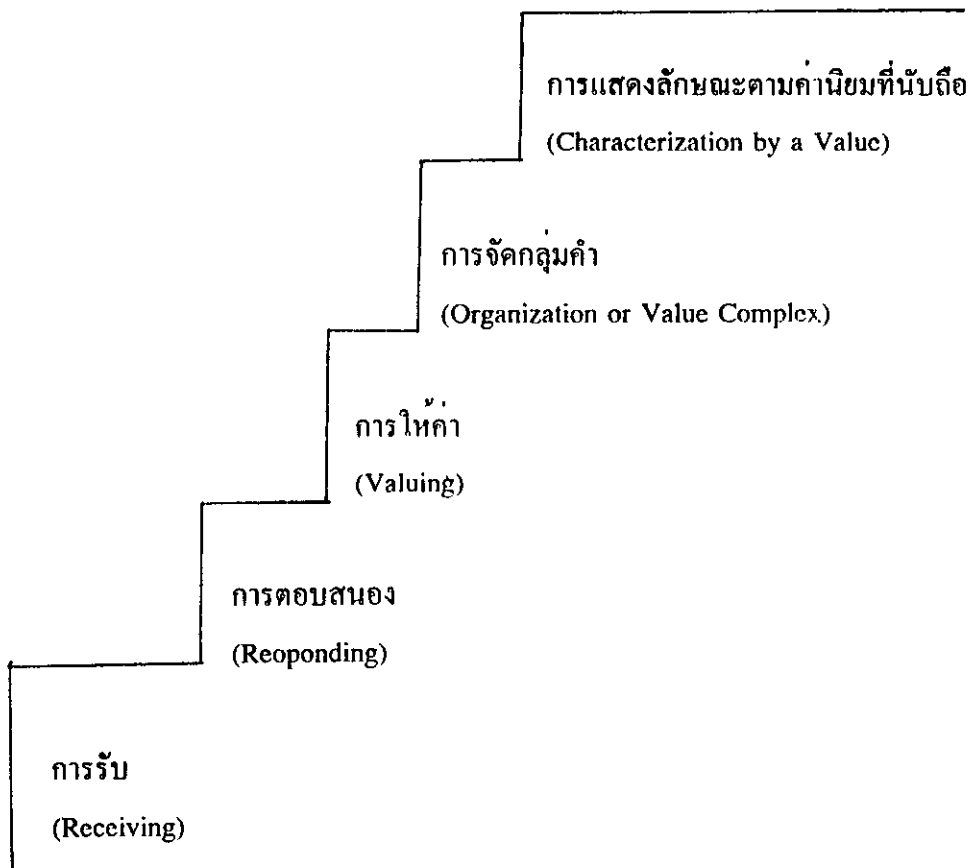
2. การตอบสนอง เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากพฤติกรรมในขั้นที่หนึ่ง บุคคลจะให้ความสนใจอย่างเต็มที่ มีความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่มากระตุ้น เกิดความนิยมเต็มใจ และพอใจ ที่จะตอบสนองต่อความรู้สึกผูกมัดนี้ ยังเป็นเพียงความรู้สึกขั้นต้นเท่านั้น ยังยืนยันไม่ได้แน่นอนว่าบุคคลนั้นมีเจตคติหรือค่านิยม ต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้านั้น ๆ อย่างไร

3. การให้ค่า เป็นขั้นที่บุคคลจะกระทำปฏิกิริยาหรือมีพฤติกรรมที่แสดงว่าเขายอมรับ หรือรับรู้สิ่งนั้น เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับเขา หรือแสดงว่าเขามีค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. การจัดกลุ่มค่า คือบุคคลเกิดค่านิยมต่าง ๆ ขึ้นแล้ว ค่านิยมที่เกิดขึ้นนั้นจะมีหลายชนิด จึงมีความจำเป็นจะต้องจัดระบบของค่านิยมต่าง ๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเหล่านั้น

5. การแสดงลักษณะค่านิยมที่ชัดเจน พฤติกรรมในขั้นนี้อาจจะแสดงให้เห็นได้โดยบุคคลสร้างปรัชญาชีวิตสำหรับตัวเอง หรือคิดกฎต่าง ๆ ในการปฏิบัติตน โดยพิจารณาถึงเหตุผลทางด้านศีลธรรม จรรยาและทางด้านหลักประชาธิปไตย ดังปรากฏตามภาพประกอบต่อไปนี้

ด้านเจตคติ (Affective Domain)

ภาพประกอบ 4 ชั้นพฤติกรรมทางด้านเจตคติ

ที่มา : ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. "พฤติกรรมสุขภาพ ด้านเจตคติ," นวัตกรรมนวัตการสอนสุขศึกษา.

กรุงเทพฯ : 2535. หน้า 30.

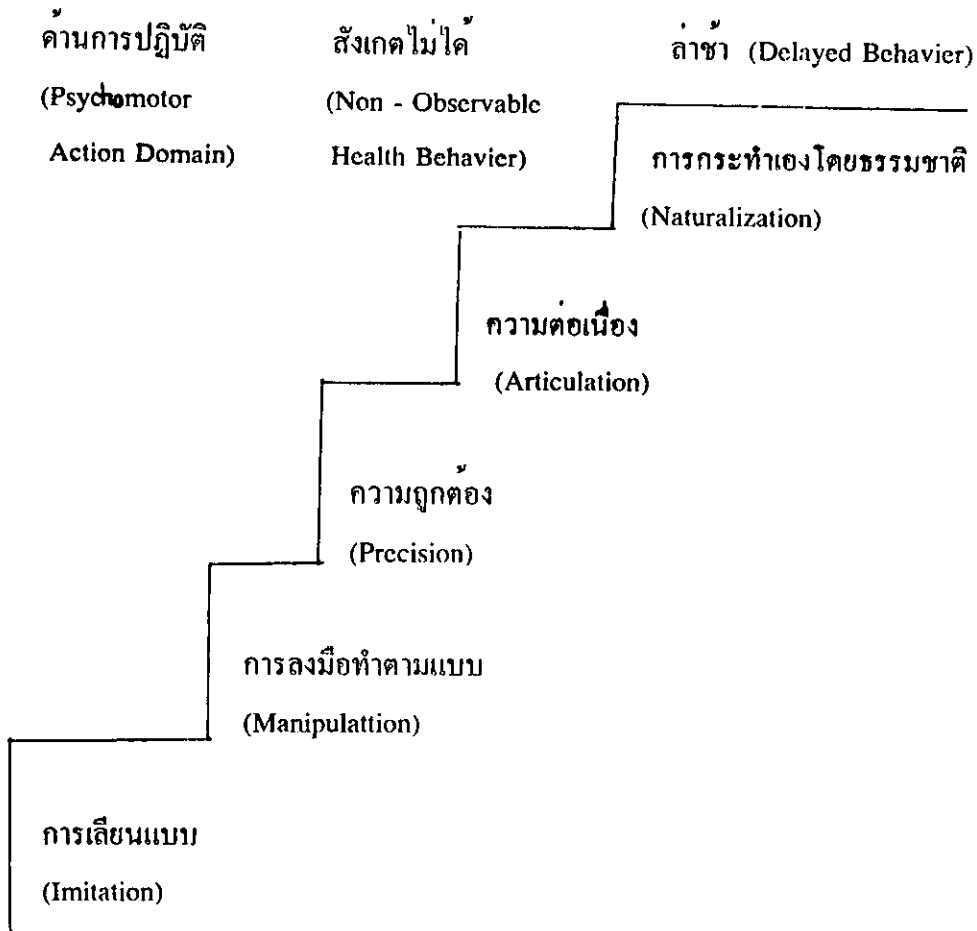
ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2527 : 20) กล่าวว่า การปฏิบัติหรือพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย และสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่ง หรือเป็นพฤติกรรมล่าช้า คือ บุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดว่าจะอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมการแสดงออกนี้เป็นพฤติกรรมด้านสุดท้ายที่เป็นเป้าหมายทางการศึกษา ซึ่งจะต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่าง ๆ ทางด้านความรู้และเจตคติเป็นส่วนประกอบ พฤติกรรมด้านนี้ เมื่อแสดงออกจะประเมินได้ง่ายกว่ากระบวนการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งต้องอาศัยเวลาการตัดสินใจหลายขั้นตอน

กระบวนการทางการศึกษาจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ

เนื่องจากการปฏิบัติด้านสุขภาพของบุคคล เป็นพฤติกรรมที่บุคคลสามารถแสดงออกให้ปรากฏ ซึ่งสังเกตเห็นได้และประเมินผลได้ง่าย จึงมีความสำคัญต่อการมีสุขภาพดีหรือไม่ดี ในระดับต่าง ๆ สุชาติ โสมประยูร (2525 : 47) กล่าวถึงการปฏิบัติด้านสุขภาพไว้ว่า การปฏิบัติด้านสุขภาพหรือสุขปฏิบัติ เป็นกระบวนการทางร่างกายหรือใช้กล้ามเนื้อ ได้แก่ การที่นักเรียนได้กระทำหรือมีความสามารถในเชิงปฏิบัติในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือสวัสดิภาพอย่างถูกต้องและเหมาะสมดีเกินกว่าเดิม การปฏิบัติอาจช่วยทำให้เกิดเจตคติและความรู้ขึ้นได้ไม่ว่าเด็กจะปฏิบัติด้วยตนเองหรือถูกบังคับก็ตาม

สำหรับเรื่องนี้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2527 : 21) ได้ให้ความเห็นว่าการปฏิบัติ หรือการกระทำของบุคคลเกี่ยวกับสุขภาพ เป็นเป้าหมายขั้นสุดท้ายที่จะช่วยให้บุคคลมีสุขภาพดีหายจากโรคได้ง่าย แต่การที่จะให้บุคคลเกิดหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านพุทธิปัญญาและทางทัศนคติของบุคคลเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการปฏิบัติที่คงทนถาวร

ทางด้านสุขภาพถือว่าพฤติกรรมด้านการปฏิบัติของบุคคลเป็นเป้าหมายขั้นสูงสุดที่จะช่วยให้บุคคลมีสุขภาพดี แต่กระบวนการที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้ต้องอาศัยเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน ซึ่งมีลำดับขั้นของการเกิด 5 ขั้น จากจุดเริ่มต้นไปจนถึงขั้นเป็นทักษะอย่างแท้จริง (ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. ม.ป.ป. : 308) คือ การเลียนแบบ การลงมือทำตามแบบ ความถูกต้อง ความต่อเนื่อง การกระทำเองโดยธรรมชาติ ดังปรากฏตามภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 5 ชั้นพฤติกรรมด้านกรปฏิบัติ

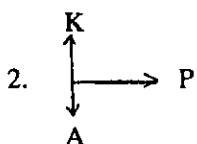
ที่มา : ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. "พฤติกรรมสุขภาพ ด้านกรปฏิบัติ," นุรณาการกรสอนสุขศึกษา.
กรุงเทพฯ : 2535. หน้า 33.

นักจิตวิทยาและนักพฤติกรรมศาสตร์ส่วนมากมีความเชื่อว่าความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันเช่น

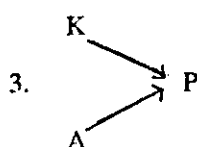
คอลลินส์ และ มิลเลอร์ (ธงชัย ศิริทัพ. 2529 : 16 - 17 ; อ้างอิงมาจาก Callins and Miller. 1969 : 238) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และการเรียนรู้จะต้องสัมพันธ์กับลักษณะต่าง ๆ ทางสังคม ประกอบกับมีความคิดเกี่ยวกับตนเองอยู่ด้วย และอ้างถึง สวาร์ท (Shchwart) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติและการปฏิบัติสามารถสรุปรูปแบบได้เป็น 4 ลักษณะ ดังปรากฏตามภาพประกอบ 6

$$1. K \longrightarrow A \longrightarrow P$$

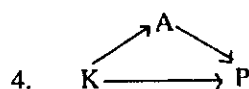
ในรูปแบบที่หนึ่งนี้ เจตคติเป็นตัวกลางที่ทำให้ความรู้เป็นตัวนำไปสู่การปฏิบัติ

รูปแบบที่สอง ความรู้และเจตคติปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) และมีผลทำให้เกิดการปฏิบัติ

รูปแบบที่สาม ความรู้และเจตคติต่างก็ทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยความรู้และเจตคติไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

รูปแบบที่สี่ ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับทางอ้อมนั้นเจตคติที่เป็นตัวกลาง เป็นตัวที่ทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาได้

หมายเหตุ K หมายถึง ความรู้ (Knowledge)

A หมายถึง เจตคติ (Attitude)

P หมายถึง การปฏิบัติ (Practice)

ภาพประกอบ 6 ความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

ที่มา : ธงชัย ศิริทัต. การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในจังหวัดนครสวรรค์ระหว่างโรงเรียนในโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนกับ

โรงเรียนนอกโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน. 2529. หน้า 17.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 21) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ และเจตคติจะเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการปฏิบัติได้

นิภา มนูญปิฎ (2528 : 20) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติ และการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพ หรือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพด้านใดด้านหนึ่งย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในด้านอื่นด้วย

ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล (2527 : 38 - 41) กล่าวว่า ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน หรือมีความสัมพันธ์กันเพียงแต่ว่าเมื่อค่านิยมใดเป็นจุดเด่นหรือจุดเน้นก็สามารถบอกได้ว่าเป็นจุดหมายของค่านิยม

สุชาติ โสมประยูร (2525 : 48) กล่าวว่า พฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ทั้งสามอย่างนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด แต่ละอย่างมักจะไม่ว่างกันโดยอิสระ มักจะเกิดขึ้นรวม ๆ กันและพึ่งพาอาศัยกัน การสร้างเสริมพฤติกรรมอย่างหนึ่ง จะช่วยเป็นช่องทางสร้างเสริมพฤติกรรมอย่างอื่น ๆ ด้วยเสมอ การพัฒนาพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจึงเป็น การพัฒนาพฤติกรรมอย่างอื่น ๆ ไปด้วยโดยทางอ้อม

จากแนวคิดต่าง ๆ ดังกล่าวพอที่จะสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ นั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมากที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพได้อย่างถาวร

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพ

องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพโดยทั่วไปนั้นมีอยู่ 3 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านเจตคติ และองค์ประกอบด้านการปฏิบัติ ส่วนการเกิดพฤติกรรมนั้นเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนมาก และมีองค์ประกอบหลายอย่างที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล เช่น องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยา องค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ องค์ประกอบทางการศึกษา และองค์ประกอบทางการเมือง (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2532 : 173 - 185)

1. องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ภูมิภาวะ ความต้องการ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความสนใจ การตั้งใจ ความคับข้องใจ ความสนใจ เป้าหมาย การตั้งใจ องค์ประกอบทางด้านนี้มีอยู่ในบุคคลทุกคนแต่จะแตกต่างกันไปในลักษณะและความมากน้อย บางคนอาจจะมีองค์ประกอบทางด้านนี้ในลักษณะและจำนวนที่เสริมให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพที่ดีหรือที่พึงปรารถนา แต่บางคนอาจจะมีลักษณะและจำนวนที่ขัดขวางต่อการเกิดพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ประชาชนชาวไทยในชนบทซึ่งมีประมาณร้อยละ 80 มักมีองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาที่ไม่ส่งเสริมการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี

2. องค์ประกอบทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่

2.1 ครอบครัว

พฤติกรรมทางสุขภาพบางอย่างมีอิทธิพลจากสถาบันครอบครัวมาก บางครอบครัว เช่น นิสัยในการรับประทานอาหาร การนอน การพักผ่อน การออกกำลังกาย การรักษาความ

สภาวะของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เป็นต้น อิทธิพลจากการชักจูงแนะนำ และการปฏิบัติของบิดา มารดา หรือสมาชิกคนอื่นในครอบครัวจะมีผลอย่างมากต่อพฤติกรรมสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว

นอกจากบทบาทของครอบครัวโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ประเภทของครอบครัวก็จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพด้วยเช่น ครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวเล็ก (Nuclear Family) ประกอบไปด้วยบิดา มารดา บุตร ครอบครัวประเภทนี้จะมีผลดีในด้านความอบอุ่น และความมั่นคงทางจิตใจ บิดา มารดา มีความรักใคร่แน่นแฟ้น ครอบครัวเป็นอันหนึ่งอันเดียว ถ้าบิดา มารดาเน้นเรื่องการปลูกฝังพฤติกรรมทางสุขภาพก็จะช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งจะแตกต่างจากครอบครัวขยาย (Extended Family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา การปลูกฝังแนวความคิด ความเชื่อ การปฏิบัติทาง สุขภาพในครอบครัวขยาย อาจจะมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างบิดา มารดา ของเด็กกับญาติพี่น้อง ในกรณีที่มีแนวความคิดเกี่ยวกับสุขภาพแตกต่างกัน

2.2 กลุ่มบุคคลในสังคม จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพได้มาก ในกลุ่มเด็กที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน มักจะมีความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติคล้าย ๆ กัน โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น พฤติกรรมสุขภาพที่เขายึดถืออาจจะมีทั้งผลดีและผลเสียต่อสุขภาพ อิทธิพลของกลุ่มจะมีมากหรือน้อยต่อพฤติกรรมสุขภาพขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพหรือการยึดมั่นของกลุ่ม ถ้ามีการยึดกลุ่มมากเท่าใดระหว่างสมาชิก ก็จะยิ่งทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติมากขึ้นเท่านั้น

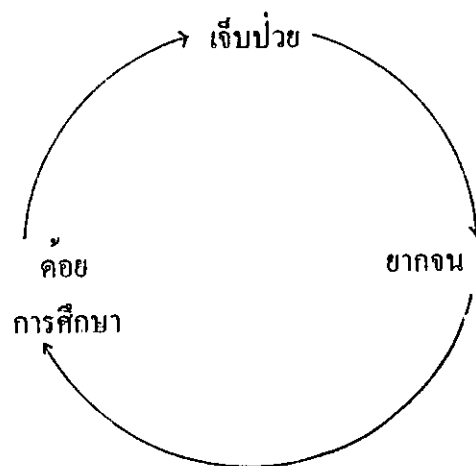
2.3 สถานภาพทางสังคม ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา ระดับเศรษฐกิจของแต่ละบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกันย่อมทำให้มีพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล แตกต่างกันด้วย เช่น บุคคลที่มีตำแหน่งการงานสูงในชุมชนมักจะมีความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคและการรักษาโรคดีกว่าประชาชนโดยทั่วไป

2.4 วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคมที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่ง วัฒนธรรมของชาวไทยที่มีผลก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพนั้นมีหลายอย่าง เช่น การงดอาหารปกติทุกชนิดในคนป่วย หรือหญิงหลังคลอดใหม่ ๆ รับประทานได้เฉพาะข้าวกับเกลือของคนในภาคเหนือ ซึ่งข้อห้ามนี้จะมีผลเสียโดยตรงต่อพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนที่เชื่อถือ บางข้อห้ามก็เกิดผลดีต่อสุขภาพ เช่น การให้หญิงหลังคลอดดื่มน้ำต้มสุก ห้ามหญิงตั้งครรภ์ดูการฆ่าสัตว์

2.5 ศาสนา มีอิทธิพลอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างมาก และมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนด้วยเช่นกัน หลักธรรมซึ่งกล่าวถึงการปรับตัวทางด้านจิต

ใจ อารมณ์ ข้อปฏิบัติของศาสนาอิสลาม ก่อนทำละหมาด จะต้องมีการชำระร่างกายให้สะอาด จะเห็นว่าหลักคำสอนและข้อปฏิบัติดังกล่าวมีผลต่อสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล

3. องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของประชาชนมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ซึ่งขณะเดียวกันก็มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพด้วย ในกลุ่มประชาชนที่มีฐานะเศรษฐกิจไม่ดีมัก จะมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องทางด้านสุขภาพ ในทางตรงกันข้าม ถ้าฐานะเศรษฐกิจ ของประชาชนดี โอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่ดีก็จะมีมาก การศึกษาช่วยให้บุคคลมีความรู้ที่ถูกต้อง มีความฉลาดจะสามารถเลือกการปฏิบัติตนด้านสุขภาพที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นผลให้เขามีสุขภาพที่ดี ซึ่ง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสาม ดังปรากฏตามภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสาม

ที่มา : ประภาเพ็ญ สุวรรณ. เอกสารการสอนชุดวิชาสูงศึกษา หน่วยที่ 1-7. 2532. หน้า 180.

4. องค์ประกอบทางการศึกษามีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ประชาชนที่มีการศึกษาดำรง จะมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติทางสุขภาพที่ไม่ถูกต้อง ประชาชนที่มีการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติทางสุขภาพถูกต้องกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาดำ

5. องค์ประกอบทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ นโยบายทางการเมืองของ ประเทศมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของประชาชน ทั้งทางด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ เพราะ

นโยบายของประเทศจะชี้ให้เห็นถึงจำนวนและความเพียงพอของบริการ การรักษาพยาบาล กิจกรรม การศึกษาที่จัดให้กับประชาชน กฎหมายหรือข้อบังคับที่จะมีผลต่อสุขภาพบางอย่าง

นอกจากนี้ ธนวรรณ อัมสมบุรณ์ (2529 : 131 - 133) ได้กล่าวถึงเรื่องพฤติกรรมสุขภาพไว้ว่า การที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมในเรื่องหนึ่งเรื่องใดนั้น ตามปกติการให้ความรู้แต่เพียงอย่างเดียวไม่อาจจะทำให้เกิดพฤติกรรมหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สุขภาพในเรื่องที่ต้องการ ตามหลักพฤติกรรมศาสตร์นั้น พฤติกรรมสุขภาพจะเกิดขึ้นได้จะต้องมี ปัจจัยต่าง ๆ หลายประการด้วยกัน ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

ปัจจัยโน้มน้าว (Predisposing Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมของบุคคลที่มีต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ปัจจัยประเภทนี้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะได้รับการให้ความรู้ การเปลี่ยนแปลง เจตคติ และการสร้างค่านิยมที่บุคคลได้รับ ทั้งในทางตรงและทางอ้อม หรือจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ปัจจัยสนับสนุน (Enabling Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลต่าง ๆ ได้มีบริการ อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบของพฤติกรรมอยู่อย่างพอเพียง และมีโอกาสที่จะใช้ บริการหรืออุปกรณ์ รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่และจัดการไว้ให้ได้อย่างทั่วถึง ตัวอย่างเช่น ปัจจัยสนับสนุนของพฤติกรรมสุขภาพในด้านการดูแลสุขภาพ ได้แก่ สถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนและโอกาสที่จะใช้บริการต่าง ๆ เหล่านั้น การที่จะให้คนเกิดพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด ก็จะต้องมีถึงขยะและระบบการเก็บรวบรวมขยะให้ทั่วถึง หรือการที่จะทำให้ประชาชนในชุมชนมีพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับโภชนาการได้อย่างเหมาะสม ก็จำเป็นจะต้องมีแหล่งอาหารหรือแหล่งผลิตอาหารในท้องถิ่นให้พอเพียงเป็นปัจจัยสนับสนุน

ปัจจัยสร้างเสริม (Reinforcing Factors) เป็นปัจจัยที่สำคัญมากในกระบวนการสุขภาพ นอกเหนือไปจากปัจจัยโน้มน้าวและปัจจัยสนับสนุนแล้ว ปัจจัยสร้างเสริมในที่นี้ ได้แก่ ปัจจัยเกิดจากการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทั้งในทางตรงและทางอ้อม ตัวอย่างเช่น การปลุกฝังหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในเรื่องต่าง ๆ ในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและเยาวชน ปัจจัยสร้างเสริมที่สำคัญ ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง พี่น้อง บุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนและกลุ่มเพื่อนนักเรียนด้วยกัน รวมทั้งบุคคลที่เป็นสิ่งแวดล้อมในสังคมนอกบ้านและโรงเรียนด้วย บุคคลเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการปลุกฝังหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพในแง่ของการอบรมสั่งสอน การกระตุ้นเตือน การชี้แจง การเป็นตัวอย่าง การดูแลควบคุม รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการกระทำ หรือการปฏิบัติในลักษณะที่เหมาะสม สำหรับกลุ่มเป้าหมายในชุมชนก็เช่นกัน ปัจจัยสร้างเสริมที่

สำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ ครอบครัว เครือญาติ เพื่อน ๆ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข แพทย์ พยาบาล ตลอดจนบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีบทบาทในการชี้แนะ ชักจูง สนับสนุน กระตุ้นเตือน และจูงใจให้เกิดการกระทำหรือพร้อมที่จะกระทำในสิ่งที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพหรือพฤติกรรมสุขภาพตามเป้าหมาย

การเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพนั้น มีพื้นฐานมาจากความคิดทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ ธรรมชาติของมนุษย์ ตลอดจนทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความคิดของ เคลแมน (Kelman) เกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในสังคมของบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ลักษณะ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2527 : 202) คือ

1. การเปลี่ยนแปลงโดยการถูกบังคับ การเปลี่ยนแปลงชนิดนี้ ผู้ที่เปลี่ยนแปลงจะเปลี่ยนเฉพาะการปฏิบัติเท่านั้น ส่วนแนวคิด ความเชื่อยังคงไม่เปลี่ยนแปลง
2. การเปลี่ยนแปลงโดยการเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลจากการที่เขาต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือที่พึงพอใจระหว่างตัวเขากับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ความสัมพันธ์อาจจะออกมาใน รูปการรับเอาบทบาททั้งหมดของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมาเป็นของตน หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลมักจะเชื่อในสิ่งที่เขาเข้ามาปฏิบัติหรือเลียนแบบนั้น

จากการเลียนแบบนี้การปฏิบัติ เจตคติ และความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ จะเปลี่ยนไปมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งที่มาเร้าให้เกิดการเลียนแบบนั้นว่าเป็นที่ดึงดูดความสนใจ ความเชื่อถือได้มากน้อยแค่ไหน

3. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน เนื่องจากเห็นความสำคัญของสิ่งที่เปลี่ยนแปลงนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงแบบนี้เกิดเนื่องจากสิ่งที่เปลี่ยนแปลงนั้นตรงกับความต้องการภายในของบุคคลนั้น ตรงกับค่านิยม ความต้องการของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปโดยกระบวนการนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่เขามีอยู่เดิม การเปลี่ยนแปลงชนิดนี้ พบว่านอกจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาแล้ว ความรู้และเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ก็จะเปลี่ยนแปลงด้วย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรม ภายนอกเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งความคิด ความรู้สึก และการกระทำเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างถาวร เพราะบุคคลนั้นยอมรับด้วยตนเอง และสมัครใจที่จะเปลี่ยนแปลงเอง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบนี้จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้มาก

ธนวรรธน์ อิ่มสมบูรณ์ (2532 : 3) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพไว้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ เป็นกระบวนการสุขศึกษาที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ ซึ่งในที่นี้มีความหมายรวมไปถึงการปรับปรุงหรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพจะเกิดขึ้นได้ต้องมีการเรียนรู้อย่างถูกต้อง และสมบูรณ์จนกระทั่งเกิดผลในลักษณะที่เป็นพฤติกรรมสุขภาพ โดยทั่วไปแล้วการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพจะเกิดขึ้นได้ต้องมีปัจจัยการเรียนรู้หลายประการ การมีรูปแบบการทำให้เกิด การเรียนรู้ มีกลไกการเรียนรู้ และมีเงื่อนไขการเรียนรู้ต่าง ๆ ประกอบด้วย ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพจะเกิดขึ้นได้ต้องมีการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ และในลักษณะต่าง ๆ หลายประการ และที่สำคัญมากก็คือการเรียนรู้จะต้องมากพอหรืออยู่ในระดับที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้จึงจะปรากฏเป็นพฤติกรรมสุขภาพได้

3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพเป็นสิ่งที่ไม่ยากนัก แต่การทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้องและพอเพียงเพื่อให้ผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่างหากที่เป็นความยากลำบาก ดังนั้นกระบวนการสุศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพจึงต้องมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงพอ

4. เป้าหมายสุดท้ายของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ คือการกระทำหรือการปฏิบัติที่ถาวร ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงไป ก็เป็นการพัฒนาของระดับพฤติกรรมให้ดีขึ้น

5. การที่พฤติกรรมสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง บัปรับเปลี่ยนแล้วจะคงที่หรือพัฒนาไปในทิศทางที่ดีได้ จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ต่อเนื่องในทิศทางเดียวกัน โดยมีเงื่อนไขทางพฤติกรรมที่ไม่ขัดแย้งกันกับเงื่อนไขเดิมที่มีอยู่ในกระบวนการสุศึกษา

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพโดยวิธีการทางสุศึกษา มานี ชูไทย (2523 : 3) ได้กล่าวว่าการที่จะให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีได้นั้น จะต้องแก้ไขที่ต้นเหตุของการเกิดพฤติกรรม ไม่ใช่แก้ที่ปลายเหตุเพราะผลที่เกิดขึ้นจะไม่คงทน เช่น วิธีการแก้ปัญหาสาธารณสุขโดยใช้กฎหมายบังคับ เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ จะได้ผลในช่วงเวลาที่สั้น ๆ เท่านั้น การบังคับจะไม่เกิดผลดีในระยะยาว วิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลคงทนถาวรนั้นควรจะให้บุคคลยอมรับการเปลี่ยนแปลงโดยสมัครใจเช่นเดียวกันในการที่จะทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพอย่างถาวรได้นั้น ควรให้เขาได้ตระหนักในความสำคัญของสุขภาพและยอมรับด้วยตัวเอง ซึ่งวิธีการทางสุศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีอยู่หลายวิธี ดังนี้

1. การสุศึกษามวลชน ได้แก่ การเผยแพร่ความรู้ด้านสุศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป โดยอาศัยโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งการส่งจดหมายเวียน (Circular Letters) การแจกใบปลิว และการประชุมราษฎร

2. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ เช่น การใช้ภาพโฆษณา ภาพพลิก ภาพยนตร์

3. การทำตัวอย่างให้เห็น เจ้าหน้าที่และผู้นำประชาชนมีโอกาสที่จะทำตัวอย่างให้ประชาชนเห็นในสิ่งที่ต้องการให้เขาปฏิบัติตามได้มาก และอาจกระทำได้ทั้งในบ้านและชุมชน

4. การสุศึกษากลุ่ม (Group Methods or Group Approach) การสุศึกษาที่ให้แก่อุ้มอาจทำได้ในหลายโอกาส เช่น ในกลุ่มผู้นำประชาชน กลุ่มครู กลุ่มนักเรียน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มคนงาน

5. การสาธิตวิธีปฏิบัติ เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ได้เห็นวิธีการปฏิบัติที่แท้จริง ให้ได้มีโอกาสคิดและอภิปรายข้อข้องใจ ทำให้ผู้ได้เห็นเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้

6. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทำให้ประชาชนเกิดความรับผิดชอบมากขึ้นรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นสมบัติของตนและได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จาก การปฏิบัติ นั้น

7. การสุศึกษารายบุคคล ทำให้ได้มีโอกาสเข้าถึงประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับประชาชนมากขึ้น ทำให้ได้ทราบปัญหาที่รวมทั้งความคิดเห็นและความเชื่อของเขา ซึ่งบางอย่างอาจเป็นสิ่งที่เราต้องพยายามเปลี่ยน นอกจากนั้นยังทำให้ได้ทราบสภาพข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ การสุศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและขนบธรรมเนียมประเพณี

การสุศึกษาพฤติกรรมสุภาพ

ในการที่จะวัด หรือสุศึกษาพฤติกรรมสุภาพด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ นั้นจำเป็นต้องอาศัยวิธีการหลายอย่างด้วยกัน (ประภาเทัญ สุวรรณ. 2532 : 186 - 198) ได้แก่

1. การสุศึกษาพฤติกรรมสุภาพโดยการสังเกต
2. การสุศึกษาพฤติกรรมสุภาพโดยการสัมภาษณ์
3. การสุศึกษาพฤติกรรมสุภาพโดยการสุใช้แบบสอบถาม
4. การสุศึกษาพฤติกรรมสุภาพโดยการสุใช้วิธีทางมานุษยวิทยา

1. การสุศึกษาพฤติกรรมสุภาพโดยการสังเกตเหมาะที่จะใช้สำหรับพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ วิธีการผู้สังเกตควรเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ หรือสถานการณ์นั้น ๆ โดยที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัวใช้ระยะเวลา

นานพอสมควรและเวลาที่แตกต่างกันเพราะบางครั้งสิ่งที่ได้จากการสังเกต ครั้งหนึ่ง ๆ นั้นอาจจะไม่ใช่เป็นการปฏิบัติที่เป็นนิสัยของบุคคลนั้นอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องสังเกตหลาย ๆ ครั้ง และต่างเวลากัน การสังเกตจะมีคุณค่าและมีความสำคัญขึ้นอยู่กับการณ์ผู้สังเกตตั้งใจค้นหาความจริง เกี่ยวกับเรื่องที่สังเกตนั้นได้อย่างถูกต้อง แล้วบันทึกให้ตรงตามที่เห็น หรือได้ยินโดยไม่ต้องแสดงความคิดเห็นใด ๆ แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์แปรผล

2. การศึกษาพฤติกรรมสุขภาพโดยการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะต้องตั้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ให้แน่ชัดก่อนว่าต้องการทราบอะไรจากผู้ถูกสัมภาษณ์และจะเอาข้อมูลนั้นมาใช้ประโยชน์อย่างไร เช่น ในงานสาธารณสุขนั้นก็มิวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนว่ามีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติอย่างไร มีปัญหาสุขภาพอะไรบ้างที่จะต้องแก้ไข ตลอดทั้งความต้องการของประชาชนเพื่อที่จะได้หาทางช่วยเหลือต่อไป

3. การศึกษาพฤติกรรมสุขภาพโดยใช้แบบสอบถาม แบบสอบถามที่ใช้ศึกษาจะประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพหรือปัญหาโรคใดโรคหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการหรือการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องทางด้านสุขภาพ ตลอดทั้งความเชื่อที่ผิด

4. การศึกษาพฤติกรรมสุขภาพโดยใช้วิธีทางมานุษยวิทยาในการศึกษาพฤติกรรม การปฏิบัติทางสุขภาพนั้นต้องพิจารณาในแง่ความหมาย ความเข้าใจ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมตามสังคมนั้นที่บุคคลในสังคมนั้นยึดถือ

การปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพ

การปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพเป็นกระบวนการสุขศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีการพัฒนาของพฤติกรรมสุขภาพอย่างเหมาะสม ควรคู่กันไปกับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ การปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อวิถีชีวิตของบุคคลทั่วไป ไม่ว่าจะอยู่ในชุมชนเมือง หรือชุมชนชนบท ตามหลักการแล้วถ้าบุคคลใดได้รับการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพอย่างถูกต้องเหมาะสม ก็สามารถจะทำการพัฒนาให้เป็นสุขภาพที่ดีได้ รวมทั้งมีแบบแผนในการตัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพนี้จะต้องได้รับความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานอีกหลายฝ่าย ได้แก่

1. ครอบครัว เป็นสถาบันการอบรม สั่งสอน และเลี้ยงดูเด็กเป็นแห่งแรกจากการศึกษาเรื่องความเชื่อนั้น ส่วนหนึ่งเด็กจะได้รับจากอิทธิพลในครอบครัว ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติ เป็นผู้ถ่ายทอด บันทึก และเล่าต่อ ๆ กันมา ดังนั้นหากเด็กได้รับความรู้หรือความเชื่อที่ผิดก็มักจะ

ฝังให้เด็กปฏิบัติตนผิดตามไปด้วย ในทางตรงข้าม ถ้าหากเด็กได้รับการปลูกฝังในสิ่งที่ถูกต้อง เด็กก็ย่อมมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ดี

2. โรงเรียน นับว่าเป็นสถานที่อบรมสั่งสอนเด็กแห่งที่สอง รองลงมาจากบ้านเพราะฉะนั้นผู้ที่อยู่ในโรงเรียนจึงมีบทบาทต่อการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพของเด็กตามไปด้วย ได้แก่

2.1 ครู ก็ควรจะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ตลอดทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีต่อการปฏิบัติตน เพราะเด็กจะทำตามที่ครูทำมิใช่ทำตามทีครูกสอน

2.2 เพื่อน มีอิทธิพลต่อกลุ่มมาก เนื่องจากได้ศึกษาในเรื่องจิตวิทยาและพัฒนาของเด็กแล้วมักต้องการให้เพื่อนหรือในสังคมยอมรับเป็นพวกพ้อง ต้องกรให้กลุ่มเห็นความสำคัญของตนเอง

3. ชุมชนและสิ่งแวดล้อม เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยปลูกฝัง และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลต่าง ๆ ในสังคม สิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลมากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่และชีวิตประจำวันของแต่ละคน

4. สื่อมวลชน ใช้เป็นสื่อสารกลางเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก สื่อที่ใช้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

ฉะนั้นการที่จะปลูกฝังสุขภาพให้เกิดขึ้นอย่างถาวรนั้น จะต้องกระทำในเด็ก โดยได้รับความร่วมมือจากทางโรงเรียน บ้าน ชุมชน และสื่อมวลชนได้ประสานงานกันอย่างจริงจัง สำหรับในระดับอุดมศึกษา ควรจะมีการส่งเสริม สนับสนุนให้มีสุขภาพที่ต้องการแทนการปลูกฝังพฤติกรรม

ความหมายของเพศศึกษา

คำว่า เพศศึกษา ตรงกับคำในภาษาอังกฤษ Sex Education ซึ่งมีความหมายกว้างขวางมาก แต่คนส่วนมากมักจะคิดไปแต่เพียงด้านเดียวคือ หมายถึงเพศสัมพันธ์เท่านั้น เนื่องจากเพศศึกษามีขอบข่ายกว้างขวางมาก ดังนั้นจึงมีผู้ให้คำจำกัดความและความหมายต่างกัน เช่น

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 27 - 28) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาหมายถึงการศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศ เป็นการศึกษาที่เข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้อย่างดีทั้งในระหว่างเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม รู้จักตนเองและเพื่อนมนุษย์ มีมรรยาทหรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ รู้จักเลือกคู่ครองอย่างฉลาดและรู้จักใช้ชีวิตสมรสได้อย่างมีความสุข

สุชาติ โสมประยูร (2521 : 164) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาหมายถึง การศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เจตคติและความรู้สึกที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษยสัมพันธ์อันดีงามระหว่างทั้งใน ด้านส่วนตัวและส่วนรวม จึงนับได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ชีวิตของพวกเรามีความสุข

ชัชวาล โอสถานนท์ (2522: 36 - 37) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า คือการให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศทั้งหมด ครอบคลุมไปถึงชีวิตครอบครัว รวมด้านต่าง ๆ มีกายวิภาค จิตวิทยา อารมณ์ สังคม ศีลธรรมและจริยธรรม และเพศศึกษา มีเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดและบำรุงรักษาไว้ซึ่งเจตคติที่ดีและถูกต้องต่อเรื่องเกี่ยวกับเพศ เพื่อการพัฒนาเด็กให้เป็นบุคคลที่มีความเป็นผู้ใหญ่ และมีความรับผิดชอบ

สุพร เกิดสว่าง (2518 : 7) ได้อ้างถึงรายงานของ WHO (TECHICAL REPORT SERIES N.0042) ซึ่งได้กล่าวว่า เพศศึกษาคือการสอนให้เด็กเข้าใจถึงกายวิภาค สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และจรรยาทางด้านที่เกี่ยวกับเพศ รวมทั้งเน้นเรื่องความรับผิดชอบและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสมและประเพณีอันดีงาม

โสภาส ธรรมวานิช (2515 : 4) ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า เพศศึกษาคือวิทยาการแขนงหนึ่งที่มีมนุษย์พึงรู้ เพื่อให้ได้ความรู้ที่ถูกต้องเรื่องเพศ เข้าใจถึงหน้าที่ต่าง ๆ ของอวัยวะหรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและจิตใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์อันเกี่ยวข้องกับเพศ ทั้งช่วยให้การครองชีวิตเป็นไปอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้รู้จักปฏิบัติตัวไม่เป็นการฝืนธรรมชาติและไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่ตนเอง ช่วยให้ผู้รู้จักระงับอารมณ์ รู้จักหลีกเลี่ยงมิให้เกิดอารมณ์อันไม่เหมาะสมซึ่งเกิดจากเรื่องเพศ นอกจากนี้ยังช่วยให้รู้จักเลือกคู่ครองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งยังช่วยให้เป็นพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือครูที่ดีได้

สำหรับ ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์, สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวิโรจน์ (2524 : 21 - 22) มีแนวคิดที่ว่าเพศศึกษา หมายถึงกระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงความแตกต่างทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลง ความต้องการ และผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง และความต้องการของทั้งสองเพศในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพและบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัว วางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม และชีวิตครอบครัว

นัสเซอร์ (Nazer. 1976 : 44 - 45) กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาใน

เรื่องความสัมพันธ์ของบุคคล ได้แก่ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล สุขวิทยา สังคมวิทยา ซึ่งเรื่องดังกล่าวเขาวงคนควรได้เรียนรู้และเข้าใจ และควรจัดโครงการสอนที่ต่อเนื่องกันในขณะอยู่ในระบบการศึกษา

สารานุกรมอเมริกา (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. 2526 : 27 ; อ้างอิงมาจาก The Encyclopedia Americana. 1977 : 460) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศในสาขาต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนในระดับอายุที่เหมาะสมซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ การสืบพันธุ์ การแสดงออกทางกายและใจที่สัมพันธ์กับการตอบสนองทางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และยังรวมถึงปัญหาทางด้านชีวิตครอบครัวและปัญหาด้านความสัมพันธ์ของเพศชายและเพศหญิงโดยทั่ว ๆ ไป

สมาคมแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา (THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION) หรือเรียกย่อว่า AMA (สุชาติ โสมประยูร และวรรณี โสมประยูร. 2531 : 164) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า การสอนเพศศึกษา หมายถึง การสอนเพื่อช่วยสร้างเสริมชีวิตครอบครัว ให้ความมั่นคงถาวร เพื่อให้เด็กเข้าใจและยอมรับในถือตัวเองมากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์อันดี เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบในการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีต่อสังคม และเพื่อยกมาตรฐานความสามารถของการที่จะเป็นบิดา มารดาผู้ซึ่งรู้จักหน้าที่ที่ดีในอนาคต โดยการสอนเพศศึกษานี้จะต้องไม่หมายถึงการสอนเทคนิคเกี่ยวกับ การมีเพศสัมพันธ์หรือความผิดปกติทางเพศใด ๆ ทั้งสิ้น

รูบิน และเคอร์เคธัล (Robin and Kirkendall. 1964 : 18) ให้คำนิยามของคำว่า "เพศศึกษา" ไว้ว่า เป็นโครงการการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ เกี่ยวกับเรื่องเพศไปประสมประสานในการดำเนินชีวิตของตนเองในปัจจุบันและในอนาคต และช่วยให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจพื้นฐานอันมีความสำคัญในเรื่องเพศเมื่อเขาโตขึ้นและเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ ทั้งยังช่วยให้เข้าใจถึงบรรทัดฐานทางเพศในสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้เขาได้ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังความสามารถในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนทางด้านศีลธรรมจรรยาอีกด้วย

จากคำนิยามดังกล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงเรื่องราวทางเพศ ในด้านกลไกการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความต้องการ และผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและความต้องการเพศทั้งสองในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านการกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต เศรษฐกิจ ฯลฯ อันที่จะให้บุคคลได้นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

ความสำคัญของเพศศึกษา

เกี่ยวกับเรื่องความสำคัญของเพศศึกษานี้ สมาคมสุขภาพในโรงเรียนแห่งประเทศไทย (The American School Health Association ASHA) กิลแลนเดอร์ (Killander. 1970 : 17 - 19) ได้ยอมรับและกล่าวยืนยันว่า เพศศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งทางโรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้แก่เด็ก โดยสมาคมได้ตีพิมพ์บทความชิ้นสำคัญเรื่อง GROWTH PATTERNS AND SEX EDUCATION ซึ่งเป็นคำแนะนำเกี่ยวกับโครงการสอนหรือแผนการสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงเกรด 12 เมื่อปี ค.ศ. 1967 และยังได้เน้นไว้ด้วยว่าเพศศึกษา (Sex Education) กับความรู้เรื่องเพศ (Sex Information) นั้น เป็นคนละเรื่องกัน และสามารถจะแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน สมาคมยังได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของเพศศึกษาอีกว่า เรื่องเพศของมนุษย์ (Human's Sexuality) นั้น ควรจะได้จัดให้สอดคล้องหรือบูรณาการเข้าไปในพัฒนาการทั้งหมดแห่งชีวิตของบุคคลเช่นเดียวกับเรื่องสุขภาพที่จะขาดเสียมิได้ในการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ รวมทั้งเรื่องเพศก็ยังนับได้ว่าเป็นขุมพลังในทางสร้างสรรค์ให้แก่ชีวิตมนุษย์อีกด้วย

นอกจากนี้ ยังอาจจัดได้ว่าเพศศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมอย่างหนึ่งด้วยเหมือนกัน เพราะผลของการสอนเพศศึกษานั้นไม่ได้ปรากฏขึ้นแต่เพียงทางด้านกายภาพหรือทางด้านวัตถุเท่านั้น แต่ผลส่วนใหญ่จะปรากฏออกมาในรูปแบบนามธรรม เช่น เจตคติ ค่านิยม บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์พฤติกรรมหรือความประพฤติต่าง ๆ ของบุคคลด้วยเสมอ เพศศึกษาจึงย่อมมีบทบาทในการกำหนดเงื่อนไขทางสังคมที่กว้างใหญ่ไพศาล

สุชาติ โสมประยูร (2531 : 166) กล่าวว่า เพศศึกษามีความสำคัญที่จะช่วยให้เด็กเข้าใจถึงคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างแรงขับเคลื่อนทางด้านเพศและคุณค่าทางด้านศีลธรรม รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อชีวิตสังคม การให้การศึกษาด้านเพศศึกษาอย่างเพียงพอ นั้น จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาบุคลิกในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข การสอนเพศศึกษาที่ดีจะสนองความต้องการของนักเรียนในด้านความรู้เรื่องเพศ และยังป้องกันไม่ให้นักเรียนไปศึกษาหาความรู้ที่ไม่ถูกต้องจากแหล่งที่ผิด

สรรค์ ศรีเพ็ญ (2514 : 12) ได้กล่าวว่า ถึงเวลาแล้วที่ผู้มีหน้าที่ในการให้ความรู้ต่าง ๆ แก่เด็ก อันได้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง และครูบาอาจารย์ทั้งหลายควรร่วมมือปรึกษาหารือกันโดยใกล้ชิด เพื่อหาทางป้องกันความรู้เรื่องเพศให้ถูกหลานของตน โดยถูกต้องและเหมาะสมกับวัยและสติปัญญาของเด็กแต่ละคน ซึ่งคงดีกว่าที่จะปล่อยให้เขาเหล่านั้นไปหาความรู้เอาเองจากเพื่อนหรือแหล่งอื่น ๆ ซึ่งขาดความถูกต้องแน่นอน ดังนั้นจึงเห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษา เพราะว่ามีมีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นการตอบสนองธรรมชาติของมนุษย์ ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ย่อมอยากรู้อยากเห็นซึ่งในเด็กเล็ก ๆ จะเห็นได้ชัดเจนมาก
2. ความคิดในสมัยก่อน กิดที่จะปิดบังไม่ให้เด็กรู้นั้น สมัยนี้ไม่มีทางสำเร็จเสียแล้ว เพราะฉะนั้นก็ควรให้เด็กรู้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัยของเด็กจะดีกว่า
3. เป็นการเตรียมตัวให้เด็กพร้อมที่จะเผชิญปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนรู้จักแก้ไขปรับปรุง และป้องกันเหตุการณ์อันเกี่ยวข้องกับดำเนินชีวิตให้เป็นไปอย่างดีที่สุด เช่น ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในวัยรุ่นทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นต้น
4. เพศศึกษาจะนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทางศีลธรรม และวัฒนธรรมของประชาชนรู้จักประพฤติตนให้อยู่ในขอบเขตในความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

ความมุ่งหมายของเพศศึกษา

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 27) ได้เสนอแนะว่า การสอนเพศศึกษาคควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักตนเองและเพศตรงข้าม
 2. เพื่อให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง ให้เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้างครอบครัว การใช้จ่ายในครอบครัว
 3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดของมนุษย์
 4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเพศตรงข้าม เพื่อให้ปรับตัวและคบหาสมาคมกันได้
 5. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่ความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์ตามธรรมชาติ
 6. เพื่อให้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ
- สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร (2531 : 178) กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาคควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้
1. เพื่อเป็นการสร้างเจตคติ หรือก่านิยมและแนวคิดอันดีงามในเรื่องเพศให้แก่เด็กซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการตัดสินใจที่ฉลาด
 2. เพื่อเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัย ความประพฤติทางเพศรวมทั้งความสำนึกในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำต่าง ๆ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม
 3. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องขบวนการทางด้านกายภาพ และสรีรวิทยา สภาพจิตใจ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ลักษณะทางสุขวิทยา และบทบาทของสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศและสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างถูกต้องและเหมาะสม

5. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลอันสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตนการ แสดงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล ว่าอาจจะเกิดผลต่อบุคคลและสังคมทั้งใน ด้านที่ดีและไม่ดี

6. เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวคิดและ อคติพลต่าง ๆ ซึ่งอาจจะนำมาสู่ความวิตกกังวลในปมด้อยต่าง ๆ ให้ลดน้อยลง

7. เพื่อสร้างเสริมความสมบูรณ์ทางจิตใจและอารมณ์ทางเพศของผู้เรียน ให้เจริญงอกงาม และพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง เหมาะสมโดยมุ่งที่บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนาของครอบครัว และเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

กิลแลนเดอร์ (Killander, 1970 : 72 - 73) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสอนเพศศึกษา ควรมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจถึงความหมายและความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อเป็นแม่ และชีวิตครอบครัว

2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม

3. เพื่อให้เข้าใจถึงเรื่องเพศของมนุษย์ว่า เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ควรรู้ไม่ ใช่ว่าเป็นเรื่องน่าอายและเป็นเรื่องที่ผิดแต่อย่างใด

4. ให้ผู้เรียนรู้พฤติกรรมทางเพศมนุษย์ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสุขภาพส่วนตัวเท่านั้นยังเกี่ยว ข้องกับสังคม ศิลธรรมจรรยาและศาสนาอีกด้วย

5. ให้ผู้เรียนรู้ถึงโทษและอันตรายจากการประพฤติดังกล่าวของเด็กชายและเด็กหญิง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการทำแท้ง เป็นต้น

6. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ข้อเท็จจริงเรื่องเพศ จากบิดามารดา ให้คำปรึกษา และ และหมอสอนศาสนา

7. เพื่อให้เข้าใจกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ ของเพศชายและเพศ หญิง ตลอดจนกระทั่งเรื่องการสืบพันธุ์

8. ให้เป็นผู้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องมรรยาท และศีลธรรมจรรยาในสังคมอันควร ประพฤติ ของชายหญิงในการคบหาสมาคม

9. ให้มีความเข้าใจในเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฟันเปือก การสำเร็จความใคร่ ด้วยตนเอง และการมีประจำเดือน เป็นต้น

10. ให้เรียนรู้กฎหมาย ขนบธรรมเนียมและประเพณีศีลธรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น

การแต่งงาน การจดทะเบียนสมรส การจดทะเบียนหย่า การสมรสนอกกฎหมาย และปัญหา โสเภณี เป็นต้น

11. ให้เข้าใจเรื่องกรรมพันธุ์ของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่างๆ ที่ถ่ายทอดจากพ่อแม่ไป ลูกหลาน
12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก การปฏิบัติตัวของ มารดาหลังคลอด
13. ให้ผู้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว จากความหมายของเพศศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความมุ่งหมายของการ สอนเพศศึกษาเป็นหมวดหมู่ 3 ประการ คือ
 1. ความมุ่งหมายและเกิดการเรียนรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศ
 2. ความมุ่งหมายเพื่อให้มีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม
 3. ความมุ่งหมายเพื่อความประพฤดี การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคม ตลอดจนมีพัฒนาการทางเพศที่สมบูรณ์

หลักสูตรเพศศึกษา

การสอนเพศศึกษา เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายจำเป็นที่จะต้องจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมตามวัยและความต้องการ เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ผู้เสนอแนะไว้ดังนี้

ชลิต แนวพนิช (2516 : 26) ให้ข้อเสนอแนะว่า หลักสูตรเพศศึกษาควรจะประกอบด้วย

1. เรื่องทางชีววิทยา ได้แก่ ลักษณะและส่วนประกอบของเพศ ระบบสืบพันธุ์ การผสมพันธุ์ การตั้งครรภ์ การปฏิสนธิ การถนอมครรภ์ที่ถูกต้อง การทำแท้งบุตร การคุมกำเนิด วิธีต่าง ๆ ความรู้เรื่องกามโรค การเจริญเติบโตและพัฒนาการของร่างกายมนุษย์ภาวะแห่งวัยรุ่น ความรู้เกี่ยวกับการมีประจำเดือน
2. เรื่องพัฒนาการส่วนบุคคล ได้แก่ ปัญหาวัยรุ่น ความจำเป็นในการมีความรับผิดชอบ ในพฤติกรรมทางเพศ การรักษาระดับเพศสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับชีวิต พัฒนาการแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในระดับที่น่าพอใจ ความแตกต่างแห่งความจำเป็นของชายหญิง ปัญหา รักเพศ เพศสัมพันธ์ที่สับสน
3. เรื่องชีวิตในครอบครัว ได้แก่ ความหมายของสถาบันครอบครัว ความสำคัญในการ มีครอบครัว บทบาทของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคน ครอบครัวในฐานะเป็นสังคมแต่ละคน ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน ความขัดแย้งในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูเด็ก

4. เรื่องทางสังคม ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับเพศและการละเมิดกฎหมาย เจตคติทางสังคมต่อเรื่องเพศ ผลทางสังคมของพฤติกรรมทางเพศ การแต่งงาน ทศนคติต่อพฤติกรรมที่สืบสน สิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ เพศในวงการโฆษณา สถานที่ให้คำปรึกษา และรายละเอียดต่าง ๆ ในชุมชน

เดชา สุขารมณ (2518 : 9) ได้เสนอแนะเนื้อหาวิชาเพศศึกษาว่า ควรจะประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับกายวิภาค
2. ความรักระหว่างเพศ
3. ความจำเป็นโดยธรรมชาติที่มนุษย์ต้องการเกี่ยวกับด้านเพศ
4. การป้องกันกามโรค
5. การคุมกำเนิด

สุชาติ โสมประยูร (2521 : 205) เสนอแนะว่าหัวข้อในหลักสูตรทั่วไปอาจแบ่งได้ดังนี้

1. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์
2. ความเป็นมาของมนุษย์
3. ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ
4. สุขวิทยาทางเพศ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
6. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน
7. ชีวิตครอบครัว
8. ความผิดปกติทางเพศ
9. กามโรคและปัญหาที่เกี่ยวข้อง
10. ความเชื่อและความเข้าใจผิดที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ซีกัล (Zegal, 1926 : 708) ได้วิจัยเจตคติที่เกี่ยวกับเพศศึกษา และแบ่งหัวข้อซึ่งควรประกอบกันขึ้นเป็นเนื้อหาวิชาเพศศึกษา ในระดับประถมและมัธยมศึกษา ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
2. การสืบพันธุ์
3. ความรับผิดชอบในครอบครัว
4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. การเกี่ยวพาราตี
6. การนัดพบระหว่างเพศชายและเพศหญิง
7. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
8. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน

10. กามโรค

ในด้านวิธีสอน ผู้สอน การจัดและดำเนินการสอน วัตถุประสงค์การสอนเพศศึกษา ได้มีผู้เสนอแนะไว้ดังนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (2519 : 64) ได้เสนอว่า

1. การสอนเพศศึกษา ควรจะถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร การสอนในเวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป

2. เมื่อจะจัดสอน ไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่า เพศศึกษา หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่าเพศเข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะเด็กอาจเข้าใจผิดว่า คนได้เรียนรู้วิชาที่ผู้ใหญ่ถือว่าเป็นความลับ หรือลามกอนาจาร

3. การสอนไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมบรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังเป็นจำนวนมาก ควรจะแบ่งกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประมาณ 20 - 30 คน

4. การสอนควรแยกกลุ่ม โดยแยกเป็นเด็กชายล้วน หรือเด็กหญิงล้วน

5. ควรสอนแบบสนทนามีการตอบปัญหา หรือคุยถึงความคิดเห็นส่วนตัว

6. ไม่ควรมีหลักสูตรจำกัด ไม่มีอยู่ในตารางสอน ไม่มีการสอบ

7. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และเป็นกันเอง

8. ควรมีอุปกรณ์การสอน

9. ผู้สอนควรเป็นครูชีววิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการอบรมเป็นอย่างดี บางเรื่องอาจเชิญแพทย์หรือจัดแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ

10. เมื่อเด็กมีปัญหาอยากทราบส่วนตัว ควรจะต้องให้คำตอบปัญหานั้นเป็นส่วนตัว

11. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะกับวัยและเพศของนักเรียน

12. ควรมีกล่องหรือผู้สื่สำหรับความคิดเห็น และความต้องการของเด็ก แล้วนำปัญหานั้นมาสอน

สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร. (2531 : 208 - 209) ได้เสนอแนะไว้ว่า

1. ก่อนจะเริ่มต้นบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ควรจะรื้อให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกันดีเสียก่อน

2. การจัดกิจกรรมการสอนและการเรียนนั้น ควรจะแสวงห กิจกรรมหรือวิธีการที่ช่วยสร้างทัศนคติ ความเข้าใจอันดี และมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์

3. ควรใช้กล่องคำถาม (Question-box) ใ้่างในโอกาสอันสมควร

4. การอภิปรายถึงเรื่องเพศในห้องเรียน ควรเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาปราศจากอารมณ์ และไม่ควรแสดงความกระดากอาย

5. การให้นักเรียนอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ บางครั้งก็เป็นประโยชน์มาก แต่ครูควรจะเป็นผู้แนะนำว่า หนังสือเล่มใดควรอ่าน และเล่มใดไม่ควรอ่าน
6. ในโรงเรียนสหศึกษา การสอนเพศศึกษา ควรจะจัดสอนรวมกันทั้งเพศชาย และเพศหญิง
7. บทเรียนที่ใช้สอนควรจะต้องเลือกให้ตรงตามความสนใจ ความต้องการของเด็กและปัญหาทางเพศ ตามลักษณะความเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็ก
8. ครูควรจัดเตรียมหาคำศัพท์ทางด้านวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมทั้งคำสุภาพต่าง ๆ ที่จะใช้อธิบายเรื่องอวัยวะเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศไว้ให้พอเพียง
9. การเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน นับว่าเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้เรื่องเพศได้มาก

การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2531 : 220) ได้กล่าวถึงข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา โดยแยกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - 3)

ควรจะสอนเรื่อง ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น สรีรวิทยาของอวัยวะเพศและต่อมเพศการสืบพันธุ์ของมนุษย์ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศชายและเพศหญิง ความเข้าใจในเพศตรงข้าม ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างประเทศ การแต่งงานและมีชีวิตครอบครัว ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ฯลฯ

สำหรับบริการแนะแนวการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ย่อมมีความสำคัญสำหรับเด็กในวัยรุ่นนี้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีกิจกรรมสันตนาการอยู่หลายประเภท ที่สามารถจะช่วยเบี่ยงเบนแรงผลักดันทางเพศหรือความรู้สึกทางกามารมณ์ให้ออกมาในลักษณะที่เหมาะสม ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง และสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่เป็นอย่างมาก

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6)

การสอนเพศศึกษาในระดับชั้นนี้ควรจะให้ มีขอบเขตที่กว้างขวางและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะเด็กโตขึ้นมาก จึงสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการเรียนเพศศึกษา ไปใช้แก้ปัญหาชีวิตจริงได้ทันทั่วทั้งที่ และนักเรียนในวัยนี้เริ่มมีเพื่อนต่างเพศมากขึ้น เริ่มมีนัด และบางคนก็อาจมีคูรักหรือมีแฟนแล้ว

เรื่องเพศที่นำมาใช้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะเน้นถึงลักษณะทาง

ด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยาให้มากกว่าทางด้านชีววิทยาและสุขวิทยา เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการและปัญหาทางเพศ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ตัวอย่างหัวข้อที่จะนำมาใช้สอนเด็กในวัยนี้ ได้แก่ ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศของบุคคลในวัยต่าง ๆ การสืบพันธุ์และความเป็นมาของชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเลือกคู่ครอง ชีวิตสมรส การวางแผนครอบครัว กามโรคและปัญหาที่เกี่ยวข้อง การระบายหรือเบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศ ฯลฯ

การสอนเพศศึกษาที่บ้าน

สุชาติ โสภประยูร และวรรณิโสภประยูร (2531 : 226) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศแห่งความสามัคคี และความมั่นคงทางจิตใจให้แก่เด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความเชื่อถือ และได้รับความไว้วางใจจากผู้ใหญ่มากขึ้น
2. เพื่อตอบปัญหาหรือคำถามของเด็ก ๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงแห่งชีวิตเสียตั้งแต่เนิ่น ๆ และหากเขาได้รับความรู้ที่ผิด ๆ จากแหล่งอื่น ๆ ก็จะไม่ทำให้เขาต้องประหลาดใจหรือเชื่อความรู้อันผิด ๆ เหล่านั้น
3. เป็นการเตรียมบิดามารดา ให้พร้อมทุกขณะ ที่จะให้ความรู้เพิ่มเติมแก่เด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ถูกต้องสมบูรณ์
4. เพื่อเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญต่อธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น หรือเมื่อเติบโตเป็นหนุ่มสาว
5. เพื่อช่วยให้เด็กวัยรุ่นได้มีเกณฑ์การเลือกอย่างฉลาดและมี การตัดสินใจที่ดี ซึ่งจะช่วยให้เขาสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมั่นคง มีความสุขทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
6. เพื่อช่วยให้เด็กเป็นกันเองกับผู้ใหญ่ และกล้าพอที่จะบอกปัญหาให้ผู้ใหญ่ได้ทราบ ความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่เขาคิดและทำลงไป บิดามารดาหรือปกครองจะได้ช่วยปัญหาได้อย่างถูกต้องและทันเวลา

การอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อกับเด็กทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึก และอารมณ์ของผู้กระทำตลอดจนเป็นแนวทางในการให้ผู้เลี้ยงดู สามารถจะให้รางวัลและลงโทษเด็กได้ นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสได้ดูแบบอย่างกระทำของผู้เลี้ยงดูด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2528 : 3) ครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลครอบคลุมนชีวิตยิ่งกว่าอิทธิพลอื่นใด แต่ละครอบครัวจะมีวัฒนธรรมและวิถี

ทางดำเนินชีวิตเฉพาะของตนเอง เช่น การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ บรรยากาศการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ตลอดจนเจตคติของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีส่วนส่งเสริม กล่อมเกลาชีวิตของเด็กทั้งสิ้น

เดโช สวานานนท์ (2510 : 67 -68) กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีต่อบุตรในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อบุคลิกภาพของเด็กในอนาคต ดังนี้คือ

1. บิดามารดาละเลยไม่เอาใจใส่บุตร ทำให้มีผลต่อพฤติกรรมในเชิงของการปฏิเสธเป็นคนที่ขาดความรัก ให้ความรักแก่ใครไม่เป็น
2. บิดามารดาที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการบังคับ ย่อมทำให้บุตรมีลักษณะลงโทษตนเอง มีพฤติกรรมรุนแรงในทางนิเสธ

สุพัตร พูนเกษ (2521 : 25) กล่าวว่า ความเป็นเพศชายหญิงขึ้นอยู่กับปัจจัย 7 ประการคือ ลักษณะของโครโมโซม ชนิดของต่อมเพศ ลักษณะของเครื่องเพศภายใน ลักษณะที่มองเห็นภายนอก ลักษณะของฮอร์โมน การกำหนดเพศ และการอบรมเลี้ยงดู สำหรับในการปฏิบัตินั้น พบว่า การกำหนดเพศ และการอบรมเลี้ยงดูนั้นมีความสำคัญมากที่สุด

สมโภชน์ สุขวัฒนา (2527 : 31) กล่าวว่า โดยธรรมชาติคนเราเกิดมาจะมีฮอร์โมนทั้งสองเพศอยู่ในตัวคนเดียวกันเสมอ เพียงแต่จะมีอะโรมากรีนหรือแอนโดรเจน แต่ในเรื่องของจิตใจ เช่น การเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นตัวกำหนดบทบาทที่สำคัญ

เลวิน (ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2528 ; 5 ; อ้างอิงมาจาก Levin. n.d.) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน มีเหตุผลเป็นพื้นฐานของการที่บิดามารดาจะถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ ตามเพศของตนไปสู่เด็ก ทำให้เด็กมีบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับเพศตนเอง

ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัญญานีก (2524 : 27) กล่าวเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยว่า เป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น ไม่ตามใจหรือเข้มงวดมากเกินไป เป็นลักษณะรวมของการที่พ่อแม่เลี้ยงดูบุตรด้วยความรัก มีเหตุผล และลงโทษทางสติมากกว่าทางกาย

อรทัย ชื่นมณุษย์ (2518 : 45) ให้ข้อคิดว่า การให้ความรักคุ้มครองมากเกินไป ซึ่งแสดงออกใน 2 แบบ คือ บังคับก้าวกายเด็กมากเกินไป ตามใจมากเกินไป หรือผสมทั้ง 2 แบบ ทำให้เด็กขาดความอิสระ ไม่อาจแก้ปัญหาให้ตนเอง เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์โดยลำพัง เพราะไม่มีโอกาสที่จะฝึกคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง

การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว

สุชา จันทระโฮม (2520 : 84 - 87) กล่าวถึงสัมพันธภาพของบิดามารดากับเด็กว่าการที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ร่วมกัน อาจเพราะการหย่าร้าง การตาย การทอดทิ้ง หรือแยกกันอยู่เป็นผล

ทำให้เด็กขาดการเอาใจใส่ดูแล ไม่ได้ได้รับความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ เท่ากับบิดามารดาที่อยู่ร่วมกัน มีผลทำให้เด็กรู้สึกไม่ปลอดภัย รู้สึกทอดทิ้งให้โดดเดี่ยว ขาดผู้เป็นแบบอย่างที่ดี

เชลตัน (Shelton, 1973) มีความเห็นว่า เด็กชายเลียนแบบบิดาเกี่ยวกับขบวนการพัฒนาบทบาททางเพศ

วิลลัดกัสน์ ซูชาติ (2533 : 117 - 118) กล่าวถึงการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวมีผลต่อเด็กไว้ว่า ในครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน บิดาจะแสดงลักษณะหรือบทบาทของเพศชาย มารดาจะแสดงลักษณะหรือบทบาทของเพศหญิง ทำให้ผู้เป็นลูกรับรู้บทบาทที่ถูกต้อง เหมาะสมกับเพศ และพัฒนาลักษณะความเป็นชายและหญิงได้ถูกต้อง และในครอบครัวที่ขาดบิดามารดาคนหนึ่งไป ทำให้บุคคลที่เหลือแบกรับภาระของทั้งบิดาและมารดา อาจก่อให้เกิดความสับสนในบทบาทของความเป็นชายและความเป็นหญิง จึงทำให้เด็กมีการพัฒนาบทบาททางเพศได้ไม่สมบูรณ์ เด็กชายอาจเกิดการพัฒนาลักษณะความเป็นหญิงขึ้นมาแทนที่ และเด็กหญิงอาจเกิดการพัฒนาลักษณะตนขึ้นมาแทนที่ได้

ดังนั้น สัมพันธภาพในชีวิตสมรสของบิดามารดา ตลอดจนการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อเอกลักษณ์ทางเพศของเด็กชายวัยรุ่น และเด็กหญิงวัยรุ่น ซึ่งจะทำให้เขาเหล่านั้นสามารถพัฒนาบทบาททางเพศไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมทางเพศถูกต้องต่อไปในอนาคต

นโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษา

นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (2529 : 8-9) ได้ให้ความเห็นว่า นโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษาเพศศึกษาควรเน้นในเรื่องต่อไปนี้

1. การลดปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ที่มีผลต่อความสงบสุขของครอบครัวและสังคม เช่น ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาการข่มขืน ปัญหาการล่วงละเมิดและเด็กเพื่อค้าประเวณี ฯลฯ
2. ให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร
3. ส่งเสริมให้มีการจัดความรู้เรื่องเพศศึกษาตั้งแต่สถาบันครอบครัว โรงเรียน และสถานบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย
4. ส่งเสริมให้มีการจัดบริการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในชุมชน จากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่ให้บริการกับชุมชน ทั้งในเมืองและชนบท
5. เน้นการพัฒนาสตรีและสถานภาพของสตรี ด้วยการเปลี่ยนค่านิยมทางเพศที่ไม่ยกย่องสตรี การปรับปรุงสิทธิความเสมอภาคในงานของสตรี การลดข้อจำกัดระหว่างเพศด้วยการให้

หญิงและชายมีโอกาสเข้าร่วมในการทำงานหรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน และจัดค่านิยมที่ขาดเหตุผลและสร้างปัญหาในการดำรงชีวิต

6. กำหนดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาพฤติกรรมทางเพศ เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อทางเพศของผู้อื่น รวมทั้งผู้ที่มีการประพฤติเบี่ยงเบนในเรื่องเพศ เป็นต้น

7. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ เช่น กฎหมายครอบครัว กฎหมายการทำแท้ง กฎหมายการลงโทษผู้ที่กระทำการข่มขืนผู้อื่น ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน

8. จัดให้มีการประสานงานกับสื่อมวลชนทุกประเภท ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่ประชาชนอย่างถูกต้อง

9. รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในเรื่องการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และจัดให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชน

10. ส่งเสริมงานค้นคว้าวิจัย และติดตามประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาใช้ในงานเพศศึกษา

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในต่างประเทศ

การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ

ในต่างประเทศได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพดังนี้

เดนิสัน (Denison. 1969 : 731 - 735) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความแตกต่างในสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มีฐานะต่ำและนักเรียนที่มีฐานะปานกลางในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา อัลเบิร์ต แกลลาติน ในรัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา (Health Behavior Differences Between Low and Middle Social Class Students in Albert Gallatin, High Schools of Pensillvania in Uniteds State of America) โดยได้ทำการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ 10 เรื่อง คือ โภชนาการ สุขภาพจิต สุขภาพในครอบครัวโรคติดเชื้อ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล สุขภาพชุมชน สุขภาพฟัน สันทนาการ และการพักผ่อน จากผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมสุขปฏิบัติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความใกล้เคียงกันมาก แต่มีความแตกต่างกันในบางเรื่องคือนักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องสวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล และสุขภาพฟัน ส่วนนักเรียนที่มีฐานะปานกลางจะมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องโภชนาการและสุขภาพจิต

เวอร์กิลิโอ (Virgilio. 1971 : 2323 - A) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการสอน

ระหว่างวิธีบรรยายสลับการอภิปรายและวิธีของโครงการศึกษาการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (A Comparison of the Effect of the School health Education Study Approach and the lecture Discussion Approach Upon Drug Knowledge and Attitude of Hight School Students) โดยการจัดการสอนวิธีบรรยายสลับอภิปราย และวิธีของโครงการศึกษาการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนใช้เวลาวิธีละ 3 สัปดาห์แก่เด็กนักเรียนชายหญิง จำนวน 777 คน แล้วใช้แบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามเจตคติในการประเมินผล ผลการวิจัยปรากฏว่าการสอนทั้ง 2 วิธี ไม่มีความแตกต่างกัน เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ และพบว่าวิธีสอนแบบบรรยายสลับการอภิปราย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ดีกว่า

✓ เฮาเวลล์ (Howell. 1973 : 2706 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสถานภาพของสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่คัดเลือกมาในมลรัฐหลุยเซียน่า" (An Investigation of The Status of Health Education in Selected Louisiana Secondary Schools in 1972 - 1973) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเรียนในโรงเรียนที่ใช้เนื้อหาวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรซึ่งฝ่ายการศึกษาของรัฐกำหนด กับนักเรียนระดับเดียวกันที่เรียนในโรงเรียนของรัฐอื่น โดยใช้แบบทดสอบความรู้ทางสุขภาพของไคแลนเดอร์ (Kilander Health Knowledge Test) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้หลักสูตรของฝ่ายการศึกษาของรัฐได้คะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้ใช้หลักสูตรของฝ่ายการศึกษาจากรัฐอื่น และนักเรียนชายมีความรู้เรื่องสุขภาพต่ำกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

ชาร์ค (Schwartz. 1973 : 271 - 276) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้เจตคติ และการปฏิบัติทางโภชนาการของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย"(Nutritional Knowledge Attitude and Practice of Hight School Graduated) เป็นเวลา 4 ปีไปแล้ว กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชา คหกรรมศาสตร์ และกลุ่มที่ไม่เคยเรียนวิชานี้มาก่อน ศึกษาโดยใช้วิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ตามที่อยู่ของนักเรียนที่เคยเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในรัฐโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,000 ฉบับ และแบบสอบถามกลับคืนมา 313 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 31.3 ผลจากการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์กับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติทางโภชนาการ และภายหลังจากที่นักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว พบว่านักเรียนที่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์มีคะแนน เจตคติ และการปฏิบัติโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ แต่ไม่มีความแตกต่างกัน และพบว่ารูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติทางโภชนาการเป็นดังนี้คือ ความรู้กับเจตคติ และเจตคติกับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน ส่วนความรู้กับการปฏิบัติ นั้น ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โรนีย์ (Roney. 1975 : 3426 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการใช้ยาเสพติดระหว่างนักเรียนชั้น 12 ในโรงเรียนอันดับที่ 1, 2 และ 3 ที่อยู่ใน "รัฐมอนทานาตะวันตก" (A Comparative Study of Knowledge, Attitudes Toward Drugs, and Use of Drugs Among Twelfth Grade Students in Class I, II and III. Schools in Western Montana) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการใช้ยาเสพติดโดยแยกตามเพศ และขนาดของโรงเรียนที่ไม่เป็นสหศึกษา โดยสุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนในชั้น 12 จาก โรงเรียนทั้ง 3 อันดับ จำนวน 300 คน ผลการวิจัยสรุปว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดไม่ใช่ จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติดเสมอไป กล่าวคือคนที่มีความรู้ก็อาจติดยาเสพติดได้ และไม่ทำให้ การติดยานั้นลดลงน้อยลง ส่วนนักเรียนที่เชื่อว่ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ได้มีการติดยาและใช้ยามากกว่าคนที่การติดยานั้นลดน้อยลง ส่วนนักเรียนที่เชื่อว่า ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ได้มีการติดยา และใช้ยามากกว่า คนที่ไม่เชื่อ ความรู้ และเจตคติต่อยาเสพติดของนักเรียนได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่จากการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มจากเพศเดียวกัน ในโรงเรียนที่มีอันดับใกล้เคียงกัน

บีทก์ (Beitg. 1976 : 32 - 34) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินภาวะสุขภาพ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา (Health Appraisal in Secondary School) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน 190 คน ในรัฐแคนซัส ใช้แบบสอบถามให้ผู้ตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ อาการแพ้ สุขภาพของหู คอ จมูก ปาก ระบบหัวใจ ระบบทางเดินอาหาร ระบบย่อยอาหาร ระบบขับถ่าย ระบบสืบพันธุ์ รูปร่าง การเข้าสังคม และอารมณ์ แล้วคัดเลือกกลุ่มนักเรียนที่มี ปัญหาที่ได้จากแบบสอบถามมาให้แพทย์ตรวจอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า การตอบแบบสอบถามของนักเรียน กับการตรวจของแพทย์ได้ผลใกล้เคียงกัน และการประเมินภาวะสุขภาพของ นักเรียนโดยการตอบแบบสอบถามนั้น จัดเป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่ง ในการสำรวจปัญหาสุขภาพของ นักเรียน เนื่องจากค่าใช้จ่ายไม่มาก และครูสุขภาพหรือพยาบาลก็สามารถทำได้

ซิลแมน (Silman. 1979 : 88 -91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจเจตคติทางด้านสุขภาพของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว (A Survey of Attitude to Health Among School Leaves) ผลการวิจัยพบว่าความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติทางด้านสุขภาพโดยทั่วไปไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่พฤติกรรมที่เด่น ๆ จะมีความสัมพันธ์กับเจตคติ

การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ได้รับความสนใจจากนักวิจัยอย่างมาก ทำให้มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างมากมาย ซึ่งมีทั้งการวิจัยในส่วนของความรู้เรื่องเพศ การเรียนการสอน เพศศึกษา เจตคติเรื่องเพศ ตลอดจนพฤติกรรมในเรื่องเพศ โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

โกลด์เซน (Goldsen. 1960 : 24) ได้ศึกษานี้เกี่ยวกับเจตคติในเรื่องเพศ ในปี ค.ศ. 1960

กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายหญิง มหาวิทยาลัยคอร์เนล พบว่า นักศึกษาทั้งสองเพศเห็นความสำคัญของการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ เพื่อจะได้รู้จักคนที่ตนเลือกเป็นคู่ครองได้ดีขึ้น

✓ เกอร์นี่ (Gurney. 1966 : 1197 - B) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การยอมรับการจัดนักเรียนเข้าเรียนตามระดับคะแนน และการจัดชั้นเรียนสำหรับวิชาเพศศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งค่านิยมในเรื่องเพศออกเป็น 8 ข้อใหญ่ แล้วนำเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา (ELEMENTARY EDUCATORS) นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา (SECONDARY EDUCATORS) นักสังคมสงเคราะห์ เสมียน พนักงาน และนักกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ประสบปัญหาเรื่องเพศมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา
2. การสอนเพศศึกษาควรจะมีการวางแผนต่อเนื่องกัน
3. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาที่บ้าน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป
4. การสอนเพศศึกษา ควรจะสอนรวมกันทั้งชายและหญิง นอกจากบางเรื่องเท่านั้น เช่น การมีประจำเดือน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น
5. เรื่องที่ไม่ควรสอนในชั้นเรียนได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

จอห์นสัน และ ชูท (Johnson and Schutt. 1966 : 64 - 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 1,500 คน ทั้งชายหญิง ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นด้วยว่าควรสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรสอนแต่เรื่องการสืบพันธุ์เท่านั้น ควรจะสอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ และในการสอนควรคำนึงถึงศีลธรรมอันดีด้วย และให้ความคิดเห็นว่าการที่ทางโรงเรียนต่าง ๆ ยังมิได้จัดสอนเพศศึกษาขึ้นนั้น เป็นเพราะว่าขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิ และยังเกรงต่อปฏิกิริยาของชุมชนหากจัดสอนเพศศึกษาขึ้นใน โรงเรียนของตน

แมคอินไทร์ (McIntire. 1969 : 183 -185) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติของครูใหญ่ในรัฐคอนเนคตัต เกี่ยวกับการศึกษาชีวิตครอบครัวในสหรัฐอเมริกา ประชากรคือ ครูใหญ่ โรงเรียนมัธยมและโรงเรียนทางศาสนาที่สอนวิชาชีวิตทั้งหมดในปี ค.ศ.1967 จำนวน 515 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมากร้อยละ80 เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนจะต้องสอนชีวิตครอบครัวหรือเพศศึกษา และข้อที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ การสอนชีวิตครอบครัวหรือเพศศึกษาจะต้องสอนต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปอมเปียน (Pompian. 1970 : 3711 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความรู้ และ เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครองและครู จำนวน 62 คน ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและเมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษา จากโปรแกรมศึกษาแล้ว 3 ปี ให้ตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีก ผลการวิจัยพบว่าในตอนแรกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกส่วนใหญ่ มีความรู้ที่ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษาแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากว้างขวาง ขึ้น นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโปรแกรมนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และเห็นว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

กรีนเบิร์ก (Greenberg. 1970 : 928 A) ได้วิจัยเรื่องเจตคติของนักการศึกษาในรัฐคอนเนคติกัตที่มีต่อเพศศึกษา โดยใช้แบบสอบถามวัดเจตคติตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) โดยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ จำนวน 450 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมาร้อยละ 62 ผลการวิจัยพบว่า

1. ในด้านพฤติกรรมทางเพศ ผู้ตอบเห็นด้วยกับแนวของโรงเรียนมากกว่าที่จะถือเอามาตรฐานของนักเรียนเป็นเกณฑ์
2. การคุมกำเนิดและการสอนแบบสหศึกษา ผู้ตอบให้การสนับสนุนแต่มีข้อยกเว้นบ้าง
3. ควรมีการสอนเพศศึกษาให้แก่ นักเรียน โดยมีชั่วโมงสอนต่างหาก ซึ่งเป็นข้อที่ได้รับการสนับสนุนอย่างมาก

โวห์ล และคินลอป (Wohl and Dulop. 1970 : 190 - 196) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของเด็กวัยรุ่นไทย อังกฤษ และอเมริกัน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชายหญิง จำนวน 239 คน จากมหาวิทยาลัยโทเลโด (Toledo) ประเทศสหรัฐอเมริกา 104 คน มหาวิทยาลัยแลนแคสเตอร์ ประเทศอังกฤษ 45 คน และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 90 คน สำหรับ การศึกษานี้ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอ่านเรื่อง ๆ หนึ่ง ซึ่งมีใจความย่อ ๆ ดังนี้ มีบุคคลในเรื่องอยู่สามคน คือหญิงสาว นาย ข. ซึ่งหลงรักหญิงสาวแต่หล่อนไม่รักเลย และนาย ก. หญิงสาวหลงรักนาย ก. แต่เขาไม่รักหล่อน วันหนึ่งหญิงสาวได้ข่าวว่า นาย ก. จะจากไปอย่างไร้วันกลับ หล่อนจึงตัดสินใจไปหานาย ก. และบอกว่าหล่อนรักเขา คือนั้นหญิงสาวและนาย ก. ได้หลับนอนกันแต่ตอนกลางคืน นาย ก. หลบหนีหล่อนไป พอรุ่งเช้าหญิงสาวไปหานาย ข. และเล่าเรื่องทั้งหมดให้นาย ข. ฟัง หญิงสาวและนาย ข. ได้ร่วมหลับนอนกันอีก แต่หลังจากนั้น นาย ข.

ได้ขับไล่หญิงสาว ไม่ยอมรับเลี้ยงหล่อนหลังจากอ่านเรื่องแล้วให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของตัวละครซึ่งสรุปได้ดังนี้ นักศึกษาไทยแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการที่ผู้หญิงจะเข้าไปหาผู้ชายก่อน มากกว่านักศึกษอังกฤษและอเมริกา โดยนักศึกษาไทยวิจารณ์การกระทำของหญิงสาวว่า ไม่เหมาะสม น่าอับอาย เสียชื่อเสียง ไม่มีเหตุผลและควบคุมตัวเองไม่ได้ นอกจากนี้ยังต้องการให้ความประพฤตินในเรื่องเพศถูกต้องตามหลักศีลธรรมมากกว่านักศึกษาทางตะวันตกด้วย

ในปี ค.ศ.1971 ออฟเฟอร์ (Offer. 1971 : 40 - 48) ได้ศึกษาพฤติกรรมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่น โดยติดตามศึกษาเป็นระยะยาวกับเด็กมัธยมศึกษา อายุ 14 -21 ปี จำนวน 83 คน เป็นชาย 73 คน หญิง 10 คน เริ่มศึกษาคั้งแต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างเริ่มเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School) จนถึงมหาวิทยาลัยปีที่สาม ผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศนั้น เมื่อเริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้หนึ่งปี ร้อยละ 45 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีนัด แต่การมีนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นจำนวนร้อยละ 77 เมื่ออยู่ชั้นปีที่สาม สำหรับการร่วมประเวณีก่อนแต่งงานนั้น กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำได้แต่ควรจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 10 เคยร่วมประเวณีเพิ่มเป็นร้อยละ 30 เมื่อเรียนในมหาวิทยาลัยปีที่หนึ่งและเพิ่มเป็นร้อยละ 50 เมื่อเรียนอยู่มหาวิทยาลัยปีที่สาม

ไคแลนเดอร์ (Kilander. 1970 : 72 - 74) ได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติเพศศึกษาแห่งอิลลินอยส์ (Illinois sex education act.) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียนดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อให้เข้าใจความหมาย และความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่และชีวิตครอบครัว
2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักเคารพนับถือบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบในครอบครัว
3. ให้เข้าใจและซาบซึ้งเรื่องเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอาย หรือเป็นเรื่องที่ผิด
4. ให้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศีลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย
5. ให้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤตินอกทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การรีดลูก เป็นต้น
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และทราบข้อเท็จจริงเรื่องเพศจากบิดา มารดาผู้ให้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา

7. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์
8. ให้มีความซาบซึ้งในมารยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคมในสังคม
9. ให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฝันเปียก การมีระดู การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น
10. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมจรรยาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การรักรู้จัก การสมรสนอกกฎหมาย ปัญหาโสเภณี เป็นต้น
11. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน
12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก และการปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด
13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว
14. ให้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแกมโรค ตลอดจนให้เยาวชนได้เรียนรู้ถึงวิธีป้องกันและรักษากามโรค

โลว์อิง (Lowing. 1972 : 6685 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในวิชาเพศศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของ บิดามารดา แพทย์ เภสัชกร ครูใหญ่ ครูสอนสุขศึกษา ผู้ให้คำปรึกษาหารือ และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสอนเพศศึกษาในระดับเกรด 9 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก Monroe County Community School Cooperation, Indiana ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนเกรด 9 สนใจเรื่องแกมโรคมากที่สุด สนใจการนัดพบระหว่างชายและหญิงน้อยที่สุด
2. นักเรียนเกรด 9 สนใจปัญหาเรื่องเพศในสังคม และการศึกษาเรื่องเพศมากกว่าผู้ใหญ่
3. ผู้ใหญ่สนใจปัญหาของเด็กวัยรุ่น การเตรียมตัวเพื่อแต่งงาน พฤติกรรมทางเพศของบุคคลมากกว่านักเรียนเกรด 9
4. เด็กนักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา สนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าภายนอกโรงเรียน
5. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่นักเรียนเกรด 9 ต้องการและสนใจมีความคล้ายคลึงกับเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ทางโรงเรียนจัด

6. โดยทั่วไปแล้วความเห็นเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 สอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของบิดามารดา และครูสอนสุขศึกษาน้อย มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้คำปรึกษาน้อยที่สุด ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ

7. การสอนเพศศึกษา บางอย่างควรจะสอนรวมเพศ บางอย่างควรจะสอนแยกเพศ

ในปี ค.ศ. 1973 ฮอปกินส์ (Hopkins. 1973 : 28) ได้สำรวจพฤติกรรมทางเพศของสตรีอเมริกันผิวดำและผิวขาว จำนวน 4,611 คน พบว่าร้อยละ 46 เคยร่วมประเวณีแล้วเมื่ออายุได้ 20 ปี ในจำนวน 1,000 คน จะมีสตรีที่ตั้งครรภ์โดยไม่ได้แต่งงาน 19.8 คน

✓ ลิน (Lin. 1973 : 462 - 465) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อการนำเอาเพศศึกษาบรรจุไว้ในหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ส่งทางไปรษณีย์จำนวน 600 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 277 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. บิดามารดา ร้อยละ 85 จะอนุญาตให้เด็กเรียนเพศศึกษาในโรงเรียน ถ้าโรงเรียนมีการสอนเพศศึกษา

2. บิดามารดาสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

3. บิดามารดาที่เห็นด้วย และมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มักจะมองเรื่องเพศศึกษาในแง่จริยศึกษา และศีลธรรมด้วย

4. บิดามารดามีความคิดเห็นว่า ครูที่จะสอนเพศศึกษานั้นจะต้องเป็นทั้งผู้ที่ใช่ทางที่ถูกต้อง และขณะเดียวกันมักจะต้องเป็นผู้คอยควบคุมสอดส่องดูแลในสิ่งที่ไม่ถูกต้องด้วย

★ วอร์เรน (Warren. 1973 : 588) ได้ทำการศึกษาแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศและความถูกต้องของความรู้ นั้น โดยทำการศึกษากับนิสิตปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย North Carolina ใน Greenboro จำนวน 226 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าโรงเรียนจะเป็นแหล่งสำคัญที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ มีข้อสังเกตอยู่ว่าเด็กกลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญที่ให้ความรู้เรื่องเพศ จะเป็นเด็กที่มีความรู้เรื่องเพศดีกว่า เด็กนักเรียนที่ลงความเห็นว่าเป็นบิดามารดาและเพื่อนเป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศ

ประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งหมดได้อ้างถึงบิดามารดาว่าเป็นแหล่งสำคัญที่พวกเขาได้รู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และส่วนใหญ่จะได้รับความรู้เรื่องเพศจากคำบอกเล่าของเพื่อน ๆ

ส่วนผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับมีดังนี้

- นักเรียน 104 คน ยังไม่รู้ว่ากำหนดเพศของเด็กทารกเป็นอย่างไร
- นักเรียน 105 คน ไม่เข้าใจถึงหน้าที่พื้นฐานของยาคุมกำเนิด
- นักเรียน 120 คน ไม่รู้จักถึงกรรมวิธีทางด้านสรีรวิทยาของการคุมกำเนิด
- นักเรียน 75 คน มีความเชื่อว่าโรคซิซันอย่างอ่อนเป็นอาการของคนตั้งครรภ์

- นักเรียน 79 คน เชื่อว่าการเป็นมะเร็งที่อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง เป็นผลเนื่องจากยาคุมกำเนิด

- นักเรียน 99 คน ไม่รู้ความหมายของไข่

- นักเรียน 112 คน ไม่รู้ว่าสายสะดือมันติดกับรกในครรภ์

- นักเรียน 102 คน ไม่รู้จักหมอผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านการระวังรักษาครรภ์โดยเฉพาะ วูดดี (Woody. 1973 : 73) ได้สำรวจเจตคติของเด็กที่มีต่อเพศศึกษาในปัจจุบัน สรุปความได้ว่า มีเจตคติเบื้องต้นเชิงประการ ซึ่งมีความสำคัญต่อเพศศึกษา เจตคติเหล่านั้นได้แก่

1. อวัยวะสืบพันธุ์ และหน้าที่ของมันไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจถ้าจะกล่าวถึง

2. ควรมีความเข้าใจว่า เพศของเด็กควรจะต้องเป็นไปตามเพศที่กำหนดมาแล้ว เมื่อตอนเกิดซึ่งแสดงให้เห็นโดยชัดเจนทางร่างกาย

3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการแสดงออกตามปกติ

4. เพศศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องอย่างหนึ่งก่อนที่เด็กจะถึงวัยรุ่น เด็กควรจะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องสมบูรณ์เกี่ยวกับอวัยวะเพศ การสืบพันธุ์และพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ การคุมกำเนิด ความรู้เรื่องกามโรค และองค์ประกอบทางจิตวิทยาอันเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

5. ประโยชน์และโทษของพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงาน ควรนำมาพิจารณาโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนศีลธรรมจรรยา สิ่งแวดล้อม ค่านิยมแต่ละบุคคล

6. เด็กวัยรุ่นควรรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

7. การเปิดเผย และการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งในการเสริมสร้าง หรือธำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ และเป็นการเรียนรู้ถึงการมีความสัมพันธ์กันในฐานะบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อกัน

✓ เดิร์ธ (Dearth. 1974 : 190 - 193) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคาดหวังของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความมุ่งหวังของนักเรียน บิดา มารดา และผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสปีซ จำนวน 153 คน บิดามารดาของนิสิต 77 คน ผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษา 68 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มนิสิต และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และกลุ่มบิดามารดาของนิสิตก็เห็นด้วย

2. ในการเลือกวิธีสอนเพศศึกษา และครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมักจะมีความเห็นสอดคล้องกัน กลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นไม่สอดคล้องกันบ้อยที่สุด

กลุ่มบิดามารดาของนิสิตมีความเห็นด้วยในการจัดสอนเพศศึกษาน้อยที่สุด ในขณะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด

3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ส่วนกลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาเมื่อคิดเป็นร้อยละเป็น 2 เท่าของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

4. ครูที่จะทำการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าควรมีลักษณะดังนี้

4.1 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความจริงใจ (กลุ่มนิสิต กลุ่มบิดามารดา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

4.2 เป็นผู้ที่สามารถเก็บความลับได้ (กลุ่มนิสิต)

4.3 ควรจะตอบคำถามของนักเรียนทุกคำถาม (กลุ่มนิสิต)

4.4 เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาอย่างดี (กลุ่มบิดามารดา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

4.5 เป็นผู้ดำเนินการจัดวางโครงการสอนเพศศึกษา (กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

✓ เบอรี่ (Berry. 1974 : 4118 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน Dade County โดยสรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการสอนเพศศึกษาโดยจัดสอนสอดแทรกในวิชาต่าง ๆ

2. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการสอนเพศศึกษา

3. โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนเพศศึกษาในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ แม้ว่าโรงเรียนนั้นจะยังไม่มีโครงการสอนเพศศึกษาเป็นแบบแผนก็ตาม

4. โรงเรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะสอนวิชาเพศศึกษาแทรกกับวิชาอื่น มากกว่าที่จะสอนวิชาเพศศึกษาเป็นเอกเทศ

5. นักเรียนทุกคนควรได้รับการสอนในวิชาเพศศึกษาที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของตน

นอกจากนี้ เบอรี่ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. โรงเรียนที่ยังไม่มีโครงการสอนเพศศึกษา ควรจะจัดให้มีการสอนวิชานี้ร่วมกับชุมชน
นั้น

2. โรงเรียนทุกโรงเรียนควรจัดสอนวิชาเพศศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

3. ครูทุกคนควรจะได้รับเตรียมตัวในการสอนวิชาเพศศึกษา

4. วิชาเพศศึกษาควรจัดสอดแทรกไปในวิชาต่าง ๆ ที่จัดสอนตามปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. โครงการสอนเพศศึกษาควรให้มีความต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงระดับมัธยม

ในปี ค.ศ. 1974 เร (Rae. 1974 : 7548 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เพศศึกษาของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นซึ่งเป็นชนชั้นกลางในบริเวณรอบ ๆ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ตั้งแต่อายุ 11 - 19 ปี จำนวน 135 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจผลในการจัดสอนเพศศึกษา เกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อเรื่องเพศ - ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการศึกษาวิชาเพศศึกษาแล้วมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มีใจกว้าง โดยเขามีความเชื่อดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลจะตัดสินใจเองมากกว่าที่จะเป็นเรื่องปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของชุมชน
2. วัยรุ่นที่ได้รับการศึกษาเพศศึกษามาแล้ว มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศอย่างถูกต้องเรียบร้อยมากขึ้น
3. เนื้อหาวิชาเพศศึกษามีได้เป็นเครื่องชักจูงให้มีการประพฤติผิดทางเพศ
4. วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเชื่อว่า เพศศึกษาควรจะให้ความรู้เรื่องคุมกำเนิดอย่างชัดเจน
5. วัยรุ่นที่ได้รับการศึกษาเพศศึกษาแล้ว ยังคงมีความกลัวเกี่ยวกับการตั้งครรภ์กามโรคและการถูกข่มขืนขวางมิให้มีความสัมพันธ์ทางเพศ

เคอเรน และลิปพอลด์ (Curran and Lippold. 1975 : 528 - 539) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคบเพื่อนต่างเพศ ในปี ค.ศ. 1975 โดยทดสอบว่าระหว่างรูปร่างที่สวยงามกับการมีเจตคติที่คล้ายกัน องค์ประกอบใดจะมีผลดึงดูดให้เพศชายและหญิงมีความสนใจต่อกันได้มากกว่า ทำการศึกษาสองครั้ง ครั้งแรกใช้กลุ่มตัวอย่าง 294 คู่ ครั้งที่สองใช้กลุ่มตัวอย่าง 98 คู่ กระบวนการศึกษาทั้งสองครั้งเหมือนกัน แต่ข้อความบางตอนของแบบสอบถามต่างกัน กลุ่มตัวอย่างได้รับเชิญชวนให้มารับการนัดหมายด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า 'ไซค์ - เอ เดท (PSYCH - A - DATE) ก่อนเริ่มทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างต้องกรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ การนัดในอดีต เจตคติเกี่ยวกับการเมือง การมีนัดและปัญหาในมหาวิทยาลัย เมื่อมีนัดกันแล้ว กลุ่มตัวอย่างต้องทำแบบประเมินผลว่าการมีนัดนั้นเป็นอย่างไร และขอร้องให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม ความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงกันข้าม การประเมินผลความดึงดูดใจของรูปร่างของกลุ่มตัวอย่าง ทำโดยให้กลุ่มตัวอย่างผ่านผู้สังเกตที่ละโต๊ะเพื่อให้คะแนน จากการศึกษาพบว่า การมีเจตคติคล้ายกันทำให้อุ่นคมีใจซึ่งกันและกันมีน้อย แต่รูปร่างที่สวยงามทำให้อุ่นคสนใจกัน โดยเฉพาะการมีนัดครั้งแรก

ในปี ค.ศ. 1976 เดิร์ท และแคสเซล (Dearth and Cassel. 1976 : 594 - 596) ได้ศึกษาผลของการเรียนวิชาเพศมนุษย์ (Human Sexuality) ว่ามีอิทธิพลทำให้ความเห็นของนิสิตชายและนิสิตหญิงแตกต่างกันหรือไม่ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 197 คน เป็นนิสิตชาย 121 คน นิสิตหญิง 76 คน ใช้แบบสำรวจเจตคติ สอบก่อนและหลังการเรียนวิชานี้ ผลการศึกษาพบว่านิสิตชายและหญิงมีเจตคติแตกต่างกันหลายเรื่อง แต่เรื่องที่แตกต่างกันมากที่สุด ได้แก่เรื่องที่ว่าอวัยวะ

ส่วนที่แสดงความเป็นผู้หญิงผู้ชายเปลี่ยนเจตคติในเรื่องนี้ว่าร่วมกันเพศเป็นเรื่องของความพอใจมากกว่าจะเป็นความผิดปกติทางเพศ ผู้หญิงเปลี่ยนเจตคติในเรื่องที่ว่าศาสนาเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งในเรื่องเพศของบุคคลทุกชั้นในสังคมปัจจุบัน นอกจากนั้นยังพบว่าทั้งผู้หญิงและผู้ชายมีความคิดว่าการกิจกรรมทางเพศของผู้ใหญ่ที่พอใจ ไม่ว่าจะป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายและได้รับการยอมรับถ้าไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น

แมคแนบ (Macnab. 1976 : 537 - 539) ได้ศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ว่ามีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศของลูกหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเซาเทิร์นอิลลินอยส์ (Southern Illinois) จำนวน 177 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 86 คน และพ่อแม่ของนิสิตเหล่านี้ด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตต้องกรอกแบบสอบถามสองตอน ตอนแรกเกี่ยวกับข้อมูลของตัวเอง และของพ่อแม่แบบสอบถามตอนนี้พยายามที่จะแบ่งนิสิตตามพฤติกรรมทางเพศ เป็นพวกเสรี (Liberal) และพวกอนุรักษนิยม (Conservative) ตอนที่สอง ถามเกี่ยวกับเพศตรงกันข้าม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อแม่ทำแบบสอบถามเฉพาะตอนที่สองเท่านั้น แล้วเอาคะแนนทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันพบว่า เจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องเพศของลูก นั่นคือพ่อแม่มีอิทธิพลต่อลูกในเจตคติทางเพศ

รอส (Ross. 1977 : 44 - 45) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นเมืองนิวยอร์ก โดยให้เด็กวัยรุ่นด้วยตนเองเป็นสื่อที่จะได้ข้อมูลมา เพราะถือว่าในหมู่เด็กวัยรุ่นด้วยกันจะเปิดเผยอะไรมากกว่าที่ผู้ใหญ่จะเข้าไปจัดการ เด็กวัยรุ่นที่กรอกแบบสอบถามมีทั้งหมด 1,000 คน เป็นชาย 333 คน หญิง 667 คน อายุระหว่าง 13 - 19 ปี จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เด็กวัยรุ่นที่มีพ่อแม่เพียงคนเดียวจะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ครบทั้งสองคน และยังพบอีกว่าร้อยละ 64 ของผู้หญิงร้อยละ 76 ของผู้ชาย เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วอย่างน้อยหนึ่งคน ผู้หญิงส่วนใหญ่คิดว่าพ่อแม่คงจะผิดหวังที่ลูกสาวยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่ผู้ชายคิดว่าพ่อแม่ส่งเสริมเป็นนัย ๆ ที่ตนจะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ

เคอร์บี คี (Kirby D. 1985 : 421) ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการสอนเพศศึกษา โดยที่วิชาเพศศึกษาเป็นวิชาที่เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบและสนใจเรียน ซึ่งมีการค้นคว้าวิจัยมากมายว่า การสอนเพศศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น แต่ตรงข้ามกลับมีผลน้อยมากในเรื่องของค่านิยมและเจตคติทางเพศ, พฤติกรรมทางเพศและการตั้งครรถ์ในวัยรุ่น ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการเปรียบเทียบโปรแกรมการสอนเพศศึกษาที่จัดขึ้นกับผลที่ได้รับว่า เพราะเหตุใดการสอนเพศศึกษาจึงเพียงแต่สามารถทำให้เด็กมีความรู้เพิ่มขึ้นเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม

ให้เพิ่มเนื้อหาส่วนของการทำแท้ง การคุมกำเนิด การทำหมัน ซึ่งโรงเรียนและครูไม่ควรมองข้าม ความสำคัญของการสอนเพศศึกษา รวมทั้งความต้องการในการเรียนรู้ของเด็กอีกด้วย และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดว่าการสอนเพศศึกษานั้นเป็นการเตรียมตัวให้กับนักเรียน โดยเฉพาะในวัยรุ่นเริ่มแรก

จูน (Jun. 1989 : 375) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง โรงเรียนและการสอนเพศศึกษามีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยเป็นการรวบรวมผลงานการวิจัยต่าง ๆ และสรุปเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการสอนวิชาเพศศึกษา โดยศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาเพศศึกษาที่มีต่อตัวแปรตามในด้านต่าง ๆ คือ พฤติกรรมทางเพศ การคุมกำเนิดและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า การเรียนวิชาเพศศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ การคุมกำเนิด หรือการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่น

โอลาดีโป และ อาร์มลาโย (Oladepo and Armlayo. 1991 : 216) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูในการสอนวิชาเพศศึกษาระดับชั้นมัธยม เนื่องจากการเรียน การสอนวิชาเพศศึกษามีผลหรือได้รับอิทธิพลโดยตรงจากครูผู้สอน และความเต็มใจในการสอน จึงได้มีการวิจัยในกลุ่มครูจำนวน 351 คน ในเมือง Ibadan ประเทศไนจีเรีย เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ผลปรากฏว่าครูส่วนใหญ่ยังคิดว่าเนื้อหาที่สอนในหลักสูตรนั้นยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 34.8 ของกลุ่มครูคิดว่าตนเองไม่สามารถสรุปข้อบ่งชี้เนื้อหาวิชาเพศศึกษาในโรงเรียน

เมลานบี, เฟลย์ และ ทริป (Mellanby, Phelps. and Tripp. 1992 : 449) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการสอนเพศศึกษา โดยที่ปัจจุบันได้มีความต้องการในการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษามากขึ้น ซึ่งได้มีการพยายามพัฒนากลวิธีการต่าง ๆ ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แต่ในขณะที่เดียวกันจากการศึกษามากมายก็พบว่า ยังไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นได้ เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังคิดว่าการเรียนเกี่ยวกับเพศโดยกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากกว่าการเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษาในโรงเรียน

กาลาร์โด (Gallardo. 1993 : 1735) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนวิชาเพศศึกษา ครอบครัวศึกษา โดยได้ทำการศึกษาในกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งปฐมภูมิในการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาสำหรับเด็ก ส่วนใหญ่ยอมรับในเนื้อหาการสอนวิชาเพศศึกษาในโรงเรียน และเห็นว่ายังไม่ควรสอนเกี่ยวกับเรื่องความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันและการทำแท้งให้กับเด็กในวัยนี้

โคซาเรฟ (Kosareff. 1993 : 1475) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการสอนวิชาเพศศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยที่ทำการศึกษาในกลุ่มนักเรียนที่เรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนวิชาสุขภาพในโรงเรียน

Jalin Gleun High School ซึ่งนักเรียนจะทำแบบฝึกหัดก่อน - หลังเรียน (Pre-Post Test) โดยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดก่อนและหลังเรียน

แลคเกอร์เซีย (Leguercia. 1993 : 154) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความรู้และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เนื่องจากพบว่านักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่ประสบปัญหาการตั้งครรภ์ และการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ต้องการความรู้ความเข้าใจ แต่พบว่าในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีวัยรุ่นจำนวนร้อยละ 10 เท่านั้นที่เข้าร่วมเรียนในวิชาเพศศึกษา จุดประสงค์ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อวิชาเพศศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่จะมีส่วนร่วมในเนื้อหา ของชีววิทยา สังคมวิทยา พฤติกรรมทางเพศและการคุมกำเนิด ซึ่งจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการสอนมากขึ้น

เดอ กาสตัน (De Gaston. 1994 : 101) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ภาวะทางเพศกับโปรแกรมการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยศึกษาใน 4 ประเด็น คือ

1. ประสิทธิภาพการสอนเพศศึกษาในการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศ ความมุ่งมั่นในความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศและการให้คำแนะนำนักเรียนกลุ่มที่เป็นเพศชายและไม่บริสุทธิ์
2. โปรแกรมที่ส่งเสริมการสอนเพศศึกษาและความคิดเห็นครูที่มีต่อวัตถุประสงค์ในโปรแกรมการสอน โดยพบว่ามีความแตกต่างในส่วนของครูผู้สอนและประสิทธิผลของโปรแกรม นักเรียนจะมีความคิดเห็นในเชิงบวก เมื่อครูผู้สอนมีความตั้งใจหรือส่งเสริมสนับสนุนในการเรียนการสอน และเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการสอน
3. ความเข้าใจในภาวะทางเพศของวัยรุ่น โดยพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีพฤติกรรมทางเพศและเจตคติทางเพศ หรือโปรแกรมการสอนเพศศึกษาประสบผลสำเร็จ อย่างไรก็ตามขึ้นกับการมีความตระหนักถึงการเรียนวิชาเพศศึกษาและความเหมาะสมในแต่ละเพศ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนเพศหญิงมีเจตคติทางเพศดีกว่า และนักเรียนชายมักจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

จอห์นสัน (Johnson. 1994 : 2408) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในบ้านและในโรงเรียนของรัฐมิชซูรี จำนวน 108 โรงเรียน เนื่องจากพบว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีอัตราการตั้งครรภ์สูง (คือ มีเพียงร้อยละ 5 ของจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้นที่รายงานว่าไม่พบเด็กนักเรียนตั้งครรภ์ระหว่างปี ค.ศ. 1990 - 1991) โดยผลการศึกษาพบว่า

1. ร้อยละ 91.6 ของโรงเรียนต่าง ๆ มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะทำการสอนในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และส่วนน้อยในระดับประถมศึกษา โดยมีโรงเรียนร้อยละ 11.2 สอนวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาเดี่ยว และร้อยละ 88.8 ได้จัดให้การสอนเพศศึกษา

อยู่ในส่วนหนึ่งของวิชาสุขภาพ นอกจากนี้แล้วพบว่าผู้เสนอจำนวนร้อยละ 86.1 ว่าควรสอนรวมในวิชาคหกรรม และเป็นจำนวนน้อยที่เสนอว่าควรสอนรวมกับวิชาพลศึกษา วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา และกายวิภาคศาสตร์

2. มีผู้ปกครองจำนวนร้อยละ 64.8 ที่สอนเรื่องเพศให้กับเด็กของตน

ลู (Lu. 1994 : 61) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการสอนเพศศึกษาสำหรับเด็กในประเทศไต้หวัน โดยพบว่าอายุและการศึกษาของผู้ปกครองมีผลต่อการสอนเพศศึกษา กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาคีและมีอายุน้อย มีเจตคติทางด้านบวกต่อเพศศึกษา และยังมีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองควรจะสอนเรื่องเพศศึกษาให้เด็กตั้งแต่อ่อนวัยเรียน นอกจากนี้แล้วเมื่อเด็กเริ่มสู่วัยเรียน ผู้ปกครองและครูก็จะมีส่วนที่จะสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่เด็กได้ด้วย

โอลเซน (Olsen. 1994 : 4271) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมการสอนเพศศึกษา เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ในเด็กวัยรุ่น โดยที่เนื่องมาจากการพบว่าเด็กวัยรุ่นมีอัตราการเกิดในเด็กวัยรุ่นลดลง แต่อัตราการตั้งครรภ์ยังคงเท่าเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่น ส่วนใหญ่ใช้วิธีการทำแท้งในการแก้ปัญหา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มีการทดลองการใช้โปรแกรมการสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ให้กับเด็ก ซึ่งใช้ในกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่ยังไม่มีการยืนยันแน่นอนว่าการสอนครั้งนี้จะช่วยลดพฤติกรรมทางเพศได้ หรือทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่ได้อย่างถาวรได้ ซึ่งจะต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป

โอมู (Omu. 1994 : 11) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดหลักสูตรเพศศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนาหลักสูตรเพศศึกษาในเด็กก่อนวัยรุ่น ในการที่จะให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และเพื่อประโยชน์ข้างหน้าในการป้องกันการตั้งครรภ์ในเด็กวัยรุ่น รวมทั้งการป้องกันการติดเชื้อโรคจากเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้ทดลองทำบทเรียนเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่วัยรุ่น (10 บท) และสอนในกลุ่มทดลองที่เมือง Benin City และกลุ่มควบคุม (ไม่มีการสอน) ในเมือง Kaduna ผลจากการศึกษาพบว่า หลังจากการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิผล ซึ่งเนื้อหาอันจะมีความเหมาะสมไม่ขัดต่อศีลธรรม นอกจากนี้แล้วยังได้มีการเสนอแนะว่า การเตรียมตัวผู้สอนหรือการฝึกหัดครูผู้สอน การเตรียมคู่มือการสอนตลอดจนผู้ปกครองจะมีส่วนช่วยให้การสอนประสบผลสำเร็จมากขึ้น

เทย์เลอร์ (Taylor. 1994 : 4062) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวัดเจตคติและความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมผิดปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากการแพร่

ระบอบของโรคเอดส์และการเพิ่มจำนวนของวัยรุ่นที่มีการตั้งครรรค์ ซึ่งการสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ โดยที่การสอนเพศศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการพัฒนาการเรียนการสอน การเห็นคุณค่าของการสอนเพศศึกษา ตลอดจนการมีเทคนิค สื่ออุปกรณ์ในการสอนด้วย โดยทำการศึกษาค้นคว้ากลุ่มนักเรียนชายซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ ซึ่งจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ทั้งนักเรียนและผู้ปกครอง และพบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองสอนแนะนำเกี่ยวกับเพศศึกษามีความรู้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจากกลุ่มเพื่อนหรือทางโทรทัศน์ โดยส่วนใหญ่เป็นความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรรค์ การเกิดและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ แต่ขาดความรู้ในเรื่องของการมีประจำเดือน และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้เป็นแนวทางว่าผู้ปกครองควรจะมีส่วนในการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาให้กับบุตรของตน ซึ่งจะเป็นการป้องกันการเกิดปัญหาทางพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเด็กอีกด้วย

การวิจัยเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว
การศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวของต่างประเทศ
ได้มีผู้ศึกษาวิจัยพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

บอลด์วิน (Baldwin. 1948 : 127 - 136) ได้ทำการสำรวจผลของการใช้วิธีการประชาธิปไตยภายในบ้าน ที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก 67 คน โดยใช้วิธีสังเกต จากการสังเกตปรากฏว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล และบรรยากาศของบ้านที่เป็นประชาธิปไตย ทำให้เด็กเป็นคนกระฉับกระเฉง ไม่มีความหวาดกลัว ทำอะไรมีการวางแผน มีความอยากรู้อยากเห็น ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่มีเหตุผล และบรรยากาศของบ้านเป็นลักษณะที่พ่อแม่ใช้อารมณ์ของตนเองเป็นใหญ่ เด็กจะขาดความเป็นตัวของตัวเอง ไม่มีความอยากรู้อยากเห็น ขาดทักษะในการแก้ปัญหา ขาดความรับผิดชอบ และความคิดฟุ้งต่าง ๆ อยู่ในวงจำกัด

สตรอทเธอร์ แจ็ค และเพจ (Breckenridge. 1955 : 80 - 249 : citing Strother, Jack and Page. n.d.) ศึกษาพบว่า การได้รับการยอมรับจากครอบครัวจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเอง และเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะทำให้เด็กมีการควบคุมตนเอง และมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

เซียร์ส (Sears. 1957 : 60) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากเป็นบิดามารดาที่บุตรรัก และบุตรเห็นความสำคัญของบิดามารดา ซึ่งจะทำให้บุตรยอมรับการอบรมสั่งสอนต่าง ๆ ของบิดามารดาได้โดยง่าย และลอกเลียนลักษณะทางเพศที่เหมาะสมของบิดามารดาเป็นแบบอย่างไม่รู้ตัว

เซอร์ล๊อค (Hurlock. 1964 : 661) ศึกษาพบว่า ผลของการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยใช้วิธีประชาธิปไตย กล่าวคือ ให้ความรักความพอใจและเห็นความสำคัญของเด็กจะทำให้เด็กรู้จักรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเพื่อนบ้าน เป็นมิตร ซื่อสัตย์ คล่องแคล่ว ร่าเริง มีอารมณ์มั่นคง มีความริเริ่ม พึ่งตนเอง และสามารถเผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจ

แฟลนเดอร์ (Flander. 1968 : 27) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง แสดงให้เห็นว่าถ้าสร้างให้เกิดความสนิทสนม และความอบอุ่นระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก เด็กจะเลียนแบบลักษณะทางเพศของผู้ใหญ่ มากกว่าผู้ใหญ่ที่ทำตัวห่างเหิน

ซิมมอน (ศิริพร หลิมศิริวงศ์. 2511 : 25 อ้างอิงมาจาก Simon. 1970) ได้ศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก พบว่าพ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยเด็ก จะทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว ซึ่งเป็นลักษณะของความเป็นชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประพันธ์ สุทธาวาส (ประพันธ์ สุทธาวาส. 2519 : 48 - 50) ได้ศึกษาความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ปล่อยปละละเลย มีความก้าวร้าว ซึ่งเป็นลักษณะของความเป็นชายมากกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

จากผลการศึกษาของ โรเจอร์ (Rogers. 1977 : 364) เบคเกอร์ (Becker. 1964 : 168) และเซฟเฟอร์ (Watson. 1973 : 302 ; citing Schaefer. 1958) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะทำให้เด็กขาดกลัว หงอยเหงา โดดเดี่ยว ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ปรับตัวไม่ได้ อยากรับความสนใจจากคนอื่นตลอดเวลา แต่ไม่ไว้วางใจใคร ไม่เชื่อฟัง ก้าวร้าวคือ รื่น ชอบพูดปด เอาแต่ใจตนเอง ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีวินัยในตนเอง

เคิร์กแพทริก (Kirkpatrick. 1979 : 237 - 244) ได้ศึกษาลักษณะบทบาททางเพศ (Sex - role Classification) ของวัยรุ่นกับลักษณะของบิคามารดาตามการรับรู้ ลักษณะบิคามารดาที่เป็นจริงใน 109 ครอบครัว ที่มีทั้งบิคามารดาและเป็นวัยรุ่นชายและหญิงอายุระหว่าง 13 - 19 ปี พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างลักษณะของบิคามารดาที่เป็นจริง กับลักษณะของบิคามารดาตามการรับรู้ของเด็กวัยรุ่นที่มีลักษณะต่างกัน โดยพบว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่มีลักษณะความเป็นชายสูง และรับรู้ว่าเป็นบิดาของตนมีลักษณะเป็นชายสูงมารดามีลักษณะความเป็นหญิงสูง

การวิจัยภายในประเทศไทย

การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมสุขภาพเรื่องเพศนั้น ยังไม่มีผู้ใดจากการศึกษา แต่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพ ดังต่อไปนี้

ไสว เพ็ญวิทยารัตน์ (2520 : 74 - 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในกรุงเทพมหานคร กับในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้กลุ่ม

ตัวอย่าง ชาย 300 คน หญิง 400 คน ผลการศึกษาพบว่าความรู้เจตคติอยู่ในเกณฑ์ดี นักเรียน ทั้ง 2 จังหวัดมีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติทางสุขภาพไม่แตกต่างกันแต่การปฏิบัติทางสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องแก้ไข

พัชรา กาญจนรัมย์ และคนอื่น ๆ (2520 : 195) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงการสุขภาพและเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 90 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้และเจตคติทางสุขภาพของนักเรียนในเขตเทศบาลดีกว่านักเรียนนอกเขตเทศบาล ส่วนการปฏิบัตินั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในเขตเทศบาลจะปฏิบัติถูกต้องมากกว่านักเรียนนอกเขตเทศบาล

ทัศนีย์ อินทรสุขศรี (2522 : 164 - 167) ได้วิจัยเรื่อง ความรู้เจตคติและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน ระดับประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 738 คน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนส่วนใหญ่ยังปฏิบัติตนไม่ถูกต้องในเรื่องการรักษาพยาบาลตนเองและการป้องกันโรคต่าง ๆ

สุพร พูลสุข (2522 : 62 - 65) ได้ทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความรู้เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคระหว่างนักศึกษาระดับอาชีวศึกษากับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา 4 แห่ง จำนวน 264 คน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความรู้และการปฏิบัติของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

ผาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ (2523 : 50 - 51) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสาขาน้ำผึ้ง โดยทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 412 คน ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของมารดามีอิทธิพล ต่อความรู้ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน ส่วนการปฏิบัติตนในด้านอนามัยส่วนบุคคลและสวัสดีภาพของตนเองไม่เป็นที่น่าพอใจนัก แต่มีเจตคติที่ดีต่อเรื่องโภชนาการ

วิจิต ชาติเพชร (2524 : 66 - 68) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ ระหว่างนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิม โดยทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 จำนวน 487 คน เป็นนักเรียนไทยพุทธจำนวน 321 คน นักเรียนไทยมุสลิม จำนวน 166 คน ผลการวิจัยพบว่าการปฏิบัติทางด้านสุขภาพนักเรียนทั้งสองกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดี และไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนตัวแปรที่มีความ

สัมพันธ์กับการปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ ผู้ซึ่งนักเรียนอาศัยอยู่ด้วย ที่ตั้งของที่พักอาศัย และเพศของนักเรียน

กาบแก้ว เสริมโปร่ง (2525 : ก - ง) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรม อานามัยในเรื่องโรคเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาและอาจารย์วิทยาลัยครุภาคเหนือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงและระดับครุศาสตรบัณฑิต จำนวน 256 คน อาจารย์ จำนวน 224 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 480 คน ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์ และนักศึกษามี ความรู้เจตคติ และการปฏิบัติในเรื่องลักษณะของโรค อาการ ความรุนแรง อันตราย การป้องกันและการรักษาโรคเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน

จินดา วงศ์สวัสดิ์ (2528 : ก - ง) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพตามรายงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโรงเรียนในโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา กับโรงเรียนอื่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งอยู่ในโรงเรียนโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา จำนวน 237 คน และอยู่นอกโครงการ จำนวน 240 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 477 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายโรงเรียนอื่นมีความรู้เรื่องสุขภาพมากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนโครงการสุขศึกษา สายการศึกษา ส่วนเจตคติเรื่องสุขภาพนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในโรงเรียนโครงการสุขศึกษา สายการศึกษามีเจตคติดีกว่านักเรียนในโรงเรียนอื่น สำหรับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพของนักเรียนนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

วีณา ทองวิเศษสุข (2528 : 75 - 76) ได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงทดลองเรื่องผลการให้การเสริมแรงทางบวกของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติและการปฏิบัติของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี 4 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 193 คน ผลการทดลองพบว่าพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติของนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการเสริมแรง

สุชิน บัวงาม (2528 : 128) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 589 คน ผลการ วิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติที่ดีต่อความรู้เรื่องเพศ เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรเพศพื้นฐาน ความรู้เดิม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลำเนา การศึกษาของบิดา และการศึกษาของมารดาที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งนักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สายพิน ประสิทธิ์วงษ์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสนใจในการเรียนรู้ ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 385 คน เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตัวแปรด้านระดับชั้นและเพศ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพอยู่ในระดับสนใจทุกหมวด โดยให้ความสนใจในการเรียนรู้หมวดสุขภาพจิต และหมวดความรู้เรื่องเพศเป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามตัวแปรเพศ พบว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพแต่ละหมวดไม่แตกต่างกัน

มนชรีรา ขุนวงษ์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 396 คน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามตัวแปรเพศ และการศึกษาของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร มีความรู้เกี่ยวกับด้านบริการสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง มีเจตคติเกี่ยวกับด้านบริการสาธารณสุขอยู่ในระดับดี และมีการปฏิบัติด้านบริการสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงพบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมสุขภาพดีกว่านักเรียนชาย

พรชัย ปาจริยวงศ์ (2529 : ก - ข) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการใช้ยาตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชาย จำนวน 200 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 200 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความรู้อยู่ในเกณฑ์ดี ในเรื่องของความหมายของสมุนไพร การปฏิบัติตนในการให้ยาและวันหมดอายุยา และมีเจตคติที่ไม่ถูกต้อง ในการนำตัวอย่างยาไปซื้อตามร้านขายยาทั่วไป มีความเชื่อเกี่ยวกับคุณภาพของยาผิดคิดว่ารับประทาน และยาแผนโบราณดีกว่ายาแผนปัจจุบัน ในเรื่องการปฏิบัติส่วนใหญ่จะปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ยาได้อย่างถูกต้อง

อำนาจ พลไชยยา (2529 : ง - จ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโรงเรียนในและนอกโครงการสุขภาพศึกษาการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง และนักเรียนชายทั้งโรงเรียนในโครงการ และโรงเรียนนอกโครงการ โดยนักเรียนชาย จำนวน 220 คน นักเรียนหญิง จำนวน 216 คน รวมจำนวน 436คน ปีการ

ศึกษา 2528 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพระหว่างโรงเรียนในโครงการและนอกโครงการสุขศึกษาสายการศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน

ยุบลรัตน์ ชาวชัย (2529 : ก - ข) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องบทบาทของผู้ปกครอง ในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านสุขภาพอนามัยที่มีผลต่อสภาวะสุขภาพนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 150 คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน ผลการวิจัยพบว่า จากการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนส่วนใหญ่มีสภาพโดยทั่ว ๆ ไปยังไม่เป็นที่พอใจในเรื่องความสกปรกของเล็บมือ เล็บเท้า ร่างกาย เสื้อผ้า รองลงมาคือ ฟันผุ เหงือกอักเสบ เหา หัวคิ เยื่อตาอักเสบ และสภาวะทุกข์โภชนาการ นอกจากนี้ยังพบว่าบทบาทของผู้ปกครองในการดูแลเอาใจใส่นักเรียน จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัว และความรู้ของผู้ปกครองล้วนส่งผลต่อสภาวะสุขภาพของนักเรียนทั้งสิ้น

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (2529 : ก - ข) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพศึกษาเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2528 ทั่วประเทศ นักเรียนหญิง จำนวน 800 คน และนักเรียนชาย จำนวน 800 คน รวม 1,600 คน ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนด้านสุขภาพของนักเรียนเกี่ยวกับความสะอาดของร่างกาย การรับประทานอาหาร การออกกำลังกายและการพักผ่อน การขับถ่าย การรักษา และป้องกันโรค และการป้องกันอุบัติเหตุ นักเรียนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 70 ปฏิบัติเป็นประจำ โดยสม่ำเสมอและถูกต้องตามหลักอนามัย และปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมทางสุขภาพทั้ง 6 ด้าน ดังกล่าวได้แก่ การได้รับคำแนะนำสั่งสอนอบรมจากครูมากที่สุด ปัจจัยรองลงมา ได้แก่ มารดา และตนเองที่เกิดการเรียนรู้แล้วตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติ

เมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพทั้ง 6 ด้าน ของนักเรียนในแต่ละภูมิภาค พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในภาคกลางมีการปฏิบัติตนในแต่ละเรื่องที่กล่าวข้างต้นถูกต้องมากกว่าภาคอื่น ๆ ยกเว้นในเรื่องการขับถ่ายนักเรียนในภาคเหนือมีพฤติกรรมปฏิบัติถูกต้องมากกว่า ส่วนนักเรียนในภาคใต้มีการปฏิบัติตนในเรื่องดังกล่าวไม่ถูกต้องมากที่สุด นอกจากการปฏิบัติในเรื่องการรับประทานอาหาร ซึ่งปรากฏว่านักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรมปฏิบัติไม่ถูกต้องมากกว่า

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (2530 : ก - ข) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ศึกษา นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 96 โรงเรียนทั่วประเทศ นักเรียนหญิง จำนวน 1,056 คน และนักเรียนชาย จำนวน 1,056 คน รวมทั้งสิ้น 2,112 คน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับการศึกษาสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และการรักษาสุขภาพส่วนบุคคลส่วนใหญ่ปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม ถึงร้อยละ 80 - 86 ส่วนเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุและการปฐมพยาบาล การใช้ยาและสิ่งเสพติดให้โทษและการป้องกันโรค รวมทั้งการรักษาตนเอง ปฏิบัติถูกต้อง ร้อยละ 66 - 67 สำหรับเรื่องการบริโภค การใช้บริการสาธารณสุข การออกกำลังกาย การพักผ่อนและนันทนาการส่วนใหญ่ปฏิบัติยังไม่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องปรับปรุงแก้ไขถึงร้อยละ 52 - 66

ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพอันดับแรก ได้แก่ ครู รองลงมาได้แก่ การเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง

ธงชัย ศิริทัฬห (2529 : 122 - 124) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครสวรรค์ระหว่างในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนกับโรงเรียนนอกโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในโครงการส่งเสริมสมรรถภาพ การสอนจำนวน 174 คน และนักเรียนของโรงเรียนนอกโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน จำนวน 290 คน ปีการศึกษา 2529 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนของโรงเรียนในโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ดี แต่นักเรียนของโรงเรียนนอกโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนมีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ส่วนเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ดี

ดวงพร โต้ะนาค (2531 : 169) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้บริหารและครู ในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพนักเรียนได้ในระดับมาก ส่วนครูปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง ผู้บริหารในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันจัดการเรียนการสอน สุขศึกษา การบริการสุขภาพ และการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะแตกต่างกันคือ ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พัฒนาทั้ง 3 ด้าน มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก

ภรณ์ สุศิริ (2531 : 113 - 114) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการปฏิบัติตนทางด้านความปลอดภัยของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอกสุขศึกษา ปีการศึกษา 2531 จำนวน 308 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 211 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 97 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีการปฏิบัติตนทางด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติตนทางด้านความปลอดภัย ปรากฏว่า นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติตนดีกว่านักศึกษาชาย ส่วนนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา และนักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษามีการปฏิบัติตนทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

จันทร์เพ็ญ สิริพัฒน์ (2533 : 158) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความรู้เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1,910 คน ผลการวิจัยพบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวเป็นอย่างดี มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการวางแผนครอบครัวและตั้งใจที่จะใช้การวางแผนครอบครัวในอนาคต และร้อยละ 50 ของนิสิตมีเจตคติที่เห็นด้วยกับการทำแท้งทุกกรณี นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา ไม่มีผลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ

การวิจัยภายในประเทศไทยเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีผู้สนใจทำการศึกษาค้นคว้ามาก ทั้งในส่วนของ การสำรวจความคิดเห็น เจตคติ และการทดลองสอนเพศศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ กัน ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

นิยม ฉิมตระกูล (2518 : 81 - 83) พิเชฐ ศรีวรกุล (2518 : 77 - 78) และสำราญ เพชรจอม (2528 : 76 - 77) ได้ร่วมกันทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนต่างประเภทกันคือ โรงเรียนสาธิต โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยของบุคคลทั้งสามปรากฏว่าสอดคล้องกันดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนทั้งสามประเภท มีเจตคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

เทพนม เมืองแมน (2518 : 13) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 300 คน จากโรงเรียน 3 แห่งในนครหลวง กรุงเทพฯ ครอบคลุมระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2517 ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนร้อยละ 94 ต้องการให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
2. นักเรียนร้อยละ 94 กล่าวว่าตนเองมีความรู้เพศศึกษาอยู่บ้าง โดยทราบจากเพื่อนฝูงเล่าต่อกันมาอีกที

3. นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจาก

บิดา มารดา	ร้อยละ 4
แผ่นภาพ โฆษณา	ร้อยละ 9
วิทยุ	ร้อยละ 11
โทรทัศน์	ร้อยละ 14
ภาพยนตร์	ร้อยละ 15
หนังสือพิมพ์	ร้อยละ 40

4. ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับจะสอนเพศศึกษาในระดับใดนั้น นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า

ควรเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ประถมปีที่ 6 ร้อยละ 31

ควรเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 52

ควรเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 8

5. เกี่ยวกับผู้สอนเพศศึกษา นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่าควรเป็นครูที่ได้รับการอบรมวิชาการเรื่องนี้มาอย่างดี ส่วนมากยังไม่ต้องการแพทย์หรือพยาบาลมาสอน

6. ในด้านการวางแผนครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเพศศึกษานั้น ร้อยละ 92 ตอบว่าเห็นด้วย และสนับสนุนนโยบายวางแผนครอบครัวของรัฐบาล ร้อยละ 90 บอกว่าครอบครัวไทยโดยทั่วไปควรมีลูกเพียง 3 คน

7. ในด้านวิธีคุมกำเนิด นักเรียนทราบวิธีคุมกำเนิดดังต่อไปนี้

ยาเม็ดคุมกำเนิด	ร้อยละ 97
การทำหมันชายและหญิง	ร้อยละ 79
ถุงยางอนามัย	ร้อยละ 78
ห่วงอนามัย	ร้อยละ 77
การนับระยะปลอดภัย	ร้อยละ 57
การฉีดยาคุมกำเนิด	ร้อยละ 40

8. ในด้านความรู้เกี่ยวกับกามโรค

ต้องการให้มีการสอนเรื่องกามโรคในระดับมัธยม ร้อยละ 88

มีความรู้ด้านกามโรคดีพอสมควร ร้อยละ 50

มีความรู้ด้านกามโรคไม่ถูกต้อง ร้อยละ 50

ทราบว่ากามโรคมิได้มีเพียงชนิดเดียว ร้อยละ 85

คิดว่ากามโรคเป็นอันตรายต่อส่วนรวม ร้อยละ 20

อาภาพร สุขาวษ์ (2520 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในจังหวัดลพบุรี ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่สาม จำนวน 453 คน จากโรงเรียนในจังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งหมดมีเจตคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีเจตคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาคิดว่าเจตคติของนักเรียนหญิง นักเรียนร้อยละ 81.90 ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนเสนอแนะว่า ควรสอนเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครู

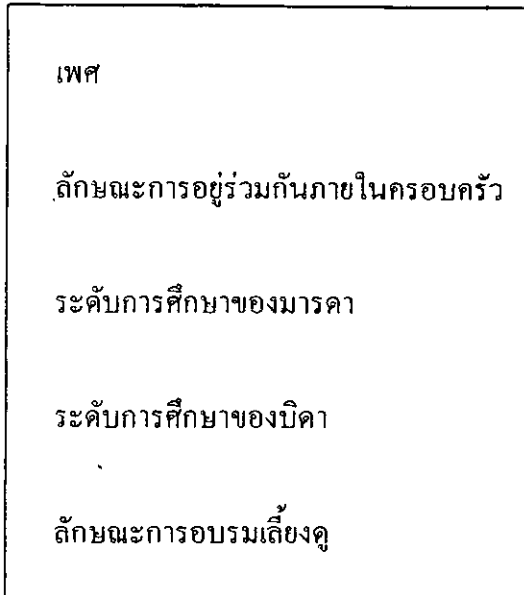
สุวรรณณี เสงี่ยมฤกษ์ (2523 : 51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชลบุรีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 139 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 64 คน และนักเรียนหญิง 75 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียน โดยส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเรียนเพศศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวางตัวและปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และยังสามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศของตนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนทางด้านหลักสูตร นักเรียนโดยส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเรียนเพศศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องกามโรคได้ดีขึ้น มีความรู้เรื่องความรัก และความสัมพันธ์ระหว่างเพศดีขึ้น เห็นความสำคัญของการวางแผนครอบครัว และนักเรียนต้องการรู้เรื่องเพศนอกเหนือจากเนื้อเรื่องที่มีอยู่ในวิชาสุขศึกษา

จงกล นาหิรัญ (2525 : 120 - 123) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก จำนวน 434 คน ผลการวิจัยพบว่า

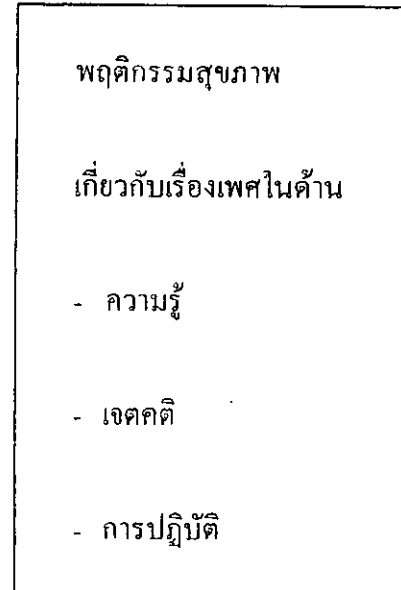
1. นักเรียนมีความสนใจด้านเพศศึกษาในระดับปานกลาง โดยสนใจหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหมวดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย
2. นักเรียนสนใจหัวข้อเรื่องการมีความรักมากที่สุด รองลงมาสนใจหัวข้อการสืบพันธุ์ของมนุษย์ วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิและกะเทยตามลำดับ

อรุณ ปาละโค (2527 : 52 - 54) ได้ศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ในจังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนสารคามพิทยาคมและโรงเรียนพยัคฆภูมิพิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนขอนแก่นวิทยาคม จังหวัดขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 401 คน เป็นชาย 212 คน และหญิง 189 คน ผลการวิจัยพบว่า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 8 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

30. นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

31. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

32. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

33. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

บทที่ 8

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า เนื้อหารายละเอียดดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2538 ชาย 151 คน หญิง 120 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 271 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ปีการศึกษา 2538 ชาย 332 คน หญิง 329 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 661 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 150 คน ชาย 84 คน หญิง 66 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ปีการศึกษา 2538 จำนวน 240 คน ชาย 120 คน หญิง 120 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage sampling) โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของยามานะ (Yamane, 1967 : 886)

$$n = \frac{N}{1 + Ne}$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในที่นี้เท่ากับ 0.05)

กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเพศโดยใช้สูตรคำนวณสัดส่วนในการสุ่ม
(บุญเรียง ขจรศิลป์. 2534 : 56 - 57)

$$f_s = \frac{n_s}{N_s} = \frac{n}{N} = f$$

เมื่อ f_s แทน สัดส่วนในการสุ่มของแต่ละชั้นภูมิ

n_s แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ

N_s แทน ขนาดของกลุ่มประชากรแต่ละชั้นภูมิ

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N แทน ขนาดของกลุ่มประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบคำถามตามตัวแปรอิสระที่จะศึกษา ได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้แบบสอบถามการเลี้ยงดูของ กิดดิคคิค์ เชื้ออาษา ซึ่งใช้เกณฑ์เปอร์เซ็นต์ที่ 70 ในการแบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุด ในแต่ละข้อคำถาม มีจำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเรื่องเพศ โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความที่สร้างขึ้นมีข้อความที่แสดงลักษณะนิมาน (ค่านบวก) และข้อความที่แสดงลักษณะนิเสธ (ค่านลบ) จำนวนใกล้เคียงกัน มีจำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติในเรื่องเพศ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 2 ระดับ คือ ไม่ปฏิบัติ และปฏิบัติ ข้อคำถามจะมีทั้งข้อความเชิงนิมาน และเชิงนิเสธ โดยแยกแบบสอบถามสำหรับเพศชายและเพศหญิง มีจำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อที่จะให้ได้คุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร วารสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้า
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำราและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพในเรื่องเพศ เพื่อนำมาปรับปรุง และสร้างแบบทดสอบตามความเหมาะสม
3. สร้างแบบสอบถามความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในเรื่องเพศ โดยมีเนื้อหาครอบคลุม และตรงวัตถุประสงค์มากที่สุด
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจดู แก้ไขปรับปรุง ภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม และนำไปหาค่า IC เพื่อให้ข้อคำถามมีความหมายชัดเจน และถูกต้อง
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม

เกณฑ์การให้คะแนน

1. แบบทดสอบส่วนที่ 2 ความรู้เรื่องเพศ ถ้านักเรียนตอบถูกต้องกับคำตอบจะได้ 1 คะแนน และคำตอบไม่ถูกต้องตามเฉลย จะได้ 0 คะแนน โดยมีเกณฑ์ประเมินผล (นิภา มนูญปิจุ. 2528 : 86) ดังนี้

คะแนนร้อยละ 90 ขึ้นไป	หมายถึง มีความรู้ดีมาก
คะแนนร้อยละ 70 - 90	หมายถึง มีความรู้ดี
คะแนนร้อยละ 60 - 69	หมายถึง มีความรู้พอใช้
คะแนนร้อยละ 41 - 59	หมายถึง มีความรู้อ่อนหรือเกือบพอใช้
คะแนนร้อยละ 0 - 40	หมายถึง มีความรู้่น้อย ใช้ไม่ได้

2. แบบสอบถามส่วนที่ 3 เจตคติเรื่องเพศ มีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ตามลักษณะของข้อความดังนี้

2.1 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิมาน (ด้านบวก) จะได้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

2.2 ข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (ด้านลบ) จะให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน

ประเมินค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best. 1983 : 255) อันดับความสำคัญดังนี้

4.20 - 5.00	เจตคติดีมาก
3.40 - 4.19	เจตคดียดี
2.60 - 3.39	เจตคติปานกลาง
1.80 - 2.59	เจตคติไม่ดี
1.00 - 1.79	เจตคติไม่ดีมาก

3. แบบสอบถามส่วนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีข้อคำถามที่มีความหมายเชิงนิมาน (ด้านบวก) (แลบ)เชิงนิเสธ (ด้านลบ) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

3.1 ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมาน (ด้านบวก) จะให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติ ให้คะแนน 1 คะแนน

ไม่ปฏิบัติ ให้คะแนน 0 คะแนน

3.2 ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิเสธ (ด้านลบ) จะให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติ ให้คะแนน 0 คะแนน

ไม่ปฏิบัติ ให้คะแนน 1 คะแนน

ค่าความสำคัญเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (Best. 1983 : 184)

0.50 - 1.00 ปฏิบัติได้ถูกต้อง

0.00 - 0.49 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของเพศศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผล พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม โดยใช้สูตร IC

2. การหาอำนาจการจำแนกแบ่งออกเป็น

2.1 หาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความรู้ดำเนินการโดยนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อตามเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ และหาค่าความยากง่ายของข้อคำถาม ข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20 - 0.80 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ดีและใช้ได้

2.2 หาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดเจตคติ และการปฏิบัติโดยนำแบบสอบถาม ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อตามเทคนิค

25 เปอร์เซนต์ ของของค่าอำนาจจำแนก แล้วทดสอบด้วย t - test กัดเลือกตัวที่ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ 0.05 ไว้ใช้ในการวิจัย

3.1 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ที่มีอำนาจจำแนกและความยากง่ายที่อยู่ในเกณฑ์ โดยใช้สูตร KR 21 ของ กูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่น .82

3.2 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติและการปฏิบัติที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ นำมาหากค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) แบบสอบถามเจตคติ ได้ค่าความเชื่อมั่น .72 และแบบสอบถามการปฏิบัติ ได้ค่าความเชื่อมั่น .78

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามคัดเลือกรูปแบบที่สมบูรณ์ไว้
2. ตรวจสอบให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อของแบบสอบถามแต่ละชุดตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. แจกแจงข้อมูลเป็นกลุ่มตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา
4. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม โดยใช้วิธีการทดสอบค่า t (t - test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 - 6 และข้อ 31 - 33
6. เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 7 - 30

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าคะแนน (Mean) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2535 : 64)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญใช้ของ โรวินเนลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) (สมบูรณ ชิตพงษ์. 2528 : 178)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) เป็นรายข้อ

2.2.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524.: 187)

2.2.2 แบบสอบถามเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ใช้เทคนิค 25 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วยสถิติค่าที (t - test) (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 114 - 116)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของคำถามแต่ละข้อ
 \bar{X}_H แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนสูง
 \bar{X}_L แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
 S_H^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนสูง
 S_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มได้คะแนนต่ำ
 n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

2.3 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

2.3.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยใช้สูตร คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) สูตรที่ KR 21

$$r_{tt} = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{X(n-X)}{n S_t^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 X แทน ค่ารายเฉลี่ยทั้งฉบับ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนทั้งฉบับ

2.3.2 แบบสอบถามเจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 119)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum v_i}{\sum v_t} \right]$$

- เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อสอบ
 V_i แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 V_t แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
 $\sum V_i$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้สูตรการทดสอบค่าที (t - test) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 177)

1. ในกรณีที่ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{Sp^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$\text{เมื่อ } Sp^2 = \frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

2. ในกรณีที่ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$\left[\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right]^2$$

โดยที่ $df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} \right]^2 + \left[\frac{s_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{1}{(n_1 - 1)} + \frac{1}{(n_2 - 1)}}$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงความถี่

\bar{X}_1 และ \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

s_1^2 และ s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1 และ n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้ค่าทดสอบค่า F (F - test) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 1 ตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2527 : 249)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F I- distribution

MS_B แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งถ้าพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่จะนำผลการทดสอบมาตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2527 : 267)

$$q = \sqrt{\frac{MS_W}{n}}$$

$$\text{โดยที่ } n = \frac{k}{1 + 1 + 1 + \dots + 1}$$

$$n_1 + n_2 + \dots + n_k$$

เมื่อ q แทน q - Statistics ที่ได้จากตาราง

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

n แทน ตัวกลางฮาร์โมนิคของจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n_1, n_2, n_k แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่ม 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ k ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

S² แทน ความแปรปรวน

F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - Distribution

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - Distribution

SS แทน Sum of Square

MS แทน Mean Square

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ และเสนอเป็นตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศตามขั้นตอน

2.1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายใน ครอบครัว การศึกษาของมารดา การศึกษาของบิดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

2.2 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะของประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นเพศชาย ร้อยละ 56.00 และเพศหญิง ร้อยละ 44.00 มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวแบบอาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดามากที่สุด ร้อยละ 88.70 และอาศัยอยู่ร่วมกับมารดา ร้อยละ 5.30 อาศัยอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ร้อยละ 4.00 อาศัยอยู่ร่วมกับบิดา ร้อยละ 3.00 ตามลำดับระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของมารดา ส่วนมากมารดามีการศึกษาชั้นสูงสุดระดับปริญญาตรี ร้อยละ 63.30 ระดับปริญญาโท ร้อยละ 14.00 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 10.70 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 6.70 ระดับอาชีวศึกษาและระดับปริญญาเอก ร้อยละ 2.70 ตามลำดับ ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา ส่วนใหญ่บิดามีการศึกษาชั้นสูงสุดระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53.30 ปริญญาโท ร้อยละ 22.00 ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 8.70 ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ร้อยละ 6.00 และระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ร้อยละ 68.00 แบบเข้มงวดกวดขัน ร้อยละ 30.00 และแบบประชาธิปไตย ร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นเพศชาย จำนวนเท่ากับเพศหญิง มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวแบบอาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดามากที่สุด ร้อยละ 85.80 อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ร้อยละ 7.90 อยู่ร่วมกับมารดา ร้อยละ 5.80 และอยู่ร่วมกับ บิดาน้อยที่สุด ร้อยละ 0.40 ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของมารดา พบว่า จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 62.10 ระดับปริญญาโท ร้อยละ 16.70 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 6.70 ระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 5.80 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 4.60 และระดับปริญญาเอก ร้อยละ 1.70 ตามลำดับ ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา พบว่า บิดามีการศึกษาชั้นสูงสุด ระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 61.70

ระดับปริญญาโท ร้อยละ 20.80 ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 5.80 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 5.00 ระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 3.80 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 2.90 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลย ร้อยละ 80.40 แบบเข้มงวดกวดขัน ร้อยละ 17.90 แบบประชาธิปไตย ร้อยละ 1.70 รายละเอียดลักษณะประชากรทั้งสองกลุ่มปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การศึกษาของมารดา การศึกษาของบิดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ลักษณะของประชากร	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
1.1 ชาย	84	56.00	120	50.00
1.2 หญิง	66	44.00	120	50.00
รวม	150	100.00	120	100.00
2. การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว				
2.1 อยู่ร่วมกับบิดาและมารดา	133	88.70	206	85.80
2.2 อยู่ร่วมกับบิดา	3	2.00	1	0.40
2.3 อยู่ร่วมกับมารดา	8	5.30	14	5.80
2.4 อื่น ๆ	6	4.00	19	7.90
รวม	150	100.00	240	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะของประชากร	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การศึกษาสูงสุดของมารดา				
3.1 ประถมศึกษา	16	10.70	11	4.60
3.2 มัธยมศึกษา	10	6.70	16	6.70
3.3 อาชีวศึกษา	4	2.70	14	5.80
3.4 ปริญญาตรี	95	63.30	155	62.10
3.5 ปริญญาโท	21	14.00	40	16.70
3.6 ปริญญาเอก	4	2.70	4	1.70
รวม	150	100.00	240	100.00
4. การศึกษาของบิดา				
4.1 ประถมศึกษา	9	6.00	7	2.90
4.2 มัธยมศึกษา	9	6.00	12	5.00
4.3 อาชีวศึกษา	6	4.00	9	3.80
4.4 ปริญญาตรี	80	53.30	148	61.70
4.5 ปริญญาโท	33	22.00	50	20.80
4.6 ปริญญาเอก	13	8.70	14	5.80
รวม	150	100.00	240	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

5. การอบรมเลี้ยงดู				
5.1 แบบปล่อยตามใจ	102	68.00	193	80.40
5.2 แบบประชาธิปไตย	3	2.00	4	1.70
5.3 แบบเข้มงวดกวดขัน	45	30.00	43	17.90
รวม	150	100.00	240	100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน ดังปรากฏตามตาราง

2.1 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้วิธีการทดสอบค่า t (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance) ปรากฏผลตามตาราง 3 - 45

ตาราง 3 คะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามเพศ

เพศ	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	s	\bar{X}	s	\bar{X}	s
ชาย	84	9.9762	3.529	3.4988	0.393	0.4158	0.107
หญิง	66	13.6970	2.956	3.7960	0.382	0.3590	0.143

จากตาราง 3 แสดงว่าคะแนนด้านความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย ส่วนคะแนนในด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น นักเรียนชายมีค่ามากกว่านักเรียนหญิง นำผลไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละเพศในแต่ละด้าน ปรากฏผลตามตาราง 4 - 6

ตาราง 4 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาริด
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S	S ²	t
ชาย	84	9.9762	3.529	12.4538	
หญิง	66	13.6970	2.956	8.7379	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 5 เปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จําแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S	S ²	t
ชาย	84	3.4988	.393	.1544	.000**
หญิง	66	3.7960	.382	.1459	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 6 เปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาริต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S	S ²	t
ชาย	84	.4758	.107	.0114	.009**
หญิง	66	.3590	.143	.0204	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

ตาราง 7 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ

เพศ	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
		ชาย	120	12.1500	3.606	3.5171	.359
หญิง	120	13.9250	2.373	3.7960	.345	.3536	.075

จากตาราง 7 แสดงว่าคะแนนด้านความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย ส่วนคะแนนในด้านกรปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น นักเรียนชายมีค่ามากกว่านักเรียนหญิง นำผลไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละเพศในแต่ละด้านปรากฏผลตามตาราง 8 - 10

ตาราง 8 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S	S ²	t
ชาย	120	12.1500	3.606	13.0032	
หญิง	120	13.9250	2.373	5.6311	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4

ตาราง 9 เปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S	S ²	t
ชาย	120	3.5171	.359	.1288	.000**
หญิง	120	3.7708	.345	.1190	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5

ตาราง 10 เปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{X}	S	S ²	t
ชาย	120	.3851	.112	.0125	.014*
หญิง	120	.3536	.075	.0056	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6

ตาราง 11 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกัน ภายในครอบครัว

ลักษณะการอยู่ร่วมกัน ภายในครอบครัว	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
อยู่ร่วมกับบิดามารดา	133	11.5489	3.7608	3.6361	0.4114	0.3974	0.1295
อยู่ร่วมกับบิดา	3	15.0000	1.0000	3.5833	0.4072	0.2667	0.0943
อยู่ร่วมกับมารดา	8	12.0000	3.9279	3.5375	0.3806	0.3417	0.0904
อื่น ๆ	6	10.8333	4.4008	3.6297	0.5945	0.3444	0.0981

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ นักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับบิดา นักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับมารดา นักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดา และนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ๆ ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ นักเรียนที่อาศัยร่วมกับบิดามารดา นักเรียนที่อาศัยร่วมกับบุคคลอื่น ๆ นักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับบิดา และนักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับมารดา ส่วนด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ นักเรียนที่อาศัยร่วมกับบิดามารดา นักเรียนที่อาศัยร่วมกับบุคคลอื่น ๆ นักเรียนที่อาศัยร่วมกับมารดา และนักเรียนที่อาศัยร่วมกับบิดา แล้วนำ ผลไปวิเคราะห์ความแปรปรวน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผลตามตาราง 12 - 13

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	39.8077	13.2692	.4259
ภายในกลุ่ม	146	2073.7696	14.2039	
รวม	149	2113.5773		

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่านักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้เรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	.0805	.0268	.9272
ภายในกลุ่ม	146	24.2657	.1746	
รวม	149	24.3462		

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 8 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	.0686	.0229	.2373
ภายในกลุ่ม	146	2.2601	.0160	
รวม	149	2.3287		

จากตาราง 14 แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 9 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายใน ครอบครัวต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 15 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว

ลักษณะการอยู่ร่วมกัน ภายในครอบครัว	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
อยู่ร่วมกับบิดามารดา	206	13.1748	3.1481	3.6478	.3875	.3672	.0979
อยู่ร่วมกับบิดา	1	11.0000	3.5865	3.4000	.2308	.4000	.0837
อยู่ร่วมกับมารดา	14	12.3571	3.1493	3.6077	.3053	.4051	.0899
อื่น ๆ	19	12.1579	3.1733	3.6474	.3732	.3649	.0963

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน จำแนกตามลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ นักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดา นักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับมารดา นักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ และนักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับบิดา ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่อง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือนักเรียนที่อยู่ร่วมกับบิดามารดา นักเรียนที่อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ นักเรียนที่อยู่ร่วมกับมารดา และนักเรียนที่อยู่ร่วมกับบิดา ส่วนในด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ นักเรียนที่อยู่ร่วมกับมารดา นักเรียนที่อยู่ร่วมกับบิดา นักเรียนที่อยู่ร่วมกับบิดามารดา และนักเรียนที่อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผล

ตามตาราง 16 - 18

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะการอยู่
ร่วมกันภายในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	29.2132	9.7377	.4092
ภายในกลุ่ม	236	2377.4493	10.0739	
รวม	239	2406.6625		

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 10 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะการอยู่
ร่วมกันภายในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	.0797	.0266	.9039
ภายในกลุ่ม	235	32.5031	.1407	
รวม	239	32.5828		

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน จะมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 11 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะการอยู่
ร่วมกันภายในครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	.0188	.0063	.5689
ภายในกลุ่ม	235	2.0507	.0093	
รวม	239	2.0695		

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน จะมีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 12 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 19 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษา	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
		ประถมศึกษา	16	11.3125	3.9110	3.4867	.4478
มัธยมศึกษา	10	11.5000	2.7988	3.6600	.2706	.3867	.0757
อาชีวศึกษา	4	11.7500	2.8723	3.6875	.4498	.3500	.1000
ปริญญาตรี	95	11.2222	3.7716	3.6471	.4295	.3915	.1375
ปริญญาโท	21	11.4762	4.4791	3.6700	.3991	.3778	.1554
ปริญญาเอก	4	9.5000	3.4157	3.5375	.5391	.3778	.1388

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน จำแนกตามการศึกษาของมารดาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับอาชีวศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาโท ระดับประถมศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาเอก ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาโท ระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาเอก และระดับประถมศึกษา ส่วนด้านปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับประถมศึกษา ระดับปริญญาตรี ระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาโท ระดับปริญญาเอก และระดับอาชีวศึกษา นำผลไปวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผลตามตาราง 20 - 22

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามระดับการศึกษาของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	42.5961	4.1293	.9217
ภายในกลุ่ม	144	2070.9812	14.5826	
รวม	149	2113.5773		

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 13 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับ เรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	.6576	.0842	.7955
ภายในกลุ่ม	143	23.6886	.1778	
รวม	149	24.3462		

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 14 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาริต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามระดับการศึกษาของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.0455	.0037	.9553
ภายในกลุ่ม	144	2.2832	.0170	
รวม	149	2.3287		

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 15 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาริต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 23 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษา	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
ประถมศึกษา	11	12.3636	3.9818	3.6682	.4179	.3556	.0816
มัธยมศึกษา	16	13.5625	3.1405	3.5625	.2784	.3333	.0976
อาชีวศึกษา	14	13.9286	2.0926	3.0036	.3910	.3667	.1274
ปริญญาตรี	155	13.0268	3.0733	3.6534	.3704	.3705	.0940
ปริญญาโท	40	12.9500	3.5225	3.6397	.4158	.3748	.0986
ปริญญาเอก	4	14.0000	1.1547	3.9750	.3304	.3333	.0667

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับปริญญาเอก อาชีวศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับประถมศึกษา ด้านเจตคติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับปริญญาเอก ประถมศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท อาชีวศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ด้านการปฏิบัติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับปริญญาโท ปริญญาตรี อาชีวศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับปริญญาเอก นำผลไปวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผลตามตาราง 24 - 26

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับ
การศึกษาของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	33.9112	4.7822	
ภายในกลุ่ม	233	2372.7513	9.8649	.7875
รวม	239	2406.6625		

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 16 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับ
การศึกษาของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	.7881	.1168	.5328
ภายในกลุ่ม	235	31.7947	.1415	
รวม	239	32.5828		

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่างกันจะมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 17 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับ
การศึกษาของมารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.0540	.0051	.7425
ภายในกลุ่ม	234	2.0155	.0094	
รวม	239	2.0695		

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่างกันจะมีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 18 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีมารดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 27 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษา	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
ประถมศึกษา	9	11.3333	3.8079	3.5556	.4149	.4148	.0648
มัธยมศึกษา	9	11.4444	3.2059	3.5125	.4324	.4222	.0745
อาชีวศึกษา	6	11.5000	1.9748	3.5667	.2805	.3889	.0779
ปริญญาตรี	80	12.0563	3.4842	3.6669	.4021	.3874	.1429
ปริญญาโท	33	11.1515	4.8356	3.6419	.4474	.3720	.1044
ปริญญาเอก	13	10.6154	3.5009	3.6615	.4753	.4333	.1809

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับปริญญาตรี ระดับอาชีวศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาเอก ระดับปริญญาโท ระดับอาชีวศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ส่วนด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับปริญญาเอก ระดับมัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท นำผลไป วิเคราะห์ความแปรปรวน ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผลตามตาราง 28 - 30

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามระดับการศึกษาของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	41.6131	6.9885	.7902
ภายในกลุ่ม	145	2071.9602	14.5394	
รวม	149	2113.5733		

จากตาราง 28 แสดงว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 19 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับ เรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามระดับการศึกษาของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	.4784	.0842	.7955
ภายในกลุ่ม	145	23.8688	.1778	
รวม	149	24.3462		

จากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีระดับการศึกษาของบิดาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 20 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามระดับการศึกษาของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	.0313	.0094	.7287
ภายในกลุ่ม	143	2.2974	.0168	
รวม	149	2.3287		

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 21 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 31 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษา	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
ประถมศึกษา	7	10.5714	4.0356	3.7000	.4500	.3333	.0843
มัธยมศึกษา	12	14.0000	2.3741	3.6333	.2517	.3697	.0912
อาชีวศึกษา	9	15.2222	1.4814	3.6722	.1716	.4000	.0816
ปริญญาตรี	148	12.8406	3.2628	3.6174	.3784	.3612	.0967
ปริญญาโท	50	13.5600	3.0315	3.6906	.4171	.3972	.0847
ปริญญาเอก	14	13.4286	2.0649	3.7679	.3635	.3697	.1005

จากตาราง 31 แสดงคะแนนด้านความรู้ของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับอาชีวศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญาโท ปริญญาเอก ปริญญาตรี และระดับประถมศึกษา ด้านเจตคติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับปริญญาเอก ประถมศึกษา ปริญญาโท อาชีวศึกษา มัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรี ส่วนด้านการปฏิบัติ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ระดับอาชีวศึกษา ปริญญาโท มัธยมศึกษา ปริญญาเอก ปริญญาตรี และระดับประถมศึกษา นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผลตามตาราง 32 - 35

ตาราง 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับการศึกษา
 ของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	121.3193	23.2639	
ภายในกลุ่ม	232	2285.3432	9.5603	.0358*
รวม	239	2406.6625		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{7, 232} = 1.96$)

จากตาราง 32 แสดงว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาในระดับต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 22 ซึ่งนำไปทดสอบ
 เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method) ผลปรากฏตามตาราง 33

ตาราง 33 ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	
\bar{X}	10.5714	12.8406	13.4286	13.5600	14.0000	15.2222	
ประถมศึกษา	10.5714	-	2.2692	2.8572	2.9886	3.4286	4.6508*
ปริญญาตรี	12.8406	-	-	.5880	.7194	1.1594	2.3816
ปริญญาเอก	13.4286	-	-	-	.1314	.5714	1.7936
ปริญญาโท	13.5600	-	-	-	-	.4400	1.6622
มัธยมศึกษา	14.0000	-	-	-	-	-	1.2222
อาชีวศึกษา	15.2222	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสูงกว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับ
การศึกษาของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.7415	.0883	
ภายในกลุ่ม	219	31.8413	.1426	.6853
รวม	224	32.5828		

จากตาราง 34 แสดงว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 23 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามระดับ
การศึกษาของบิดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	.0716	.0123	.2208
ภายในกลุ่ม	232	1.9979	.0087	
รวม	239	2.0695		

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 24 ที่ว่า นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา
(สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 36 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามลักษณะการอบรม
เลี้ยงดู

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
แบบปล่อยตามใจ	102	11.8627	3.7812	3.662	.4260	.4000	.1391
แบบประชาธิปไตย	3	10.0000	5.5678	3.3167	.4368	.2667	.0667
แบบอิตตารีปไตย	45	11.1556	3.6429	3.5732	.3757	.3778	.0953

จากตาราง 36 แสดงว่าคะแนนด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจ แบบ
อิตตารีปไตย และแบบประชาธิปไตย นำผลไปวิเคราะห์ความแปรปรวนด้านความรู้ เจตคติ และ
การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผลตามตาราง 37 - 39

ตาราง 37 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	23.5838	11.7919	.4383
ภายในกลุ่ม	148	2089.9895	14.2176	
รวม	149	2113.5733		

จากตาราง 37 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 25 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.5323	.2662	
				.2128
ภายในกลุ่ม	144	23.8139	.1701	
รวม	149	24.3462		

จากตาราง 38 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 26 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนก
ตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.0620	.0310	
ภายในกลุ่ม	147	2.2667	.0160	.1470
รวม	149	2.3287		

จากตาราง 39 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 27 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 40 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
แบบปล่อยตามใจ	193	13.3523	3.1025	3.6418	.3727	.3766	.0913
แบบประชาธิปไตย	4	10.7500	4.0311	4.0000	.3582	.2833	.1263
แบบอิตาเลียน	43	11.8372	3.1162	3.6220	.3681	.3439	.1102

จากตาราง 40 แสดงให้เห็นว่าความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน เมื่อจำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ แบบปล่อยตามใจ แบบอิตาเลียน และแบบประชาธิปไตย ส่วนในด้านเจตคติเกี่ยวกับเรื่องนั้นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ แบบประชาธิปไตย แบบปล่อยตามใจ และแบบอิตาเลียน นำผลไปวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรากฏผล ตามตาราง 41 - 45

ตาราง 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะ
การอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	102.01016	51.0053	
ภายในกลุ่ม	237	2304.6519	9.7243	.0059**
รวม	239	2406.6625		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{2, 237} = 1.96$)

จากตาราง 41 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 28 จึงนำไปทดสอบเป็นรายคู่ ผลปรากฏตามตาราง 42

ตาราง 42 ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	N	\bar{X}	S	t
แบบปล่อยตามใจ	193	13.3523	3.1025	2.89*
แบบอัคราธิปไตย	43	11.8372	3.1162	
แบบปล่อยตามใจ	193	13.3523	3.1025	0.9626
แบบประชาธิปไตย	4	10.7500	4.0311	
แบบประชาธิปไตย	4	10.7500	4.0311	0.3487
แบบอัคราธิปไตย	43	11.8372	3.1162	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจ มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอัคราธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะ
การอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.5277	.2639	.1505
ภายในกลุ่ม	234	32.0551	.1382	
รวม	239	32.5828		

จากตาราง 43 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 29 ที่ว่า นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะ
การอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.0637	.0319	.0315*
ภายในกลุ่ม	237	2.0058	.0091	
รวม	239	2.0695		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{2, 237} = 1.96$)

จากตาราง 45 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 30 จึงนำไปทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ นิวแมน - คูลส์ (Newman-Keuls Method) ผลปรากฏตามตาราง 45

ตาราง 45 ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	แบบประชาธิปไตย แบบอิตตธิปไตย แบบปลอยตามใจ			
	\bar{X}			
		.3766	.2833	.3439
แบบประชาธิปไตย	.3766	-	.0933	.0327
แบบอิตตธิปไตย	.2833	-	-	.0606
แบบปลอยตามใจ	.3439	-	-	-

จากตาราง 45 แสดงให้เห็นว่าในการทดสอบรายคู่ของลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ไม่มีความแตกต่างกัน

2.2 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยใช้วิธีการทดสอบค่า t (t -test) ปรากฏผลตามตาราง 46 - 49

ตาราง 46 คะแนนความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

โรงเรียน	N	ความรู้		เจตคติ		การปฏิบัติ	
		\bar{X}	s	\bar{X}	s	\bar{X}	s
		สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	150	11.6133	3.766	3.6297	.414
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	240	13.0375	3.173	3.6445	.373	.3693	.096

จากตาราง 46 แสดงว่าคะแนนด้านความรู้และเจตคติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีค่ามากกว่าโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนคะแนนด้านการปฏิบัติของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีค่ามากกว่าโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) นำผลที่ได้ไปทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละเพศในแต่ละด้านปรากฏผลตามตาราง 47 - 49

ตาราง 47 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

โรงเรียน	N	\bar{X}	S	S ²	t
สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	150	11.6133	3.766	14.1827	
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	240	13.0375	3.173	10.0679	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 47 แสดงให้เห็นว่านักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 31

ตาราง 48 เปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

โรงเรียน	N	X	S	S ²	t
สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	150	3.6297	.414	.1713	
					.728
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	240	3.6445	.373	.1391	

จากตาราง 48 แสดงให้เห็นว่านักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 32 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตาราง 49 เปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

โรงเรียน	N	\bar{X}	s	s ²	t
สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	150	.4158	.107	.0114	
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	240	.3851	.112	.0125	.056

จากตาราง 49 แสดงให้เห็นว่านักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่าง
กัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 33 ที่ว่า นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีการ
ปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยจำแนกตามเพศ การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยจำแนกตามเพศ การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
5. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 150 คน ชาย 84 คน

หญิง 66 คน และนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ปีการศึกษา 2538 จำนวน 240 คน ชาย 120 คน หญิง 120 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยตอบคำถามตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา ได้แก่ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 2 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS : Statistical Package for the Social Sciences

1. วิเคราะห์ลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยการแจกแจงความถี่ คิดเป็นร้อยละ และเสนอเป็นตาราง

2. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม โดยใช้วิธีการทดสอบค่า ที (t - test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 - 6 และข้อที่ 31 - 33

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One - Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 - 30
5. ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีนิวแมน คูลส์ (Newman - Keuls Method)

สรุปผลการค้นคว้า

1. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกือบพอใช้ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์ดี และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ถูกต้อง
2. นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับพอใช้ เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์ดี และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ถูกต้อง
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
7. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
9. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
10. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

25. นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

26. นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

27. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

28. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

29. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

30. นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

31. นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

32. นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

33. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

34. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

35. นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อาศัยอยู่ร่วมกับบิดามารดา ซึ่งบิดาและมารดานั้นจบการศึกษาระดับชั้นสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก และมีวิธีการเลี้ยงดูนักเรียนแบบปล่อยตามใจมากกว่าแบบเข้มงวดกวดขันและแบบประชาติปไตยตามลำดับ

2. ลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีจำนวนนักเรียนชายเท่ากับจำนวนนักเรียนหญิง โดยที่นักเรียนส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ซึ่งบิดาและมารดานั้นมีการศึกษาชั้นระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนแบบปล่อยตามใจมากกว่าแบบเข้มงวดกวดขันและแบบประชาติปไตยตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในทั้ง 2 โรงเรียน มีลักษณะโดยทั่วไปคล้ายคลึงกัน

3. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในด้านความรู้พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีความรู้ในระดับเกณฑ์เกือบพอใช้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีลักษณะการเข้ามาศึกษาแบบสวัสดิการและการเลื่อนชั้นจากชั้นสูงสุดในระดับประถมศึกษา โดยไม่มีการสอบวัดระดับความรู้หรือคัดเลือกจากระดับความสามารถด้านความรู้ ทำให้นักเรียนนั้นมีความสามารถแตกต่างกัน ดังที่ พิมพ์พันธ์ เชชะคุปต์ และคนอื่นๆ. (พิศมัย เชชะคุปต์. 2535 : 158 ; อ้างอิงจาก พิมพ์พันธ์ เชชะคุปต์ และคนอื่นๆ. 2531 : 113 - 116) กล่าวว่าการที่นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีลักษณะการเข้ามาศึกษาแตกต่างจากมัธยมโดยทั่วไป ทำให้นักเรียนนั้นมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน และมีพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะที่เรียกว่า นักเรียนสาธิต และอีกสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ในระดับเกณฑ์เกือบพอใช้คือ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งในเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มักได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากหลาย ๆ แหล่งด้วยกัน นอกจากข้อมูลความรู้ที่ได้จากการเรียนแล้ว นักเรียนยังได้ความรู้จากแหล่งอื่น ๆ ในสังคมด้วย เช่น จากเพื่อน ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากในวัยรุ่น โดยอาจเป็นความรู้ที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ดังเช่น การศึกษาของ Hyde, (1990 : 640) ; Mellanby, Phelps and Tripp. (1992 : 449) ; อาภาพร สุขาวษ์ (2520 : 84) และผลการสำรวจของสถาบันวิจัยทางประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ที่พบว่า แหล่งความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น คือ เพื่อน และสื่อมวลชนต่าง ๆ ทำให้เด็กวัยรุ่นได้รับความรู้ในเรื่องเพศไม่ถูกต้องได้

ด้านเจตคติพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์ดี เนื่องจากนักเรียนมีสถานะแวดล้อมที่ดี ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยจะเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา

ซึ่งมีความรู้ในระดับปริญญาตรี ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตลอดจนการได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ โดยตรง ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ดังที่ ประภา เพ็ญ สุวรรณ (2526 : 91 - 93) กล่าวถึง แหล่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดเจตคตินั้นมีหลายแหล่งคือ ประสบการณ์เฉพาะอย่าง การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การเลียนแบบ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น โรงเรียน ศาสนาซึ่งสามารถสนับสนุนให้เกิดเจตคติที่ดีได้

ด้านการปฏิบัติ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์การปฏิบัติไม่ถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์เกือบพอใช้ ซึ่งเป็นระดับความรู้ที่ไม่มากพอที่จะทำให้เกิดการปฏิบัติที่ดีและถูกต้องได้ ดังที่ ประภา เพ็ญ สุวรรณ (2520 : 20) กล่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการปฏิบัติว่า พฤติกรรมการปฏิบัติเป็น เป้าหมายสุดท้ายทางการศึกษา ซึ่งจะต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้และเจตคติเป็นส่วนประกอบ

4. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ในด้านความรู้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับพอใช้ ซึ่งอธิบายได้ว่านักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ที่อยู่ในระดับที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่สนใจต้องการให้บุตรหลานตนเองเข้าศึกษา ดังนั้นลักษณะของการเข้ามาศึกษาจึงเป็นแบบการสอบคัดเลือก และการคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ ความสามารถพิเศษ ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในระดับใกล้เคียงกัน

ด้านเจตคติ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับเกณฑ์เจตคติดี เนื่องจากนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในเกณฑ์พอใช้เป็นพื้นฐานของการเกิดความรู้สึกหรือการมีเจตคติที่ดี ตลอดจนการมีกระบวนการอบรมให้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากสิ่งแวดล้อมที่ดี เช่น ความอบอุ่นภายในครอบครัว การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับที่ เชิดศักดิ์ โฉมาสินธุ์ (2522 : 93) สรุปว่า เจตคติเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ และชวาร์ท (Schwartz. 1975 : 28 - 31) ซึ่งกล่าวว่าเจตคติเป็นตัวกลางที่เกิดระหว่างความรู้และการปฏิบัติ โดยเจตคติจะเกิดจากความรู้ที่มีอยู่นั่นเอง

ด้านการปฏิบัติ โดยส่วนรวมพบว่านักเรียนมีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากพฤติกรรมการปฏิบัตินั้นเป็นพฤติกรรมทางสุขภาพขั้นสุดท้ายที่จะเกิดขึ้น โดยที่มีอิทธิพลมาจากการมีพื้นฐานความรู้และเจตคติที่ดี โดยที่ในสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบันจะพบได้ว่านักเรียน ส่วนใหญ่นั้นมีแหล่งของความรู้ในเรื่องเพศนั้นหลายแหล่งด้วยกัน ทั้งที่เป็นแหล่งความรู้ที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง

และการที่นักเรียนวัยรุ่นนี้ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมากทำให้เกิดความคิด ความเชื่อ และมีการปฏิบัติที่คล้ายกัน เกิดการอยากทดลองปฏิบัติ พูดุข โอดูว ในพฤติกรรมที่ตนสามารถแสดงออกอย่างโดดเด่นในกลุ่มได้ ซึ่งอาจเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องได้ เช่น การปฏิบัติตนในเรื่องเกี่ยวกับเพศตรงข้าม การแต่งกาย การอยากทดลองเรื่องเพศ เป็นต้น ดังที่นักจิตวิทยาได้เรียกวัยรุ่นว่า วัยช่วงวิกฤตหรือวัยพายุบูแคม

5. เปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามตัวแปร เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การศึกษาของมารดา การศึกษาของบิดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มีลักษณะดังนี้

5.1 นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนักเรียนโรงเรียนบดินทร เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 - 6 (ตาราง 3 - 10) อธิบายได้ว่านักเรียนหญิงมีความรู้ดีกว่านักเรียนชาย เนื่องจากลักษณะทั่วไปของเพศหญิงนั้นแตกต่างกัน เช่น สภาพสรีระ การถูกอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ การปฏิบัติที่ได้รับจากสังคมรอบข้าง ทำให้มีอิทธิพลต่อลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนหญิง ทำให้นักเรียนหญิงมีการเรียนรู้ในแนวทางที่ถูกต้องและดีกว่านักเรียนชาย มีลักษณะการควบคุมตนเองได้สูงกว่านักเรียนชาย มีความพยายามทำหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จสูงกว่านักเรียนชาย (นิทรา วรรณะ. 2524 : 93) นอกจากนี้แล้วในด้านพัฒนาการการเรียนรู้และความสนใจที่มี ต่อการเรียนรู้ของเด็กหญิงนั้นพบว่าเด็กหญิงมีการพัฒนาการดีกว่าเด็กชาย เพราะเด็กหญิงนั้นเข้าสู่ วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กชาย จึงทำให้พฤติกรรมด้านความรู้ของนักเรียนหญิงนั้นสูงกว่านักเรียนชาย (เปรมจิต เอกธรรมชลาสัย. 2531 : 182) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อมรรัตน์ เสวदनันทน์ (2529 : 43 - 45) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้แตกต่างกันในเรื่องเพศ โดยนักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย

ในด้านเจตคติ นักเรียนหญิงมีเจตคติเรื่องเพศแตกต่างจากนักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เดิร์ท และแคสเซล (Dearth and Cassel. 1976: 594 - 596) ที่พบว่าเจตคติเรื่องเพศของนิสิตชายและนิสิตหญิงนั้นมีความแตกต่างกัน อธิบายได้ว่านักเรียนหญิงมีเจตคติที่ดีกว่านักเรียนชาย / เนื่องจากลักษณะของสังคมไทยที่มีความเคร่งครัดเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ ทำให้มีการอบรมสั่งสอนให้มีความคิด ความเชื่อ ในแนวทางที่อยู่ในกรอบประเพณี มากกว่าเพศชาย เนื่องจากเมื่อเกิดพลาดพลังทางเพศ ฝ่ายหญิงจะเสียเปรียบเพราะปรากฏประจักษ์พยานทางร่างกายอย่างชัดเจน และจะมีการตอบโต้ทางสังคมอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าปัจจุบันลักษณะสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไป

ของ ธีรวิวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 115 - 119) และธีรวิวรรณ รอนนุชิต (2530 : 89) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวกแตกต่างกัน

ในด้านการปฏิบัติ นักเรียนหญิงมีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างจากนักเรียนชาย โดยพบว่านักเรียนชายมีการปฏิบัติที่ถูกต้องกว่านักเรียนหญิง ซึ่งอธิบายได้ว่าลักษณะโดยทั่วไปของเพศชายนั้นมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้านต่าง ๆ มากกว่าเพศหญิงและผู้ชายมักถูกฝึกให้เป็นผู้ที่รู้จักตัดสินใจแก้ปัญหาอยู่เสมอ จึงทำให้นักเรียนชายมีการกล้าแสดงออก รู้จักวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ ดนอมศรี อินทนนท์ (2530 : 92) ที่พบว่าวัยรุ่นชายมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากกว่าวัยรุ่นหญิง นอกจากนี้แล้วลักษณะของการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชายนั้นยังมีโอกาสเปิดกว้างมากกว่านักเรียนหญิง เพราะลักษณะสังคมไทยดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่ามีกรอบขนบธรรมเนียมประเพณีเคร่งครัด ทำให้เพศหญิงนั้นไม่สามารถพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ได้ในลักษณะที่เปิดเผยหรือเสรีเท่าเพศชาย จึงทำให้นักเรียนชายได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ เช่น สุขปฏิบัติ การดูแลสุขภาพตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ การปฏิบัติตนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ได้ถูกต้องกว่านักเรียนหญิง

5.2 นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 - 12 (ตาราง 11 - 18) เนื่องจากในสภาพสังคมปัจจุบันนั้นมีภาวะต่าง ๆ ที่ทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัวนั้นห่างเหินกัน เช่น ภาวะการจราจร ภาวะเศรษฐกิจ เป็นต้น บางครอบครัวถึงแม้จะอาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งบิดา มารดา และบุตร แต่ก็ใช้เวลาในการปฏิสัมพันธ์กันน้อย จึงทำให้ดูเหมือนว่า ขาดปฏิสัมพันธ์กันภายในครอบครัว ซึ่งแตกต่างจากสภาพของสังคมไทยในยุคก่อน ๆ ที่สมาชิกในครอบครัวมีความผูกพันกันอย่างมาก นอกจากนี้แล้วในด้านพัฒนาการของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ หรือสังคม ก็จะพบว่าเปลี่ยนแปลงไป เช่น มีความต้องการที่จะเป็นอิสระ รู้สึกว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่ มีความคิดของตนเอง ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนโรงเรียน สื่อมวลชน เข้ามาแทนที่อิทธิพลภายในครอบครัว จึงทำให้ลักษณะความสัมพันธ์กันภายในครอบครัว การอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อมรรัตน์ เสวตนันท์ (2529 : 43 - 45) ที่พบว่า นักเรียนที่มีบิดา มารดาแยกกันอยู่ กับบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีบิดา มารดาแยกกันอยู่มีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน

5.3 นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีมารดาที่มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 13 - 18 (ตาราง 19 - 26) เนื่องจากในสภาพลักษณะของสังคมไทยคงได้กล่าวแล้วในข้อ 5.2 ว่า ลักษณะการอยู่ร่วมกัน ปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวปัจจุบันนั้นลดลง มารดามีบทบาทในด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้มารดาที่มีความจำเป็นต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านเป็นสาเหตุให้บทบาทหน้าที่การเป็นแม่บ้าน ให้การอบรมสั่งสอนดูแลบุตรลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมารดาที่จบการศึกษาในระดับสูง จึงมอบหมายภาระดังกล่าวให้กับพี่เลี้ยงซึ่งส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมีอิทธิพลต่อความรู้ ความเชื่อของเด็กมากกว่ามารดา จึงทำให้ระดับการศึกษาของมารดา ไม่มีอิทธิพลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน

5.4 นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 19 - 21 (ตาราง 27 - 30) อธิบายได้ว่าในช่วงวัยรุ่นนั้นมีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน เช่น ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ทำให้เกิดความสับสน และต้องการค้นหาคำตอบของตัวเองมากกว่าการเชื่อจากผู้อื่น ไม่ชอบและต่อต้านและการบังคับให้เชื่อการต้องคล้อยตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่นช่วงแรกที่มีอายุระหว่าง 13 - 15 ปี ซึ่งตรงกับช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆดังกล่าวแล้วนั้น จึงทำให้วัยรุ่นนั้นมีลักษณะของการแยกตัวไกลจากบิดามารดา และรับคำนิยามจากภายนอกเข้ามามีอิทธิพลมากขึ้น เช่น กลุ่มเพื่อน (ศรีธรรม ธนะภูมิ. 2535 : 78) จนดูเหมือนว่าวัยรุ่นมีความใกล้ชิดและจงรักภักดีกับเพื่อนมากกว่าบิดามารดาและบุคคลอื่นๆในครอบครัว และมักจะปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศ ประกอบกับบิดาซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวต้องรับภาระในการประกอบอาชีพ จึงทำให้เกิดความห่างเหินขาดการดูแลเอาใจใส่เลี้ยวบุตร ซึ่งบิดาที่จบการศึกษาในระดับสูงมักจะต้องมีการะหน้าที่ในการทำงานมากขึ้นไปด้วย จึงทำให้มีเวลาให้กับบุตรน้อย ดังนั้นถึงแม้บิดาจะมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

5.5 นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 22 (ตาราง 31 - 33) อธิบายได้ว่า ในครอบครัวของสังคมไทยมักจะทำให้การเลี้ยงดูบุตรชายแตกต่างจากบุตรหญิง โดยจะมีความคาดหวังในบุตรชายมากกว่า เช่น ในด้านความรับผิดชอบ การเป็นผู้นำ ดังที่ อุดม สำอางค์กุล (2519 : 82) ที่ทำการศึกษาวัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำของนักเรียน พบว่า

ต่างจากบุตรหญิง โดยจะมีความคาดหวังในบุตรชายมากกว่า เช่น ในด้านความรับผิดชอบ การเป็นผู้นำ ดังที่ อุดม ส้าองศ์กุล (2519 : 82) ที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำของนักเรียน พบว่านักเรียนชายมีความเป็นผู้นำสูงกว่านักเรียนหญิงและส่งผลให้เป็นผู้ที่มีบทบาทความรับผิดชอบในครอบครัวสูงกว่าเพศหญิง ประกอบกับลักษณะของความใกล้ชิดระหว่างบิดากับบุตร ซึ่งมักนิยมเลี้ยงดูบุตรแบบปล่อยตามใจให้ความสนิทสนมเหมือนเพื่อน ทำให้มีโอกาสดูแลเรื่องเพศกับลูกได้มากขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนที่มีบิดาที่มีการศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

5.6 นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 23-24 (ตาราง 34 - 35) อธิบายได้ว่า ความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับจากบิดานั้นไม่มีอิทธิพลมากพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านเจตคติและการปฏิบัติได้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งสองด้านนี้จำเป็นที่จะต้องอาศัยระยะเวลาอันนาน และอาศัยปัจจัยอื่น ๆ สนับสนุนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่นซึ่งมีความใกล้ชิดกับเพื่อนสื่อมวลชนมากกว่าบิดามารดา ประกอบกับการเชื่อฟัง เชื่อถือ แนวความคิดของผู้ใหญ่ในสังคมไทยปัจจุบันลดลงกว่าสมัยก่อน ดังที่ ประสาท อิศรปริดา (2523 : 153) กล่าวไว้ว่า วิทยาการทางด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ยุคใหม่ มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น การเชื่อถือเชื่อฟังผู้ใหญ่ที่เคยมีมากมายก็ลดลงและกลับไปนิยมชมชอบการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ โดยที่ผู้ใหญ่ยังมีความคิดยึดมั่นอยู่กับจารีตประเพณีดั้งเดิมอย่างมั่นคง จึงทำให้นักเรียนที่มีบิดาที่มีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

5.7 นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้รับการเลี้ยงดูต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 25 - 27 (ตาราง 36 - 39) อธิบายได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนของบิดามารดานั้นมีอิทธิพลอย่างมากในวัยเด็กที่จะช่วยปลูกฝังแนวความคิดต่าง ๆ เนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่ใกล้ชิดกับบิดามารดา (ศรีธรรมธนะภูมิ. 2535 : 62) แต่ความใกล้ชิดนี้จะลดลงเมื่อเด็กนั้นเริ่มเข้าสู่โรงเรียน ซึ่งเป็นสถาบันที่รับช่วงการอบรมสั่งสอนต่อจากที่บ้าน และเด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับกลุ่มเพื่อนที่มีวัยเดียวกัน พร้อมทั้งจะทำตามความเห็นของกลุ่มและคล้อยตามมาตรฐานของกลุ่มมากกว่ามาตรฐานของที่บ้าน (เปรมจิต เอกธรรมชลาสัย. 2531 : 155) มีความคิด อยากรเป็นอิสระ เพราะเชื่อมั่นว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว ทำให้การอบรมเลี้ยงดูไม่มีอิทธิพลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สุขารมณ และคนอื่น ๆ (2528 : 60 - 63) ที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับพัฒนาการทางสติปัญญา ด้านเหตุผล ประกอบกับกิจกรรม

การเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิตที่เน้นให้นักเรียนสาธิต มีอิสระในการคิดค้นคว้าด้วยตนเอง และเปิดโอกาสการแสดงออกอย่างเสรี จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

5.8 นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่ได้รับการเลี้ยงดูต่างกัน จะมีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 28 และ 30 (ตาราง 40 - 42 และ 44 - 45) อธิบายได้ว่า การที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจ (Laissez - faire) นั้น ส่งผลให้ลูกมีอิสระเสรี ในการคิดแสวงหาความรู้สามารถตัดสินใจทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านนิสัยส่วนบุคคลและสังคมสูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (ถวิล รัชชลธิ์. 2526 : 49 - 50) การเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ง่ายมากกว่าการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย ควรปกปิด ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจจึงมีความรู้ การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอื่นๆ

5.9 นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่ได้รับการเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 29 (ตาราง 43) สามารถอธิบายได้ว่า เจตคตินั้นเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ จึงเห็นได้ว่า วัยรุ่นตอนต้นจะมีอารมณ์อ่อนไหว รุนแรง เปลี่ยนแปลงง่ายและบางครั้งไม่ สามารถควบคุมอารมณ์ได้เพราะมีปัญหาในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเกิดความขัดแย้ง ขี้ดื้อความคิดของตนเป็นใหญ่ ตลอดจนได้แนวความคิด ความเชื่อ จากสังคมตะวันตกซึ่งส่งผลให้เด็กวัยรุ่นมีความคิดเห็นคล้อยตามสังคมและมีอิทธิพลต่อเจตคติมาก เนื่องจากเจตคตินั้นมีส่วนประกอบมาจากอารมณ์ที่สลับซับซ้อนนั่นเอง จึงทำให้นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

5.10 นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 31 (ตาราง 46 - 47) อธิบายได้ว่า การที่นักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความรู้แตกต่างกันนั้น เนื่องจากมี ลักษณะการเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรจะสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาได้ ในรูปแบบของการเลื่อนขึ้นจากระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และรูปแบบของลวัสดิการ มิได้ใช้การทดสอบความรู้เพื่อคัดเลือกเข้าเรียนต่อ ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่รับนักเรียนในเขตท้องที่ และนักเรียนที่มีความรู้ความ

สามารถพิเศษ จึงทำให้นักเรียนนั้นมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนโรงเรียน
สาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรและนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหะ
เสนี) ความรู้แตกต่างกัน

5.11 นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียน
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหะเสนี) มีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่ง
ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 32 - 33 (ตาราง 48 - 49) อธิบายได้ว่า สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยน
แปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าของการสื่อสาร เทคโนโลยี เด็กและเยาวชนมีโอกาส
เรียนรู้จากโลกภายนอกมากขึ้น มีอิสระในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น โดยผ่านระบบเครือ
ข่ายคอมพิวเตอร์หรือ คอมพิวเตอร์แบบดาวเทียม จนทำให้โลกมีลักษณะเล็กลงเหมือนว่าเราอยู่หมู่บ้าน
เดียวกัน (วิชัย ต้นศิริ. 2538 : 50) ดังนั้นการพูดคุย ความเชื่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศจึงมี
โอกาสถ่ายทอดสู่กันได้มากขึ้นในกลุ่มวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นมีความคิดเห็น และปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน
แม้ว่าจะอยู่ในสถานที่ที่แตกต่างกันจนมีผู้กล่าวว่าวัยรุ่นยึดวัฒนธรรมเดียวกันคือ วัฒนธรรมวัยรุ่น
(ประสาธ อิศรปริศา. 2523 : 113) ทำให้นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหะเสนี) มีความคิดเห็นและการปฏิบัติเกี่ยวกับ
เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้นักเรียนซึ่งอยู่ในระยะของวัยรุ่นนั้นมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง ทั้งในด้านความ
รู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศในเด็กวัยรุ่นได้
ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

1. สถาบันครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่จะให้ความรู้ ตลอดจนปลูกฝังเจตคติ ค่านิยมที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่วัยเด็กอันจะส่งผลต่อเนื่องถึงในวัยรุ่นและ วัยผู้ใหญ่
ต่อไปได้ ดังนั้น บิดา มารดา และผู้ปกครอง ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
ให้ความสนใจ การดูแลเอาใจใส่นักเรียนในช่วงวัยรุ่นมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการศึกษาครั้งนี้
พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยตามใจ ซึ่ง อาจก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศ
ได้ในอนาคต ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีลักษณะห่างเหินกัน ถึงแม้ว่า บิดา มารดา บุตรจะอาศัย
อยู่ร่วมกันในครอบครัว ก็อาจเป็นสาเหตุทำให้อายุวัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลใจ ในการปรับตัว ตลอดจน
จนทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต หรือมีปัญหาของพฤติกรรมทางเพศได้ ดังนั้น ครอบครัวจึงจำเป็น

อย่างยิ่งที่จะต้องเร่งปรับแนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขควรมีการปฏิสัมพันธ์กันภายในครอบครัว ตลอดจนให้การอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับสภาพของสังคมที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เพื่อให้วัยรุ่นนั้นมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง

2. สถาบันการศึกษา เป็นสถาบันที่สองรองจาก สถาบันครอบครัวซึ่งมีความสำคัญมากในการที่จะให้ความรู้ คุณค่า อบรมสั่งสอน ปลุกฝังเจตคติและแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องให้กับวัยรุ่นในเรื่องเกี่ยวกับเพศ รวมทั้งยังเป็นสถาบันที่สร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเพศให้เพิ่มเติมจากที่บ้าน ซึ่งในปัจจุบันบ้านได้ทำบทบาทหน้าที่นี้ลดลงไม่สมบูรณ์เหมือนเมื่อก่อน โดยสถาบันการศึกษาอาจช่วยเหลือและสนับสนุนได้ดังนี้ คือ

- ผู้บริหารของรัฐ ควรตระหนักถึงความสำคัญของหลักสูตรเพศศึกษาและจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับกับระดับชั้นและสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหลักสูตรหรือบทเรียนเพศศึกษานั้นควรครอบคลุมในเรื่องกายวิภาค สรีระวิทยา การปรับตัวเกี่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนสุขปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย อันจะทำให้วัยรุ่นได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากแหล่งที่ถูกต้อง และเป็นการป้องกันมิให้วัยรุ่นแสวงหาความรู้จากแหล่งอื่น ๆ ที่ไม่ถูกต้อง สนับสนุนให้มีการร่วมมือกับหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น จัดการฝึกอบรมครูพัฒนาครูผู้สอน เป็นต้น

- ผู้บริหารโรงเรียน ควรมีการพิจารณาให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ เพราะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศอาจเป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาได้ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการเรียน ปัญหาการทำแท้ง โดยนอกจากจะเน้นเรื่องการให้ความรู้ในห้องเรียนตามหลักสูตรแล้ว ควรมีการจัดบริการแนะแนวให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ซึ่งจะสามารถช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศและวัยของตน และจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของครูผู้สอนเพศศึกษาซึ่งจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างแท้จริง ตลอดจนควรมีการประสานงาน ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ ภายนอกโรงเรียน และฝ่ายต่าง ๆ ภายในโรงเรียนเพื่อช่วยให้การป้องกัน แก้ไขปัญหา การติดตามและประเมินผล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

- ครู อาจารย์ และบุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียน ควรตระหนักถึงบทบาทภาระหน้าที่ของตนในการที่จะช่วยแก้ไขป้องกันการเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือที่เป็นปัญหา โดยนอกจากจะเป็นผู้ให้ความรู้ อบรมคุณเล็งสั่งสอนแล้ว ยังควรให้ความใกล้ชิดสนิทสนมกับนักเรียน เพื่อที่จะเป็นที่ปรึกษาแก่วัยรุ่นได้เมื่อเขาเหล่านั้นประสบปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเรียน

ความประพศติ ความวิตกกังวลลดับข้องใจที่เกิดขึ้น เพื่อให้วัยรุ่นนั้นมีเจตคติและ แนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ดี และสามารถแก้ไขปัญหาด่างๆที่เกิดขึ้นได้

3. ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยที่จากงานการวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ พบว่า แหล่งความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีอิทธิพลแหล่งหนึ่งคือ แหล่งข้อมูลจากหนังสือ นิตยสาร ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง หรือบางครั้งอาจจะได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงควรมีหน่วยงานภาค รัฐบาลและเอกชนร่วมกันรับผิดชอบในส่วนองมาตรฐานความรู้ที่จะเผยแพร่ โดยการสอดแทรกความรู้ทางการแพทย์ที่เป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็นแก่วัยรุ่นในรูปแบบที่เหมาะสม โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น พร้อมทั้งมีเทคนิคในการกระจายความรู้เหล่านี้ โดยให้ได้รับทั้งความบันเทิงและความรู้ไปพร้อม ๆ กัน อันจะทำให้วัยรุ่นนั้นได้รับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ที่ถูกต้องเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มประชากรต่าง ๆ เช่น ประชากรในเขตเมืองและเขตชนบท ประชากรที่อยู่ในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ประชากรที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับอุดมศึกษา เพื่อทราบแนวทางในการให้ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติให้เหมาะสมกับ สภาพสังคม วัย และระดับชั้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงทดลองเกี่ยวกับการสร้างโปรแกรมการสอนเพศศึกษา ในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิผลของโปรแกรมนั้น ๆ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อกำนิมทางเพศของวัยรุ่นทั้งในด้านขององค์ประกอบภายในครอบครัว เช่น บิดา มารดา บุคคลใกล้ชิดในครอบครัว และด้านองค์ประกอบภายนอกครอบครัว เช่น กลุ่มเพื่อน โรงเรียน ความเชื่อมั่นในศาสนา เป็นต้น ซึ่งการค้นพบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดควิตีทาง การป้องกันแก้ไข ปัญหาหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม
4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผล(๑)เพศศึกษา ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ว่าประสบปัญหาในด้านใดบ้าง และสามารถใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาบแก้ว เสงี่ยมโปรง. การศึกษาพฤติกรรมอนามัยในเรื่องเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาและอาจารย์วิทยาลัยครูภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย มหิดล, 2525. อัดสำเนา.
- กิตติศักดิ์ เชื้ออาษา. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมบางประการกับวุฒิภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. ถ่ายสำเนา.
- เกษม ศรีพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสอนวิชาเพศศึกษาโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- "ข่าวการศึกษา," การศึกษารุงเทพมหานคร. 18(5) : 10 ; กุมภาพันธ์ 2538.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2529. ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- ล้วน ขาวหนู. เทคนิคการสอนและการวัดผลสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, ม.ป.ป.
- จกมล นาหิรัญ. ความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียนทดลองกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- จรรยา สุวรรณทัต. "ความเชื่อเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก," เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2526.
- จันทร์เพ็ญ ศิริพัฒน์. "ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," ใน การประมวลและวิเคราะห์ผลการศึกษาวิจัยทางสุขศึกษาและพฤติกรรมสุขภาพในประเทศไทยในแผนพัฒนาสาธารณสุข ฉบับที่ 5. หน้า 158. กรุงเทพฯ : กองสุศึกษา, 2533. อัดสำเนา.
- จิตรา ทองเกิด. "หลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา," พัฒนาหลักสูตร. 13(117) : ; เมษายน - มิถุนายน 2537.

- จินดา วงศ์สวัสดิ์. การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพตามการรายงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโรงเรียนในโครงการสุขภาพศึกษาสายการศึกษา กับโรงเรียนอื่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- จินดา ศราวุธพิทักษ์. การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขภาพปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- จิระศักดิ์ เจริญพันธ์. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับโรคพยาธิใบไม้ตับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดมุกดาหาร. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- จิระศักดิ์ โรจนาเปรมสุข และสุทธิ อธิปัญญาคม. การสำรวจความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติชั้นมัธยมศึกษา ในเรื่องอนามัยสิ่งแวดล้อม. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2520.
- ชลิต แนวพนิช. "เพศศึกษา ข้อเสนอจากออสเตรเลีย," วิทยาศาสตร์. 24 : 26 - 30 ; 22 เมษายน 2516.
- ชัชวาล โอสดานนท์. "เพศศึกษาจะแก้ปัญหาประชากรได้หรือไม่," ประชากรศึกษา. 6(3) : 36 - 37 ; มิถุนายน 2522.
- ชัยวัฒน์ ปัญงพงษ์ ; สุรีย์ กาญจนวงษ์ และจารุณี นะวิโรจน์. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ : บารมีการพิมพ์, 2524.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทำปกเจริญผล, 2527.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน. ปัจจัยทางจิตวิทยาในวัยเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทยรายงานฉบับที่ 32. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. "ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น," รายงานการวิจัย. ฉบับที่ 26. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- เดชา สุขารมณ. "เพศศึกษา," สยาม. 10 ตุลาคม 2518, หน้า 9.

- เดโช สวานานนท์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2514.
- ควงพร โต้ะนาค. บทบาทของผู้บริหารและครูในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- เต็มศิริ บุญยสิงห์. "เพศในวัยรุ่น," จิตวิทยาคลินิก. 18(2) : 35 - 39 ; กรกฎาคม - ธันวาคม 2530.
- ถนอมศรี อินทนนท์. การศึกษาสุขภาพจิตและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของวัยรุ่นที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ถวัลย์ มาจรัส. "เพศศึกษาในโรงเรียน," วิทยาจารย์. 82(11) : 68 - 70 ; พฤศจิกายน 2532.
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. "แนวความคิดทางด้านพฤติกรรมอนามัย," ใน รายงานการสัมมนาระดับชาติเรื่องการพัฒนางานวิจัยทางสุขภาพศึกษาและพฤติกรรมอนามัย. หน้า 26. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. บูรณาการ การสอนสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานอักษราพัฒนา, 2535.
- _____. การสอนสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- _____. หลักและการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา, ม.ป.ป.
- ทัศนาก กักดี. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลกับความเชื่ออำนาจภายในตนของเด็กวัยรุ่นไทย. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ทัศนีย์ อินทรสุขศรี. ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์. "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน," วิทยาจารย์. 81(1) : 34 - 38 ; มกราคม - มีนาคม 2526.
- เทพพนม เมืองแมน. "ทัศนคตินักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน," เพศศึกษาและปรัชญา. 44 : 13 - 15 ; พฤศจิกายน 2518.

- ธงชัย ทวีชาชาติ และวิรัช วรรณรัตน์. แบบฝึกทักษะกระบวนการ พ.013 พ.014 สุขศึกษา.
กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2535.
- ธงชัย ศิริทัฬห. การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครสวรรค์ระหว่างโรงเรียนในโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนกับโรงเรียนนอก - โครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- ชนวรรณ อัมสมบุรณ์. "แนวคิดงานสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์." สุขศึกษาสหสัมพันธ์.
๒(๒) : 21 ; กุมภาพันธ์ 2533.
- _____. "การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพในงานสาธารณสุข," ใน เอกสารการสัมมนาทางวิชาการการดำเนินงานสาธารณสุขในสถานศึกษา. หน้า 3. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2532. อัดสำเนา.
- _____. "หลักการวางแผนและประเมินผลโครงการสุขศึกษา," ใน รายงานการประชุมสัมมนาวิชาการสุขศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 2. หน้า 131 - 133. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2529.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. จุดมุ่งหมายสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรแนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2527.
- ธีระ ชัยยุทธบรรยง. "บทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ครูแนะแนว กับการเมืองกับปัญหาทางเพศ," แนะแนว. 147 : 5 - 9 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2536.
- นงนุช โรจนเลิศ. การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของนักเรียนวัยรุ่น
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคนอื่น ๆ. ประชากรกับการวางแผนครอบครัว. กรุงเทพฯ :
อักษรบัณฑิต. 2529.
- นันทวัน สุชาโต. "ความสัมพันธ์ของเยาวชนเกี่ยวกับเพศ ความรักและการแต่งงาน," เยาวชนไทย. 117 - 137 ; สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- นรา สมประสงค์. ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่ และการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520. ถ่ายสำเนา.

- นิภา มนูญปัจจุ. การวิจัยทางสุขศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528.
- นิยม ฉิมตระกูล. การศึกษาศักดิ์ศรีของนักเรียน ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางที่มี
ต่อการศึกษาที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
การพิมพ์พระนคร, 2527.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติวิจัย 1. กรุงเทพฯ : พิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2533.
- บุญสม มาร์ติน และคณะ. สุขศึกษา รายวิชา พ 011 - พ 012. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2536.
- _____. สุขศึกษา รายวิชา พ 013 - พ 014. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ม.ป.ป.
- _____. สุขศึกษา รายวิชา พ 015 - พ 016. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2536.
- ประนอม สโรชมาน. จะสอนเพศศึกษาแก่ลูกอย่างไรดี. กรุงเทพฯ : ปิยะสาส์น, 2521.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. "พฤติกรรมสุขภาพ," เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา หน่วยที่ 1 - 7.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- _____. "เพศศึกษาและประชากรศึกษา," แนวคิดหลักการและพัฒนาการของประชากรศึกษา.
32 - 42. ชมรมประชากรศึกษาและภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา. ธันวาคม 2527.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2526.
- _____. การสอนสุขศึกษา : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- _____. เจตคติ - การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ประสพ ยุทธเมธางกูร. บทบาทผู้ปกครองในการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพให้แก่นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดขอนแก่น. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ถ่ายสำเนา.
- ประสพ อิศรปริคา. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ศึกษิตสยาม, 2523.
- _____. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2523.

- ประสาร พวงพันธ์บุตร. ทัศนคติของครูโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา ที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- ปราโมทย์ ปานกำเนิด. เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับการสอน
เพศศึกษาที่พบในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531. ถ่ายสำเนา.
- เปรมจิต เอกธรรมชลาสัย. จิตวิทยาพัฒนาการ. มปป., 2531.
- ผกาพันธุ์ ชนะภย์. การศึกษารเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา
กับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรี ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. ถ่ายสำเนา.
- ผาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. การศึกษารเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติและการ
ปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง. ภาควิชาพยาบาลสาธารณสุข
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523. อัดสำเนา.
- พรชัย ปางริยวงศ์. พฤติกรรมการสุขภาพเกี่ยวกับการใช้ยาตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- พลศึกษา, กรม. คู่มือการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.
- พัชรา กาญจนรัตน์ และคนอื่น ๆ. การศึกษารโครงการสุขภาพและการเปรียบเทียบพฤติกรรม
ทางสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในอำเภอ
แก่งคอย จังหวัดสระบุรี. ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2520. อัดสำเนา.
- พิจิตรา ชัยสิงห์ปราสาท. ผลขององค์ประกอบบางองค์ที่มีต่อเอกลักษณ์ทางเพศของเด็กชายวัย
รุ่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- พิชัย แก้วสำภู และคนอื่น ๆ. สุขศึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สุเทพการพิมพ์, 2521.

- พิเชษฐ ศรีวรกุล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนกลางที่มีต่อการศึกษาที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- พิศมัย เค่นดวงบริพันธ์. "การศึกษาเจตคติทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร," สุขศึกษา พลศึกษา และ สันทนาการ. 18(1 - 2) : 157 - 162 ; มกราคม - มิถุนายน 2535.
- เพ็ญศรี สายจันทร์ดี. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างบทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528. ถ่ายสำเนา.
- พูนศักดิ์ ประยงค์. "คำนิยมทางเพศที่ควรปลูกฝัง," การประชาสงเคราะห์. 36(4) : 8 - 11 ; กรกฎาคม - สิงหาคม 2536.
- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี และคณะ. แบบฝึกทักษะกระบวนการ พ 011 พ 012 สุขศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- _____. แบบฝึกทักษะกระบวนการ พ 013 พ 014 สุขศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี และสุพจน์ รัตนาพันธุ์. แบบฝึกทักษะกระบวนการ พ 013 พ 014 สุขศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- ภรณ์ สุศิริ. การปฏิบัติตนทางด้านความปลอดภัยของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- มนจिरา ขุนวงษ์. พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- มยุรี ภู่งามทอง. เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.
- มานี ชูไทย. วิชาการสุขศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2523.
- ขงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. "สอนเพศศึกษาให้ลูกกันเถอะ," เพื่อสุขภาพ (Healdb). 3(31) : 17 - 20 ; 2537.
- _____. คุยกับลูกเรื่องเพศ. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์, 2533.

- เขารัตน์ ปรปักษ์ราม, สุนทรี สุวีปกิจ และรวีวรรณ วัชรวงค์กุล. วิธีวิจัยสำรวจ.
กรุงเทพฯ : นิตยภัณฑการพิมพ์, 2523.
- ยุบลรัตน์ ชาวงษ์. บทบาทของผู้ปกครองในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านสุขภาพอนามัยที่มีผล
ต่อสถานะสุขภาพนักเรียน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล,
2529. อัดสำเนา.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. วิธีวิจัยการศึกษา. ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2538.
- รักวงษ์ โทธิสาร. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- รัชณี วารินทร์. การศึกษาลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิง กับการอบรมเลี้ยงดู.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ชัญพิพย์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมการตอบสนองระหว่างและ
การปรับตัวของนักเรียนชั้น ม.3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. ถ่ายสำเนา.
- ระวีวรรณ แสงฉาย. "แนวคิดในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา," จิตวิทยาสมัยใหม่. 18(2) :
25 - 33 ; กรกฎาคม - ธันวาคม 2530.
- รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง. พฤติกรรมสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วราภรณ์ รักรวิชัย. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ภาพหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วสันต์ นาวเหนียว. ความคิดเห็นของผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประม
ศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ บุญประกอบ. "สำนึกแห่งเพศ," นิตยสารภูมิและหมอ. 26 : 17 - 21 ;
ธันวาคม 2527.

- ๗ วันทนี วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, สมาคม. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, 2525.
- วาสนา ศีลากร. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- วิชัย โชควิวัฒน์ และคนอื่น ๆ. สุขศึกษา รายวิชา พ.015 พ.016. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- วิชัย ต้นศิริ. "วิสัยทัศน์ของสังคมและการศึกษาไทยยุคโลกาภิวัตน์," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 29 : 3 - 27 ; เมษายน - พฤษภาคม 2538.
- วิจิต ธาตุเพชร. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ ระหว่างนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิม ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- วินิจ เกตุงำ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียน. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- วิมลลักษณ์ ชูชาติ. การเปรียบเทียบความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- วิจารณ์ รอนนุชิต. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

- วีณา ทองวิเศษสุข. ผลของการให้การเสริมแรงทางบวกของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 หิดล, 2528. อัดสำเนา.
- วีระ น้ำฟ้า. "จรรยาวิพากษ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศของวัยรุ่นในจังหวัดชลบุรี,"
แนะแนว. 147 : 13 - 18 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2536.
- ศรีธรรม ธนะภูมิ. พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล,
 2535.
- ส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ, กอง. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุรสภา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,
 2529.
- _____. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.
- *สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. "พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลง," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสุข
ศึกษาน่วยที่ 1 - 7. หน้า 97 - 120. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมมาภิราช, 2532.
- สมบุญร์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพเครื่องมือ," เอกสารประกอบคำสอนวิชา วิจัย 521
วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
 วิโรฒ , 2528.
- สมโภชน์ สุขวัฒนา. "นิตเทศ," อุโฆษและหอ. 26 : 31 - 33 ; ธันวาคม 2527.
- สมศรี ประเสริฐวงษ์. การอบรมและการเลี้ยงดูเด็ก. กรุงเทพฯ : วิกตอรีเพาเวอร์พอยท์,
 2529.
- ✓สรรพ์ ศรีเพ็ญ. ความรักและบวกรวมกันในวัยเด็ก. กรุงเทพฯ : สนิทพันธ์การพิมพ์, 2514.
- สมาน กำเนิด. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก. ปริญญาพิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. ถ่ายสำเนา.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "เพศศึกษายาหม้อใหญ่," พัฒนาหลักสูตร. 34 : 20 - 21 ; กรกฎาคม
 2528.

- สาธารณสุข, สำนักงาน. การวิเคราะห์พฤติกรรมสุขภาพ การวางแผนและประเมินผลแผนงาน และโครงการ. สมุทรปราการฯ : ฝ่ายสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์ สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสมุทรปราการ, ม.ป.ป.
- สายพิน ประสิทธิ์วงษ์. ความสนใจการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- สำราญ เพชรจอม. การศึกษาค้นคว้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- เสนอ อินทรสุขศรี. "เพศศึกษา," วิทยาสาร. 1 : 26 - 28, 69 - 70 ; 1 มกราคม 2509. 2 : 26 - 27, 6 : 4 - 15 ; 8 มกราคม 2509.
- ✓ สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สุชาติ โสมประยูร. "เพศศึกษา : การศึกษาเพื่อสุขภาพทางเพศ," บรรณศาสตร์. 17(2) : ตุลาคม - ธันวาคม 2531.
- _____. เพศและเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- _____. การสอนเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุชาติ โสมประยูร. โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- ✓ สุชาติ โสมประยูร และวรรณี โสมประยูร. เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- สุขิน บัวงาม. การศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สุทัศน์ จันแพทย์. ทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. พิมพ์เอกสาร.
- บุญ เกตุไธย ไถ่สมเดย์ไธย ประพนธ์สมเดย์ไถ่สมเดย์ กรุงเทพฯ : สมทบการพิมพ์, ๒๕๒๕

- สุพร พูลสุข. การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคระหว่าง
นักเรียนวิชาเอกสุขศึกษากับนักเรียนวิชาเอกอื่น ๆ ในวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ วท.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522. อัดสำเนา.
- สุภัทร พูลเกษ. "ความสุขทางเพศ", สุขภาพสำหรับประชาชน. 6(10) : 23 - 31 ; กรกฎาคม
2521.
- สุริจันทร์ภักย์วงศ์. พฤติกรรมสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลทั่วไป. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- สุวรรณณี เอ็งตระกูล. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- ไสว เพ็ญวิฑารัตน์. การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
อัดสำเนา.
- อดิรัตน์ วัฒนไพสิน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- อมรรัตน์ เสวตนันท์. การศึกษาความรู้ ทักษะ และความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของ
นักเรียนมัธยมปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- อมรา สุนทรชาดา. "วัยรุ่นทั่วโลกกำลังเผชิญปัญหา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร,"
ประชากรและการพัฒนา. 13(5 - 6) : 27 - 28 ; มิถุนายน - กันยายน 2536.
- อรทัย ชื่นมณุษย์. จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิต โรคประสาท และความผิดปกติทางเพศ.
กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2518.
- อรุณ ปาละโก. การศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้น ม.5 จังหวัดขอนแก่นและจังหวัด
มหาสารคาม วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- อัมพร โอตระกูล. "หลักการสอนเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชน," สถานันสุขภาพจิต.
2(3) : 46 - 48 ; ธันวาคม 2537.
- ✓ อภาพร สุขาวงษ์. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- อำนาจ พลไชยขา. การเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาระดับที่ 6 ระหว่างโรงเรียนในและนอกโครงการสุขศึกษาสาย
การศึกษามัธยมศึกษาส่วนงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ก.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- อุดม สำอางค์กุล. ลักษณะความเป็นผู้นำ ความเคร่งครัด และความเชื่อมั่นในตนเองทางวิทยฐานะ
ไทยภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- โอกาส ธรรมวานิช. "การแต่งงานคืออะไรในทัศนะของแพทย์," สมาคมวางแผนครอบครัว
แห่งประเทศไทย. 2529. (อัดสำเนา).
- โอบฐ วาริรักษ์. "เพศศึกษา ภาระของบ้านและโรงเรียน," แนะแนว. 19(95) : 44 - 49 ;
ตุลาคม - พฤศจิกายน 2527.
- แอน อนาสตาซี. การตรวจสอมาเชิงจิตวิทยา. แปลโดย ประชุมสุข อาชาวำรุง และ คนอื่น ๆ.
ไทยวัฒนาพานิช, 2519. 646 หน้า.
- Baldwin, Alfred L. "Socialization and Parent Child Relationship," Child Development.
19 : 127 - 130 ; September, 1948.
- Beitg, Dennis E. "Health Appraisal in Secondary School," The Journal of School Health.
65 : 33 - 34 ; January, 1976.
- ✓ Berry, Mildred E., "Sex Education in Dade County Public Secondary Schools,"
Dissertation Abstracts International. 35(7) : 4118 - A ; January, 1974.
- Best, John W. Research in Education. 4th ed. New Delhi : Prentice of India., Private
Limited, 1983.
- Bloom, Benjamin S. (ed.) Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I : Cognitive
Domain. New York, David McKay Company. Inc., 1975.

- Breckenridge, Marian Edgar. Child Development. London : W.B. Saunders Company, 1955.
- Charmsanit. "Focus : Groping in the dark," The Nation. October 8, 1995. C2.
- Curran, Jame P. and Lippold Stephen. The effect of physical Attraction and Attitude Similarity on Attraction in dating Dyads. Journal of Personarity. Duke Univetsity, Press, 3 : 528 - 529 ; September, 1975.
- De Gaston, Jacquelin Frances Richardson. Adolescent Sexuality and Sex Education Programs (Public Schools). Doctor Thesis , Brigham Young University, 1994. Dearth, Paul. and Cassell, Carol. "Comparing Attitudes of Male and Female University Students befor and After a Semester Course on Human sexuality," The Journal of School Health. 10 : 593 - 598 ; December, 1976.
- ✓ Dearth, Paul B., "Viable Sex Education in the Schools : Expectations of Students, Parent and Experts," The Journal of School Health. XLIV(4) : 190 - 193 ; April, 1974.
- Denison, Darwin. "Health Behavior Differences Between Low and Middle Social Class Students," The Journal of School Health. 39 : 731 - 735 ; December, 1969.
- Flanders, J.P. A Review of Reserach on Imitative Behavior Psychological Bulletin. 1968. 69, 316 - 317.
- Gallardo, Amtac. Parental Attitudes Regarding Family Life Sex Education. Master's Thesis. San Jose State University, 1993.
- © Goldsen, Rose K. What College Students think. New Jersey, Nostrand Company Inc., 1960.
- * Good, Cater V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw - Hill Book Company, 1973.
- Gurney, Henry John, "Acceptable Concepts, Grade Placement, and Class Organization for Sex Education in Schools," Dissertation Abstracts International. 27 : 1197 - B ; October, 1966.
- Ha, Weichen V. Parental Attitudes Toward Sex Education Sex Young Children in Taiwan. 1994.
- Hilgard, Ernest Ropiequeu. Theories of Learning. 3 rd ed. New York : Appleton Century Crofts, 1966.

- Hopkin, John, Zehnik, Melvin and Kanter, John. "Sex and the Teenager," Time.
8 : 34 - 40 ; August, 1973.
- ✓ Howell, Ernest O. "An Investigation of the Status of Health Education In Selected Louisiana
Secondary School in 1972 - 1973," Dissertation Abstracts International.
35 : 2706 - A ; November, 1973.
- Hurlock Elizabeth B., Adolescent Development. MCgraw - Hill Book Company, 1964.
- Hýde, Janet Shibley. Understanding human srxuality. 4th ed. USA : McGraw - Hill, 1970.
- ✓ Johnson, Sarah Willer. Sex Education and Teenage Parenting Education Palicies and
Curruclum in Missouri Public Schools. Doctor's Thesis, University of Missiouri,
1994.
- Keisler, Charles A., Collins, Barry E. and Miller Norman. Attitude Change. New York :
John Wiley and Sons, 1969.
- ✓ Kilander, H. Ferderick. Sex Education in The Schools. The Macmillan Company, London,
1970.
- Kirkpatrick. Sex - Role Classifications of Adolescents : Relationship to actual and Perceived
Parental Types The Journal of Genetic Psychology. 135 : 237 - 244 ; 1979.
- Kirby D. "Sexuality Education : a more realistic view of its effects," Journal of School
Health. 55(10) : 421 - 424 ; December 1985.
- Kosareff, Kristi Jan. Sex Education in High School. Is it Effective. Master's Thesis.
California State University, 1993.
- Leguercia, Gabriella. Exploring Parental Altitudes Toward Knowledge and Values
Indorporated in Public School Sex Education. Master's Thesis. California State
University, Long Beach, 1992.
- Lowing, Lowrence Francis, "Expressed Needs and Interests as a Basic of Sex Educationm for
Ninth grade Students," Dissertation Abstracts International. 32(12) : 6685 - A ;
June, 1972.
- ✓ Lin, Babara B., "A Feak at Sex Education in a Midwestern Community, " The Journal of
School Health. 8 : 462 - 465 ; October, 1973.

- Lindzey, Gardner and Aronson, Elliot. The Handbook of Social Psychology. 3rd. ed.,
New York : Addison Wesley Publishing Co., 1969.
- Mellanby A, Phelps F and Tripp J. "Sex Education : more is not enough, " Journal of Adolescence. 15(4) : 449 - 466 ; December 1992.
- ✓ McIntire, Walter G. "Attitudes of Connecticut Principles Towards Family Life Education,"
The Journal of School Health. XXXIX, 3 : 183 - 185 ; March, 1969.
- McNab, Warran L. "Sexual Attitude Development in Children and the Parents Role,"
The Journal of School Health. 9 : 537 - 40 ; November, 1976.
- Nazer, Isam R. Sex Education in school. Hertfordshire ; Thyegeriphic Press Limited, 1976.
- ✓ Offer, Daniel. "Sexual Behavior of a group of normal Adolescents, " Medical Aspects of human sexuality. 9 : 40 - 49 ; September, 1971.
- Oladejo O and Akintayo T. "Secondary School Teachers" Viewpoint or Sex Education,"
Journal of Recreation Social Health. 111(6) : 216 - 220 ; December, 1991.
- Olsen, Joseph A. Teenage Pregnancy Prevention Programs (Pregnancy Prevention, Sex Education). Doctor's Thesis. Brigham Young University, 1994.
- ✓ Omu, Florence Emadine. The Feasibility of Sex Education Curriculum for Junior Secondary School in Nigeria. Doctor's Thesis. University of Southampton, 1994.
- ✓ Pompian, Helen Kibner. "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with and Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and there of their Parents and Teachers,"
Dissertation Abstracts International. 30(9) : 3711 - A ; March, 1970.
- Rae, Iverson Sonya. Sex Education and adolscent Attitudes. Dissertation Abstracts International. (34) : June. 1974
- Rekeach, Milton. Beliefs, Attitudes and Values. San Francisco, Jossey - Bass Inc., Publishers, 1970.
- Roney, Whiddern Thomas. "A Comparative Study of Knowledge Attitude toward drugs, and use of drugs among Twelfth Grade Students in Class I, II and III School in Western Montana," Dissertation Abstracts International. 32 : 3426 - A ; December, 1975.

- Roos, Susan. "A Survey of Adolescent Sexuality and Life Values," The Education Digest. 9 : 44 - 47 ; May, 1977.
- Rosenberg, Milton J. and Hovland. Part I Attitude Organization and Change. New Haven, Yale University Press, 1963.
- Rosenstock, Irwin M. "Historical origins of the health belief model," Health Education Monographs. 2 : 329 - 335 ; Winter, 1974.
- ✓ Rubin, Isadore and Lester A. Kirkendall. Sex in the Adolescent Years. New York : Association Press, 1964.
- Schwartz, Nancy E. "Nutritional Knowledge, Attitude, and Practice of High School Graduated," Journal of The America Dietetic Association. 16 ; January, 1973.
- Sears, R.R., E.E. Maccoby and H. Lewin. Patterns of Child Rearing. New York : Row, Peterson and Company, 1957.
- Segal, Zev. "A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Student in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education," Dissertation Abstracts International. 24(2) : 708 ; August, 1963.
- Sex Education Topice for Sixth Graders. Journal of Adolescence. 21(84) : 971 - 980 ; Winter 1986.
- ✓ Shelton, L.E. Investigation of The Relationship Between Male Children's Sexual Identification, Parental Sexual Indentification, and School Disturbance. Dallas : the University of Texas Southwestern Medical School, 1973.
- Silman, Alan J. "A Servey of Attitude to Health Among School Leaves," The Health Education Journal. 38 : 88 - 91 ; March, 1979.
- Skout JW and Rivara FP. "School and Sex Education : does it Work?" Peciatries. 83(5) : 375 - 379 ; March 1989.
- Taylor, Jolin William. An Examination Of Attitudes and Knowledge of Sex Education of Rural Junior High School Male Students with Behavior Disorders and Other Parents. Master's degree. West Virginia University, 1994.

- Tolinson, Sarale Willer. Sex Education and Teenage Parenting Education Policies and Cerriculum in Missouri Public Schools. Master's - Thesis University of Missouri, 1992.
- Virgilio, Carmella Louise. "A Comparison of The Effect School Health Education Study (SHES) Approach and the Lecture Discussion Approach Upon Drug Knowledge and Attitude of Hight School Students," Dissertation Abstracts International. 32 : 2323 - A ; November, 1971.
- Warren, Corric Lee, "Source and Aecuracy of College Student's Sex Knowledge," The Journal of School Health. 43(73) : 588 ; March, 1969.
- Warren R. Johnson, and Magaret Schutt. "Sex Education Attitude of School Administrations and Schocl Board Members," The Journal of School Health. 41(6) : 64 - 67 ; February, 1966.
- ✓ Wohl, Lulian, and Dunlop, Andrew. "Sexual Attitudes of Thai Students : An Exploratory Gross- Cultural Study," Humam Organization. 3 : 190 - 196 ; Fall, 1970.
- Woody, Jane Divita Contemporary Sex Education Attitudes and Implications for Childearing. Dissertatcn Abstracts International. 43(4) ; April, 1973.
- Yamane, Taro. Statistics an Introductory. 2nd ed. New York : Haper and Row, 1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ วรรณรัตน์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์อาวุธ วัฒนสิน ภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ดร.สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ หมวดวิชาสุศึกษา
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
5. อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
- แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ
- แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ
- ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

12 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
สวัสดี นักเรียนทุกคน

ด้วยดิฉัน นางสาวพรทิพย์ ศิริภัทรราชย์ นิสิตปริญญาโท สาขาสุศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จึงขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนและบิดามารดา ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศ โปรดอ่านแบบสอบถามทีละข้ออย่างระมัดระวัง และขอให้นักเรียนตอบตรงความเป็นจริง ทั้งนี้ผู้วิจัยจะถือว่าคำตอบของนักเรียนเป็นความลับเพื่อใช้เฉพาะการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลต่อคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด

ผู้วิจัยมั่นใจว่าความร่วมมือของนักเรียนครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคมไทย และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ได้สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามนี้และทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

(นางสาวพรทิพย์ ศิริภัทรราชย์)
นิสิตปริญญาโท สาขาสุศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามพฤติกรรมการสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนและบิดามารดา

คำชี้แจง ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมคำลงในช่องว่างที่เป็นจริงมากที่สุด
ให้ตอบทุกข้อคำถาม

1. เพศ ชาย หญิง

2. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่ร่วมกับใคร

อยู่ร่วมกับบิดา และมารดา

อยู่ร่วมกับบิดา

อยู่ร่วมกับมารดา

อื่น ๆ

3. การศึกษาขั้นสูงสุดของบิดาและมารดาของนักเรียน

การศึกษาของบิดา

การศึกษาของมารดา

ประถมศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา

มัธยมศึกษา

อาชีวศึกษา

อาชีวศึกษา

อุดมศึกษา

อุดมศึกษา

ระดับปริญญาตรี

ระดับปริญญาตรี

ระดับปริญญาโท

ระดับปริญญาโท

ระดับปริญญาเอก

ระดับปริญญาเอก

4. รายละเอียดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ให้นักเรียนระลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วว่าพ่อแม่ได้ปฏิบัติต่อนักเรียนในลักษณะใด โดยการเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างขวามือเพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน.....					
2. เมื่อนักเรียนทำผิดจะถูกลงโทษหรือถูกดุอย่างรุนแรง.....					
3. เมื่อนักเรียนขอเรื่องให้ช่วยเหลือ จะไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ.....					
4. พ่อแม่ไม่ให้ความสนใจในการแต่งกายของนักเรียน.....					
5. นักเรียนจะถูกว่ากล่าวตีสอนในการเลือกคบเพื่อน.....					
6. ให้โอกาสนักเรียนพูดคุยหรือปรึกษาหารือด้วยน้อยมาก.....					
7. เมื่อนักเรียนกลับจากโรงเรียนไม่ตรงเวลาจะถูกพูดตีสอน. ซ้ำซากไม่รู้จบ.....					
8. เมื่อนักเรียนขอเงินจะถูกดุว่ากล่าว.....					
9. พ่อแม่ให้เงินให้จ่ายไม่เพียงพอกับความจำเป็น.....					
10. เมื่อนักเรียนแจ้งผลการเรียนให้ทราบ พ่อแม่จะรู้สึกเฉย ๆ.....					
11. เมื่อนักเรียนทำผิดพลาดจะถูกตำหนิจากพ่อแม่.....					
12. พ่อแม่คอยบ่นจู้จี้ดิดินั้นขณะที่นักเรียนทำงาน.....					
13. เมื่อนักเรียนทำดีจะไม่ได้รับคำยกย่องชมเชยจากพ่อแม่.....					
14. เมื่อนักเรียนนั่งคุยสนุกกับเพื่อน ๆ จะถูกพ่อแม่ตำหนิ.....					
15. พ่อแม่จะยกย่องความดีของคนอื่นมาเปรียบเทียบกับตัวนักเรียน.....					
16. เมื่อนักเรียนทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ นักเรียนจะถูกตำหนิ. มากกว่า.....					
17. พ่อแม่ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการกินการนอนของนักเรียน.....					

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
18. นักเรียนถูกพ่อแม่ตำหนิต่อหน้าพี่ ๆ น้อง ๆ.....					
19. นักเรียนได้รับสิ่งของหรือเงินทองจากพ่อแม่น้อยกว่าคนอื่น ๆ ในครอบครัว.....					
20. สิ่งที่ทำให้นักเรียนยุ่งยากมากที่สุดคือพ่อแม่ไม่ให้ความสนใจ เท่าคนอื่น.....					
21. เมื่อนักเรียนขอความช่วยเหลือ พ่อแม่จะให้ความร่วมมือใน การงานเป็นอย่างดี.....					
22. พ่อแม่ยินดีให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน ตามที่นักเรียนสนใจ.....					
23. พ่อแม่แสดงความรักและให้ความอบอุ่นเป็นกันเองแก่นักเรียน.....					
24. พ่อแม่แบ่งงานให้นักเรียนทำพอเหมาะกับความสามารถ.....					
25. พ่อแม่ชมเชยและให้กำลังใจในขณะที่นักเรียนทำงาน.....					
26. พ่อแม่อนุญาตให้นักเรียนออกไปเที่ยวนอกบ้านตามสมควร.....					
27. เมื่อนักเรียนทำผิดระเบียบของครอบครัว พ่อแม่จะชี้แจงความ ผิดก่อนแล้วจึงลงโทษ.....					
28. เมื่อนักเรียนเสนอความคิดเห็นพ่อแม่จะรับฟัง.....					
29. พ่อแม่ให้โอกาสคบเพื่อนต่างเพศตามสมควร.....					
30. เมื่อนักเรียนทำงานผิดพลาด พ่อแม่จะให้โอกาสแก้ตัว.....					
31. พ่อแม่ให้นักเรียนมีสิทธิในการใช้สิ่งของของครอบครัวทุกอย่าง.....					
32. เมื่อผลการเรียนของนักเรียนไม่ดี พ่อแม่จะให้โอกาสและจะพูด ให้กำลังใจ.....					
33. พ่อแม่เปิดโอกาสให้นักเรียนนำเพื่อน ๆ มาที่บ้านได้ทุกคน.....					
34. พ่อแม่ยอมรับนับถือในความสามารถของนักเรียน.....					

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
35. พ่อแม่ให้อิสระในการที่นักเรียนจะเลือกรับประทานอาหาร.....					
36. พ่อแม่ยินดีให้ความคิดเห็นเมื่อนักเรียนต้องการคำปรึกษา.....					
37. เมื่อนักเรียนทำดีจะได้รับคำยกย่องชมเชยจากพ่อแม่.....					
38. พ่อแม่เปิดโอกาสให้นักเรียนจัด ตกแต่งบ้านเรือนได้ตามสมควร.....					
39. พ่อแม่ให้อิสระในการเลือกศึกษาต่อตามความถนัดของนักเรียน.....					
40. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว พ่อแม่ยินดีที่จะให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในการตัดสินใจ.....					
41. พ่อแม่ไม่ยอมให้นักเรียนคบเพื่อนต่างเพศเพราะกลัวจะเสียเด็ก.....					
42. พ่อแม่ไม่ยอมให้นักเรียนออกเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง.....					
43. เมื่อนักเรียนกลับบ้านคิดเวลา จะแสดงความห่วงใยมาก.....					
44. พ่อแม่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำอะไรได้ตามลำพัง.....					
45. พ่อแม่ห้ามนักเรียนออกนอกบ้านเวลาค่ำคืน เพราะกลัวจะได้รับ อันตราย.....					
46. เวล่านักเรียนจะไปไหนพ่อแม่จะให้ไปกับผู้ใหญ่หรือคอยจับตามดู.....					
47. ให้นักเรียนแต่งกายโดยใช้สีและแบบที่สุภาพตามที่พ่อแม่ต้องการ.....					
48. เมื่อนักเรียนเจ็บป่วยพ่อแม่จะคอยดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ.....					
49. พ่อแม่คอยตักเตือนและควบคุมในการอ่านหนังสือ.....					
50. พ่อแม่จะสืบประวัติส่วนตัวของเพื่อน ๆ ของนักเรียน.....					
51. เมื่อนักเรียนจะออกไปธุระนอกบ้าน พ่อแม่จะซักถาม รายละเอียดว่าจะไปพวใคร ที่ไหน.....					
52. เมื่อนักเรียนซื้อข้าวของเครื่องใช้ พ่อแม่จะเลือกซื้อให้เอง.....					
53. พ่อแม่ซักกรีดเสื้อผ้าให้นักเรียน.....					
54. พ่อแม่จะนั่งเป็นเพื่อนเวลาอ่านหนังสือหรือทำการบ้านเวลา ค่ำคืน.....					

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
55. เวลาไปโรงเรียนพ่อแม่จะคอยรับส่งหรือให้ไปกับผู้ที่ไว้วางใจได้.....					
56. เวลาออกนอกบ้านพ่อแม่จะตักเตือนให้ระมัดระวังอันตรายด้วยความ ความเป็นห่วง.....					
57. พ่อแม่จะแสดงให้นักเรียนเห็นว่านักเรียนยังเป็นเด็กไม่สามารถ ตัดสินใจปัญหาด้วยตัวเองได้.....					
58. พ่อแม่จะแนะนำการศึกษาต่อและเลือกอาชีพแก่นักเรียน.....					
59. สิ่งที่ทำให้ยุ่งยากใจคือพ่อแม่คอยเอาใจใส่มากเกินไป.....					
60. พ่อแม่คอยถามข่าวสุขภาพทุกครั้งที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียน เป็นประจำ.....					

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย X บนตัวเลือก ก ข ค ง หรือ จ
ที่นักเรียนเห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว และให้ทำทุกข้อ

1. จุดประสงค์ที่สำคัญทางการเรียนรู้เรื่องเพศคือข้อใด
 - ก. สามารถเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ได้ ✓
 - ข. เข้าใจการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศ ✓
 - ค. สามารถรักษาความสะอาดอวัยวะเพศได้ถูกต้อง
 - ง. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ✓
 - จ. สามารถหลีกเลี่ยงโรคต่าง ๆ ที่เกิดกับอวัยวะเพศได้
2. ข้อความใดกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง ในช่วงเข้าสู่วัยรุ่นได้ถูกต้อง
 - ก. เพศชายมีการเปลี่ยนแปลงก่อนเพศหญิง 1 - 2 ปี
 - ข. เพศหญิงมีการเปลี่ยนแปลงก่อนเพศชาย 1 - 2 ปี
 - ค. ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการเปลี่ยนแปลงทางเพศเกิดขึ้นพร้อมกัน
 - ง. การเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอนขึ้นกับสภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย
 - จ. การเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอนขึ้นกับพันธุกรรม
3. ข้อใดเป็นพัฒนาการทางด้านร่างกายของวัยรุ่นเพศหญิง
 - ก. เสียงแหลม
 - ข. ไหล่กว้าง
 - ค. มีความต้องการทางเพศ
 - ง. ตะโพกแคบ
 - จ. เอวคอด
4. การเปลี่ยนแปลงใดที่แสดงว่าเพศชายเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว
 - ก. มีหนวดเครา
 - ข. มีมัดกล้ามเนื้อมากขึ้น
 - ค. มีน้ำอสุจikelื่อนไหลออกมาได้
 - ง. มีกำลังเข้มแข็ง
 - จ. มีเสียงแตกห้าว

5. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตอสุจิและฮอร์โมน คือข้อใด
 - ก. องคชาติ
 - ข. ถุงเก็บน้ำอสุจิ
 - ค. อัณฑะ
 - ง. ต่อมลูกหมาก
 - จ. ต่อมอสุจิ
6. ข้อใดอธิบายหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย ไม่ถูกต้อง
 - ก. อัณฑะทำหน้าที่สร้างอสุจิ และฮอร์โมนเพศ
 - ข. ต่อมลูกหมากทำหน้าที่สร้างน้ำหล่อเลี้ยงตัวอสุจิ
 - ค. ต่อมไร้ท่อจะควบคุมการทำงานของอัณฑะในการผลิตอสุจิ
 - ง. ท่อปัสสาวะเป็นทางออกของปัสสาวะเท่านั้น
 - จ. ท่อปัสสาวะเป็นทางออกของปัสสาวะและน้ำอสุจิ
7. อวัยวะใดของเพศหญิงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการมีประจำเดือน
 - ก. รังไข่ มดลูก ผนังมดลูก
 - ข. รังไข่ ปีกมดลูก ช่องคลอด
 - ค. รังไข่ ท่อรังไข่ เยื่อพรหมจารีย์
 - ง. ปีกมดลูก ผนังมดลูก ช่องคลอด
 - จ. ปีกมดลูก ช่องคลอด เยื่อพรหมจารีย์
8. การมีประจำเดือนครั้งแรกในวัยรุ่นหญิงจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับข้อใด
 - ก. อายุ
 - ข. สภาพจิตใจและอารมณ์
 - ค. พันธุกรรม
 - ง. รูปร่างหน้าตา
 - จ. สภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย

9. ความไม่เข้าใจและการปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น มักจะทำให้วัยรุ่นตกอยู่ในสภาพใด
- หาวิธีแก้ปัญหาได้เสมอ
 - วิตกกังวลและมีปมด้อย
 - เริ่มสนใจเพศตรงข้าม
 - กำหนดแผนชีวิตของตนได้
 - มีความหนักแน่นและอดทน
10. ความเครียดทางอารมณ์และจิตใจวัยรุ่นที่มีอยู่สม่ำเสมอ อาจก่อให้เกิดโรคอะไร
- โรคหัวใจ
 - โรคความดันโลหิตสูง
 - โรคกระเพาะอาหารอักเสบ
 - โรคหลอดเลือดในสมองแตก
 - ถูกทุกข้อ
11. อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างไข่และฮอร์โมน คือข้อใด
- มดลูก
 - ท่อนำไข่
 - รังไข่
 - ช่องคลอด
 - ต่อมบาร์โชลิน
12. ข้อใดต่อไปนี้ที่อธิบายหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ 'ไม่ถูกต้อง'
- ช่องคลอดเป็นทางผ่านของทารก
 - ช่องคลอดและท่อนำไข่เป็นท่อร่วมกัน
 - ช่องคลอดเป็นทางผ่านของตัวสุจิ
 - ช่องคลอดและท่อนำไข่แยกอิสระจากกัน
 - ช่องคลอดเป็นกล้ามเนื้อที่สามารถยืดหดตัวได้

13. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะที่สำคัญที่สุดคือข้อใด
- ก. ไม่เที่ยวสำส่อนทางเพศ
 - ข. ล้างทำความสะอาดอยู่เสมอ
 - ค. ไม่สวมกางเกงในที่รัดแน่นเกินไป
 - ง. ไม่ตอบสนองทางเพศบ่อยครั้งจนเกินไป
 - จ. ตรวจหาความผิดปกติอยู่เสมอ
14. ในช่วงที่มีประจำเดือนอาจพบอาการใด
- ก. ท้องร่วง
 - ข. รับประทานอาหารจุ
 - ค. มีคลื่นขึ้นตามตัว
 - ง. มีไข้ปวดศีรษะ
 - จ. หงุดหงิดตื่นเต้นง่าย
15. ข้อใดคือลักษณะของผ้าอนามัยที่ควรเลือกใช้
- ก. หาง่าย ราคาถูก
 - ข. ราคาถูก อ่อนนุ่ม
 - ค. อ่อนนุ่ม ซึมซับได้มาก
 - ง. โฆษณาตามสิ่งต่าง ๆ บ่อยครั้ง
 - จ. บางเบาไม่ปรากฏรูปร่างเมื่อสวมใส่
16. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับ "การฝืนเปียก" ไม่ถูกต้อง
- ก. เป็นสิ่งธรรมชาติที่เกิดกับวัยรุ่นชายทุกคน
 - ข. เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ
 - ค. เป็นการลดปริมาณกึ่งค้างของอสุจิที่มากเกินไป
 - ง. เป็นการลดความรู้สึกค้างคั่งบริเวณลูกอัณฑะและขาหนีบ
 - จ. ถ้าเกิดขึ้นบ่อย ๆ จะทำให้ร่างกายซูบผอม

17. สิ่งใดเป็นหลักการวางตัวที่ผิดต่อเพื่อนที่เป็นเพศตรงข้าม
- ใช้กิริยาวาจาดตามสมัขนิยมนเพื่อความเป็นกันเอง
 - พยายามหลีกเลี่ยงในการให้ความช่วยเหลือ
 - ชายควรเป็นสุภาพบุรุษ ปกป้อง และช่วยเหลือ สุภาพสตรีทุกเรื่อง
 - ให้เกียรติและให้ความช่วยเหลือตามควร
 - ให้ความสนิทสนมเสมือนเพื่อนเพศเดียวกัน
18. วิธีการใดเป็นการศึกษาเพศตรงข้ามได้ดีที่สุด
- การคบเพื่อนต่างเพศในโรงเรียนเดียวกัน
 - การเล่นและสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ
 - การสอบถามพฤติกรรมของเพศตรงข้ามจากเพื่อนเพศเดียวกัน
 - อ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ
 - การคบเพื่อนต่างเพศภายในกรอบธรรมเนียมวัฒนธรรมไทย
19. นอกจากขนบธรรมเนียมประเพณีที่ทำให้วัยรุ่นเพศหญิง สามารถควบคุมความต้องการทางเพศได้ดีกว่าวัยรุ่นชาย แล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญคือข้อใด
- การมีประจำเดือนอย่างสม่ำเสมอ
 - เพศหญิงมีการควบคุมอารมณ์ทางเพศที่เคร่งครัดกว่า
 - ผลจากการทำงานของฮอร์โมนเพศหญิงจากต่อมเพศ
 - เพศหญิงคบเพื่อนต่างเพศช้ากว่าเพศชาย
 - เพศหญิง มีพัฒนาการทางเพศช้ากว่าเพศชาย
20. การนัดหมายพบปะสังสรรค์ระหว่างเพื่อนต่างเพศในสังคมไทย การปฏิบัติอย่างไร
- นัดพบกันใน ๆ เป็นส่วนตัวตามลำพัง
 - ฝ่ายหญิงควรปรึกษาและขออนุญาตผู้ใหญ่ทุกครั้ง
 - ใช้ถ้อยคำและภาษาที่แสดงความสนิทสนมเป็นกันเอง
 - แต่งกายให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน
 - ควรปรึกษาเพื่อน เพื่อขอคำแนะนำ

ตอนที่ 3 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อเพื่อพิจารณาว่าแต่ละข้อความนั้นนักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียน โดยขอให้นักเรียนทำทุกข้อ

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	-การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติ -สำหรับเพศชาย.....					
2.	-ปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็น -เรื่องปกติสำหรับเพศหญิง					
3.	-การทำความสะอาดอวัยวะเพศเป็นสิ่งจำเป็น.....					
4.	-การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศในที่สาธารณะ -เป็นสิ่งที่น่าอาย					
5.	-การอ่านหนังสือความรู้ทางวิชาการเรื่องเพศ -เป็นสิ่งที่น่าละอาย.					
6.	-นักเรียนรู้สึกอายเมื่อต้องปรึกษาปัญหาเกี่ยว -กับเพศกับผู้ปกครองหรือมารดา.....					
7.	-การสอนเรื่องเพศทำให้เกิดความรู้ความ -เข้าใจเรื่องเพศ					
8.	-ผู้ชายควรหาประสบการณ์ทางเพศก่อน -แต่งงาน.....					
9.	-การฝันเปียกเป็นเรื่องธรรมชาติที่เกิดกับ -ผู้ชายทุกคน.....					

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10.	-การชมภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้มี -ความรู้เรื่องเพศได้ถูกต้อง.....					
11.	-ในสภาพสังคมปัจจุบัน พฤติกรรมรักร่วมเพศ -เป็นเรื่องปกติ.....					
12.	-การเรียนรู้ในเรื่องเพศด้วยตนเองเป็น -ปรากฏการณ์ที่ดี.....					
13.	-การสวมถุงยางอนามัย สามารถป้องกันการ -ติดโรคทางเพศสัมพันธ์.....					
14.	-วัยรุ่นควรเขียนเพศศึกษา เพื่อประโยชน์กับ -ตัวเอง.....					
15.	-รูปร่างหน้าตาบอกรู้สึกทางเพศของคน -ได้.....					
16.	-การออกกำลังกายช่วยผ่อนคลายความรู้สึก -ทางเพศได้.....					
17.	-การคบเพื่อนต่างเพศควรอยู่ในกรอบของ -สังคมไทย.....					
18.	-การมีประสบการณ์ทางเพศมาก เป็นผลดีต่อ -จิตสมรสในอนาคต.....					
19.	-ครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเรื่องเพศของ -วัยรุ่น.....					
20.	-สภาพโรงเรียนสหศึกษาทำให้เกิดการเรียนรู้ -ในการคบเพื่อนต่างเพศ.....					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ สำหรับเพศชาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความการปฏิบัติ ในแต่ละข้อและพิจารณาว่านักเรียนได้มีการปฏิบัติตรงตามข้อความนั้นหรือไม่ แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่วงขวามือ

ลำดับ	ข้อความทางการปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1.	ปรึกษาบิดามารดาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....		
2.	ออกกำลังกายเพื่อช่วยผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ.....		
3.	ให้ความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศเช่นเดียวกับเพื่อนเพศเดียวกัน.....		
4.	ปรึกษาและขออนุญาตบิดามารดาเมื่อมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ.....		
5.	ระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำกับเพื่อนต่างเพศ.....		
6.	มีการฝึกควบคุมอารมณ์และการแสดงออก.....		
7.	หาโอกาสว่างเกินเพื่อนหญิงเมื่ออยู่ตามลำพังสองต่อสอง.....		
8.	ให้ความช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศในขอบเขตและวัฒนธรรมไทย.....		
9.	แต่งกายตามรสนิยมของเพศตรงข้าม.....		
10.	ปฏิบัติและให้เกียรติเพศตรงข้าม.....		
11.	ล้างทำความสะอาดอวัยวะเพศเหมือนอวัยวะส่วนอื่น ๆ.....		
12.	ดูภาพยนตร์ หรือวิดีโอ และหนังสือกามารมณ์ที่ขั้วอารมณ์ทางเพศ.....		
13.	อ่านหนังสือความรู้ทางวิชาการเรื่องเพศ.....		
14.	ทำความสะอาดอวัยวะเพศหลังจากที่เกิดการฝืนเบียด.....		
15.	รูดหนังไม่ปลายอวัยวะเพศเพื่อทำความสะอาดทุกครั้งที่ทำ.....		

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

สำหรับเพศหญิง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความการปฏิบัติ ในแต่ละข้อและพิจารณาว่านักเรียนได้มีการปฏิบัติตรงตามข้อความนั้นหรือไม่ แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่วงขวามือ

ลำดับ	ข้อความทางการปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1.	ปรึกษาบิดามารดาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....		
2.	ระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำกับเพื่อนต่างเพศ.....		
3.	แต่งกายตามสมัยนิยมหรือแฟชั่น เมื่อมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ.....		
4.	แต่งกายตามระเบียบการของโรงเรียน.....		
5.	แต่งกายตามรสนิยมของเพศตรงข้าม.....		
6.	ปฏิบัติและให้เกียรติเพศตรงข้าม.....		
7.	ให้ความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศเช่นเดียวกับเพื่อนเพศเดียวกัน.....		
8.	ออกกำลังกายหรือทำงานอดิเรกเพื่อช่วยผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ.....		
9.	สวมใส่ชุดชั้นในที่หลวม ๆ เพื่อความสบาย.....		
10.	ดูภาพยนตร์ วีดีโอ และหนังสือเรียงรมย์ที่ขู่ขูอารมณ์เพศ.....		
11.	อ่านหนังสือความรู้ทางวิชาการเรื่องเพศ.....		
12.	ปรึกษาและขออนุญาตบิดามารดาในการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ.....		
13.	เลือกใช้ผ้าอนามัยที่พบเห็นตามสื่อโฆษณาต่าง ๆ.....		
14.	ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคในการล้างอวัยวะเพศ.....		
15.	จดบันทึกการมีประจำเดือนทุกเดือน.....		

ตาราง 51 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ความรู้	เจตคติ	การปฏิบัติ
		ค่าอำนาจจำแนก	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าอำนาจจำแนก
1.	.48	.32	2.95	2.50
2.	.52	.2	5.80	2.53
3.	.66	.26	2.10	3.13
4.	.56	.44	2.36	2.03
5.	.92	.50	3.17	1.79
6.	.78	.44	2.22	2.40
7.	.64	.32	3.32	5.00
8.	.80	.40	3.16	2.95
9.	.72	.20	2.8	3.41
10.	.4	.22	4.38	1.84
11.	.68	.29	3.94	2.40
12.	.76	.48	4.36	4.63
13.	.84	.26	2.93	2.60
14.	.42	.22	2.25	4.32
15.	.48	.25	3.44	2.94
16.	.68	.37	2.46	
17.	.68	.24	2.60	
18.	.7	.52	4.79	
19.	.58	.36	3.16	
20.	.72	.30	4.32	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพรทิพย์ สิริภัทรราชย์

เกิด วันที่ 29 เดือน มิถุนายน พุทธศักราช 2503

สถานที่เกิด จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 38/66 หมู่ 1 ซอยเชียงใหม่ประยูร ถนนสุขาภิบาล 1
แขวงบางแค เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายประถม)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2523 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีวิทยา

พ.ศ.2527 พย.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ.2538 กศ.บ. (มัธยมศึกษา เอกคณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ.2539 กศ.ม. (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

บทคัดย่อ
ของ
พรทิพย์ สิริภัทราชัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
ตุลาคม 2539

การศึกษาคั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โดยจำแนกตามตัวแปรคือ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว การศึกษาของมารดา การศึกษาของบิดา และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 150 คน และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จำนวน 240 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.01
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีมารดา มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
6. นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีมารดาที่มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
7. นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีบิดาที่มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
8. นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดาที่มีการศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05
9. นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดาที่มีการศึกษาต่างกันมีเจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

10. นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
11. นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
12. นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
13. นักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่มีบิดามีการศึกษาแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05
14. นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
15. นักเรียน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนักเรียน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีเจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

HEALTH BEHAVIOR CONCERNING SEX INFORMATION OF MATHAYOM SUKSA III
STUDENTS IN THE DEMONSTRATION SCHOOL OF SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY PRASARNMIT AND BODINDECHA SCHOOL
(SING SINGHASENI)

AN ABSTRACT
BY
PORNTIP SIRIPATHARACHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Health Education
at Srinakharinwirot University

October 1996

The objective of this study were to determine and to compare health behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in the Demonstration school of Srinakharinwirot University Prasarnmit and Bodindecha School (Sing Singhaseni) according to studied variables : sex ; family relations, mothers' education levels, fathers' education levels and child-rearing practices

The samples consisted of 150 students in the Demonstration School Srinakharinwirot University Prasarnmit and 240 students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) by Multi-Stage sampling technique. The instruments for collecting data were health behavior concerning sex information questionnaires developed by the researcher. The t-test and F-test were used for the analysis of data.

Results were as follows :

1. There were significant differences in knowledges, attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in the Demonstration School Srinakharinwirot University of Prasarnmit amongs boys and girls with difference at level of .01
2. There were significant differences in knowledges, attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) amongs boys and girls with difference at level of .01
3. There were no significant differences in knowledges,attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in the Demonstration School Srinakharinwirot University of Prasarnmit amongs family relations.
4. There were no significant differences in knowledges, attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni).

5. There were no significant differences in knowledges, attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in the Demonstration school Srinakharinwirot University of Prasarnmit amongs mothers' education level.

6. There were no significant differences in knowledges, attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) amongs mothers' education level.

7. There were no significant differences in knowledges, attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in the Demonstration school Srinakharinwirot University of Prasarnmit amongs mothers' education level.

8. There were significant differences in knowledges on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) amongs fathers' education levels with difference at the level of .05

9. There were no significant differences in knowledges on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) amongs fathers' education

10. There were no significant differences in knowledges, attitudes and practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in the Demonstration school Srinakharinwirot University of Prasarnmit amongs child - rearing practices.

11. There were significant differences in knowledges on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) amongs child - rearing practices with the difference at the level of .01

12. There were no significant differences in knowledges on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) amongs child - rearing practices.

13. There were significant differences in practices on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students in Bodindecha School (Sing Singhaseni) amongs child - rearing practices with the difference at the level of .05

14. There were significant differences in knowledges on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students amongs the Demonstration School Srinakharinwirot University of Prasarnmit and Bodindecha School (Sing Singhaseni) with the level .01

15. There were no significant differences in knowledges on behavior concerning sex information of Mathayom Suksa III students amongs the Demonstration School Srinakharinwirot University of Prasarnmit and Bodindecha School (Sing Singhaseni).